IOELIS

CHRONOGRAPHIA

COMPENDIARIA.

RECOGNOVIT

IMMANUEL BEKKERUS.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXXXVI.

ΙΩΗΛΟΥ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

Ι Ω Η Λ Ο Υ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΣΥΝΟΨΕΙ.

Ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Ἀδὰμ ἐπέθηκεν ὀνόματα τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ P 149 πᾶσι τοῖς ζῴοις χερσαίοις τε καὶ θαλαττίοις, τὸ δὲ αὐτοῦ ὄνομα καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἄγγελος κυρίου εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ὁ μὲν Κάϊν ἔλαβε γυναῖκα τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀδελφὴν Ἀζούραν, ὁ δὲ Σὴθ τὴν δευτέραν Ἀσουάμ, ὁ δὲ Ἄβελ παρθένος καὶ δίκαιος ὑπῆρχεν. ὁ δὲ Κάϊν τῆς οἰκίας αὐτῷ πεσούσης ἀπέθανεν. ὁ δὲ Σὴθ πρῶτος ἐξεῦρε γράμματα Ἑβραϊκὰ καὶ σοφίαν καὶ τὰ σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς τροπὰς τῶν ἐνιαυτῶν καὶ τοὺς μῆνας καὶ τὰς ἑβδομάδας, καὶ τοῖς ἄστροις ἐπέθηκεν ὀνόματα καὶ τοῖς πέντε πλανήταις εἰς τὸ γνωρίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ μόνων. καὶ B τὸν μὲν πρῶτον πλανήτην ἐκάλεσε Κρόνον, τὸν δὲ δεύτερον Δία, τὸν τρίτον Ἄρεα, τὸν τέταρτον Ἀφροδίτην καὶ τὸν πέμπτον Ἑρμῆν. μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Καϊνᾶν ὁ υἱὸς Ἀρφαξὰδ συνε-

I O E L I S

CHRONOGRAPHIA COMPENDIARIA.

Sciendum est Adamum filiis et omnibus animantibus cum terrestribus tum marinis nomina imposuisse, nomen vero illius et uxoris ab angelo domini fuisse manifestata. Cainus maiorem sororem Azuram, Sethus minorem Asuamam uxorem duxit. Abelus virgo iustitiam colebat. Cainus propriae domus ruina emoritur. Sethus primus Hebraicas litteras, scientias, signa coeli ét tempestatum vices, menses, necnon hebdomadas excogitavit; sideribus quoque et quinque planetis, ut ab hominibus tantum dignosci possent, nomina imposuit, et primum Saturnum, secundum Iovem, tertium Martem, quartum Venerem, quintum Mercurium nuncupavit. post diluvium Cainanus Arphaxadi filius cum Sethi illius filiorum et siderum nomina

γράψατο τὴν ἀστρονομίαν, εὑρηκὼς τὴν τοῦ Σὴθ καὶ τῶν αὐτοῦ
τέκνων ὀνομασίαν καὶ τῶν ἀστέρων ἐν πλακὶ λιθίνῃ γεγλυμμένην.
οἱ γὰρ τοῦ Σὴθ ἔκγονοι προμυηθέντες ἄνωθεν τὴν μέλλουσαν γε-
νέσθαι φθορὰν τῶν ἀνθρώπων ἐποίησαν δύο στήλας, μίαν μὲν
P 150 λιθίνην ἑτέραν δὲ πλινθίνην, λογισάμενοι ὅτι, εἰ μὲν δι' ὕδατος
ὁ κατακλυσμός, ἡ λιθίνη στήλη μενεῖ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γεγλυμμένα,
εἰ δὲ διὰ πυρός, ἡ πλινθίνη σωθήσεται. ἀπὸ Μαγουσαίων δὲ
ἤτοι Περσῶν ἤρξατο ἀστρολογία καὶ μαγεία, λαβόντων ἀρχὰς
ἀπὸ Νεβρὼδ τοῦ τὴν Βαβυλῶνα κτίσαντος.

Μετὰ Νῖνον ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Θύρρας τις τοὔνομα,
ἔτη λ', ὃν καὶ μετεκάλεσαν Ἄρεα εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος,
ᾧ τινὶ Ἄρει πρώτην στήλην ἀνέστησαν οἱ Ἀσσύριοι, καὶ ὡς θεὸν
μέχρι τοῦ νῦν προσκυνοῦντες καλοῦσι Περσιστὶ Βάαλ θεός, ὅ
ἐστιν Ἄρης πολέμων θεός, οὗ καὶ Δανιὴλ μέμνηται.

B Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ Φοίνικος ἦν Ἡρακλῆς
φιλόσοφος, ὁ Τύριος, καὶ τῆς κογχύλης ἐφευρετής. μετεωριζό-
μενος γὰρ ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρου εἶδε ποιμενικὸν κύνα
ἐσθίοντα τὴν λεγομένην κογχύλην, καὶ τοῦ ποιμένος νομίσαντος
αἱμάσσειν τὸν κύνα, λαβόντος πόκον ἔριον ἀπὸ τῶν προβάτων
καὶ ἀπομάξαντος τὸ καταφερόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ κυνός,
καὶ βαφέντος τοῦ πόκου, προσέσχεν ὁ Ἡρακλῆς μὴ εἶναι αὐτὸ
αἷμα ἀλλὰ βάμματος πρόξενον, ὃ καὶ θαυμάσας ὡς μέγα δῶρον
τουτὶ προσήγαγε τῷ βασιλεῖ Φοίνικι, ὃς καὶ μᾶλλον ἐκπλαγεὶς

20 αἱμάξαντος vulgo

in saxeo cippo comperisset, stellarum cursus commentario complexus est. nam Sethl successores imminentem generi humano perniciem edocti duas columuas, unam quidem lapideam alteram latericiam, extruunt, rati, si mundus aquarum illuvie immergeretur, lapideam permansuram et quaecunque in ea exsculpta erant, si conflagraret incendio, latericiam evasuram. a Magusaeis sive Persis astrologia et magia initium duxere, a Nembrode Babylonis conditore occasione sumpta.

Post Ninum Assyriorum regno praefuit Thyrras annos triginta. illi e planeta nomen Martis inditum est, et statua prima erecta. eum Assyrii ad haec tempora pro deo colentes, lingua Persica Baalem deum vocant, quod notat Mars bellorum deus. illius meminit Daniel.

Temporibus Phoenicis regis Heracles philosophus Tyrius purpuraeque inventor florebat. quippe Tyri maritima obambulans pastoricium comperit canem conchylium depascentem, quem pastor sanguine videns infectum, lanae vellere ex ovibus rapto, quod ab eius ore profluebat abstersit; cum autem Heracles vellus non sanguine tingi sed nova quadam tinctura infici observasset, admiratus magni loco muneris Phoenici regi obtulit, qui et ipse

ἐκέλευσεν ἀπὸ κογχύλης ἔριον βαφῆναι καὶ γενέσθαι αὐτῷ περιβόλαιον, καὶ οὕτω πρῶτον αὐτὸν φορέσαι ἱμάτιον ἐκ πορφύρας.

Μετὰ Ναβουχοδονόσορ καὶ Βαλτάσαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐβασίλευσε C Περσῶν Κῦρος ὁ Πέρσης, ἔτη λβʹ, ὃς πόλεμον μέλλων συμβαλεῖν πρὸς Κροῖσον τὸν τῶν Λυδῶν βασιλέα καὶ φοβηθεὶς μετεπέμψατο ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸν προφήτην Δανιήλ, ὃς ἐρωτηθεὶς εἶπε πρὸς Κῦρον "θάρσει, νικᾷς τὸν ἐχθρόν σου. περὶ σοῦ γὰρ εἶπεν ὁ προφήτης Ἠσαΐας. οὕτω λέγει κύριος τῷ Κύρῳ, οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς. ἐπακούσει ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχὺν βασιλέως διαρρήξω. αὐτὸς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει. εἶπε κύριος Σαβαώθ." ὁ δὲ Κῦρος ἀκούσας ταῦτα εἶπε πρὸς τοὺς πόδας τοῦ D Δανιὴλ πεσὼν "ζῇ κύριος ὁ θεός σου. ἐγὼ ἀπολύσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς μου, ἵνα λατρεύσωσι τῷ θεῷ αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλήμ." παραταξάμενος οὖν τῷ Κροίσῳ, κατὰ κράτος ἡττήσας καὶ χιλιάδας υʹ ἀπολέσας, τοὺς δὲ λοιποὺς αἰχμαλώτους σὺν αὐτῷ λαβών, καὶ τὴν τῶν Λυδῶν βασιλείαν τελείως καταλύσας, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πάντας εὐθέως μετὰ Ζοροβάβελ ἀπέλυσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Μετὰ δὲ Κῦρον ἐβασίλευσε Δαρεῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Καμβύσης, ἔτη ηʹ. μετὰ δὲ Καμβύσην Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων, ἔτη κʹ.

6 an Ἰουδαϊκῆς?

attonitos lanam conchylio tingi praecipit sibique vestem fieri. sic primus ipse purpuratam chlamydem gestavit.

Post Nabucbodonosorem et Baltasarem filiom Persarum regnum tenuit Cyrus annos triginta doos. hic cum adversus Croesum Lydorum regem bellum pararet, timore percitus ab Indica regione Danielem propbetam accersitum ad se misit. Daoiel interrogatus respondit "bono esto aoimo, bostem tuom devioces quippe de te Esaias propheta vaticinatus est: sic dicit dominus Cyro, cuius dexteram apprehendi, ut subiiciam ante faciem eius gentes et robor regis confringam. ipse aedificabit civitatem meam, et captivitatem populi mei convertet, dicit domious sabaoth." bis auditis Cyrus Danielis ad pedes coocidens "vivat" inquit "dominus deus tuus: ego Israelem ex servo faciam, ut sit liber, et a mea dicioοe dimittam, ut Hierosolymis deo suo cultum exbibeat." sic acie instructa contra Croesum io dimicationem venit, eoque sobiecto et quadringentis milibus caesis, qui cladi supererant captivos fecit, Lydorumque imperio funditus everso nulla mora Israelitas omnes cum Zorobabello dimisit, ut Hierusalem repeterent.

Post Cyrum Darius filius, qui et Cambyses dictus est, regnum tenuit annos octo. post Cambysem Artaxerxes Memor annos vigioti.

P 151 *Ἰστέον δὲ ὅτι Ῥῶμος ὁ τῆς Ῥώμης βασιλεύσας τὰ λεγόμενα
Βρουμάλια ἐπενόησεν δι' αἰτίας τοιαύτης. φασὶ γὰρ αὐτόν τε
καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ πορνείας γεννηθέντας ἐν ἀλσώδει τόπῳ
ῥιφῆναι καὶ ὑπὸ ἀγροικικῆς τινὸς γυναικὸς εὑρεθέντας ἀνατρα-
φῆναι. ὄνειδος δὲ ἦν Ῥωμαίοις τὸ ἐξ ἀλλοτρίων τρέφεσθαι καὶ
ἀλλοτριοφάγους καλεῖσθαι. ὁ οὖν Ῥῶμος τὸ οἰκεῖον ὄνειδος ἐξα-
λεῖψαι βουλόμενος ἐπενόησε τὰ Βρουμάλια, εἰρηκὼς ἀναγκαῖον
εἶναι τὸν βασιλέα τρέφειν τὴν οἰκείαν σύγκλητον ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
χειμῶνος ὡς ἐντίμους, ὅταν ἠρεμῶσιν ἐκ τοῦ πολέμου, τὴν δὲ
B σύγκλητον πάλιν τρέφειν τὸν στρατόν. ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα τοῦ
ἀρίστου ἐξ ἐκείνου Βρουμάλιουμ, ὅ ἐστι Ῥωμαϊστὶ ἐξ ἀλλοτρίων
τραφῆναι.*

*Μετὰ δὲ Ῥῶμον ὑπὸ ὑπάτων καὶ στρατηγῶν τῆς Ῥώμης
διοικουμένης, ὧν εἷς ἦν καὶ Μάλιος, ὁ Φεβρουάριος συγκλητι-
κὸς ὢν καὶ τῷ Μαλίῳ φθονήσας παρεσκεύασε τοὺς συγκλητικοὺς
τοῦτον τῆς πόλεως ἐκδιῶξαι. τῶν οὖν Γάλλων τῇ εἰκάδι τοῦ
Σεξτιλίου μηνὸς νυκτὸς ἐπελθόντων καὶ τὴν πόλιν παραλαβόντων
καὶ πολὺν φόνον ἐργασαμένων, οἱ συγκλητικοὶ φυγόντες τὸν Μά-
λιον πάλιν προσκαλοῦνται, ὃς μετὰ στρατοῦ ἐπελθὼν καὶ τοὺς
C Γάλλους παραλαβὼν πάντας ἀνεῖλε, καὶ κρατήσας αὖθις τῆς
Ῥώμης ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας τοῦ Σεξτιλίου μηνὸς ὡς δυστυχοῦς
τῇ Ῥώμῃ γενομένου διὰ τὸ τὴν παράληψιν αὐτῆς ἐν αὐτῷ γενέ-
σθαι. τὸν δὲ Φεβρουάριον τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας καὶ ἀτί-*

Sciendum est Romum, qui Romae imperavit, Brumalia non alia de causa excogitasse. ferunt namquo ipsum una cum fratre adulterio editos, silvis expositos et ab agresti quadam muliere inventos, enutritos fuisse. porro contumeliosum erat apud Romanos alieno cibo nutriri, ut aliarum mensarum captatorem dici. quapropter Romus Brumalia commentus est, ut maculam deleret, nocesso esso affirmans senatum ali a rege, veluti honore dignum, hiemis tempore bellique indutiis, oxercitum a senatu. convivio nomen Brumalium dedit, quod Romana lingua souat alieno victu esse educatum.

Post Romum cum Roma a consulibus et dictatoribus regoretur, inter eos Manlius Februario cuidam senatori invisus, aliis senatoribus mala Februarii fraudo seductis, civitate eiicitur. interea Galli die Sextilis mensis vigesimo impetu facto urbem occupant et caedibus omnia complent. senatores, qui fugam arripuerant, rursus Manlium advocant. Manlius coacta manu Gallos armis opprimit, trucidatquo omnes, et Roma recepta mensis, quo haec acta sunt, tanquam qui Romae propter illius captivitatem infaustus fuerat, dies detruncat, et Februarium bonis publicatis turpiter ab urbo

μως τῆς πόλεως ἐκβαλὼν ἀνεῖλε, καλέσας τὸν Σεξτίλιον μῆνα Φεβρουάριον ὡς ἄξιον τοῦ ὀνόματος.

Μετὰ δὲ τὸν εἰρημένον Ἀρταξέρξην ἐβασίλευσε Χῶος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὃς καὶ τὴν Αἴγυπτον παρέλαβε καὶ ἀπώλεσε, βασιλεύοντος αὐτῆς τότε Νεκτεναβώ, ὃς φυγὼν καὶ διὰ φαντασιῶν τινῶν καὶ μαγειῶν Αἰγυπτιακῶν προλέγων τὰ μέλλοντα γνώριμος γίνεται Φιλίππῳ καὶ Ὀλυμπιάδι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐξ ἧς ἔτεκε τὸν Ἀλέξανδρον. ὁ δὲ Φίλιππος ἐβασίλευσε τῆς Μακεδονίας ἔτη κ', ὃς τὴν Θεσσαλίαν ὑποτάξας τὴν Θεσσαλονίκην πόλιν ἔκτισεν. D

Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσε Μακεδόνων Ἀλέξανδρος, ὅτε καὶ Δαρεῖος ὁ Ἀρσάμου μετὰ Χῶον βασιλεύων κατεκυρίευσε πάντων, ὃν ὁ Ἀλέξανδρος χειρωσάμενος παρέλαβε πᾶσαν τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν Περσῶν καὶ Μήδων καὶ Πάρθων καὶ Βαβυλωνίων χώραν καὶ τὰ Ἰνδικὰ πάντα μέρη. ὃς καὶ τὴν μεγάλην Ἀλεξάνδρειαν εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα κτισας εἰς Βαβυλῶνα ὑπέστρεψεν, ἐν ᾗ καὶ τελευτᾷ, ἐτῶν ὢν λβ', βασιλεύσας ἔτη ιβ'.

Ἰστέον ὅτι δύο Λάμεχ ἡ γραφὴ μνημονεύει, ἑνὸς μὲν τοῦ P 152 ἀπὸ Κάϊν, τοῦ καὶ πεφονευκότος ἄνδρα τε καὶ νεανίσκον (τοὺς γὰρ δύο ἀδελφοὺς τοῦ δικαίου Ἐνὼχ ἀνελὼν καὶ τῶν δύο τὰς γυναῖκας ἔλαβε), ἑτέρου δὲ τοῦ πατρὸς Νῶε, τοῦ καὶ μεταγενεστέρου καὶ ἀπὸ Σὴθ καταγομένου.

3 an Ὦχος?

eiectum interficit, Sextilemque mensem Februarium tanquam eo nomine dignum cognominat.

Post dictum Artaxerxem principatui praefuit Chous filius. is debellatam Aegyptum, eversamque in sui potestatem redegit, Nectenabone tunc imperante, qui fuga sibi consuluit, et Aegyptiaco ritu fictis imaginibus et magicis nugamentis futura praesagiens, Philippi atque Olympiadis illius uxoris familiaritatem sibi parat, ex eaque Alexandrum procreat. Philippus annos viginti Macedoniae gubernacula gessit, et Thessalia oppressa urbem Thessalonicam extruxit.

Philippo in Macedoniae regno successit Alexander, tunc cum Darius Arsami filius post Choum occupatis omnibus omnium dominus factus est. Dario profligato Alexander eius imperium universum et Persarum, Medorum item et Parthorum et Babyloniorum regionem et Indicos omnes tractus in suam dicionem redegit. hic cum magnam Alexandriam condidisset, ex proprio nomine nuncupatam in Babyloniam conversus vitae finem posuit, aetatis annorum triginta duorum, regni anno duodecimo.

Advertendum est duos nobis Lamechos a scriptura commemorari, alterum ab Caino, qui et virum et adolescentulum occidit (caesis enim duobus iusti Enochi fratribus eorum uxores duxit), alterum recentiorem, Noë parentem, a Setho oriundum.

Ὁ Θάρρα ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ, τὸν Μαχωὲ καὶ τὸν Ἀρὰμ τὸν πατέρα τοῦ Λώτ, ὃς καὶ ἀπέθανε πρὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Θάρρα· τοῦ γὰρ Ἀβραὰμ ἐμπρησμὸν ποιήσαντος ὥστε κατακαῦσαι τὰ εἴδωλα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, εἰσελθὼν Ἀρὰμ ἐξελέσθαι αὐτὰ ἀπέθανεν ἐν τῷ οἰκήματι ἐνώπιον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

B Ἐκ τοῦ γένους Σίδου υἱοῦ Αἰγύπτου, βασιλέως Αἰγυπτίων, κατήχθη Μελχὶ ὁ πατὴρ τοῦ Σεδέκ, ὃς γενόμενος ἱερεὺς τοῦ θεοῦ καὶ βασιλεὺς τῶν Χαναναίων ἐπεκλήθη Μελχισεδὲκ πατρωνυμικῶς, καὶ κτίσας πόλιν ἐν τῷ ὄρει Σιὼν ἐπωνόμασεν αὐτὴν Σαλήμ, ὅ ἐστιν εἰρήνης πόλις, ἐν ᾗ καὶ βασιλεύσας ἔτη ιγ´ ἐτελεύτησε δίκαιος καὶ παρθένος, ὡς φησὶν Ἰώσηπος. λέγει δὲ καὶ ὁ μέγας Κύριλλος. ἀγενεαλόγητος εἴρηται Μελχισεδὲκ παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραὰμ ὅλως, μηδὲ ὑπὸ Μωσέως γενεαλογηθῆναι, εἶναι δὲ Χαναναῖον τὸ γένος καὶ ἐκ τῆς ἐπαράτου C σπορᾶς ὁρμώμενον. ὅθεν οὐδὲ γενεαλογίας ἠξίωται· οὐδὲ γὰρ πρεπωδέστατον ἦν τὸν τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπειλημμένον συμπλέκειν τῷ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει. ἡ δὲ Ἱερουσαλὴμ ἐκ προσθήκης τῆς τοῦ ἱεροῦ συλλαβῆς μετὰ τῆς Σαλὴμ κατὰ συνάφειαν ὠνομάσθη φερωνύμως Ἱερουσαλήμ, πῇ μὲν διὰ τὴν ἱερουργίαν τοῦ Μελχισεδέκ, πῇ δὲ διὰ τὴν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ κατασκευήν· Ἰεβοὺς γὰρ ἐκαλεῖτο πρώην.

Λὼτ ἀνεψιὸς τοῦ Ἀβραὰμ ἐκ τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο, Μώαβ καὶ τὸν Ἀμμάν, ἐξ ὧν Μωαβῖται καὶ Ἀμμανῖται.

Tharra genuit Abrahamum Machoë et Aramum Loti patrem, qui et ante Tharram vita functus est. nam cum Abrahamus incendium excitasset, ut idula patris absumeret, Aramus, dum ea ab igne servare contendit, domi, in quam fuerat ingressus, vidente patre, flammis crematus occubuit.

Ex sanguine Sidi filii Aegypti regis Aegyptiorum natus est Melchius pater Sedeci. hic divino sacerdotio imperioque Chananaeorum auctus a patre nomen habuit, dictusque est Melchisedecus, urbemque in monte Sion condidit, Salem denominatam, quasi diceret civitatem pacis: in ea cum regnasset annos tredecim, vita functus est, iustus et virgo, ut Iosephus tradit. magnus Cyrillus de eo haec habet. Melchisedecus sine genealogia dicitur, quod ex semine Abrahami non fuerit, neque a Moyse eius genealogia descripta. erat porro genere Chananaeus, execrando semine oriundus, quare nec dignus habitus est cuius genealogia scriptis mandaretur: dedecebat quippe absolutissimae iustitiae sectatorem perditissimae nequitiae generi copulari. Hierusalem vero Hieru, id est sacri, una cum salem additione Hierusalem dicta est; idque vel Melchisedeci sacerdotio vel templi sacrosancti extructione: nam prius Iebus nuncupabatur.

Lotus Abrahami fratris filius duos filios ex filiabus genuit, Moabum et Ammanum, ex quibus Moabitae et Ammanitae originem habent.

Ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἐκ μὲν τῆς Αἰγυπτίας αὐτοῦ παιδίσκης Ἄγαρ ἐγέννησε τὸν Ἰσμαήλ, ἐκ δὲ τῆς Σάῤῥας τὸν Ἰσαάκ. ὁ δὲ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἠσαῦ καὶ τὸν Ἰακὼβ ἐκ τῆς Ῥεβέκκας. καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἠσαῦ ἐτέχθη Ἐδὼμ υἱὸς ὁμώνυμος τῷ πατρὶ καὶ Ἀμαλήκ, ἐξ ὧν Ἰδουμαῖοι καὶ Ἀμαληκῖται, ἐκ δὲ Ἰακὼβ τοῦ καὶ Ἰσραὴλ Ἰούδας, ἀφ' οὗ καὶ Ἰουδαῖοι πάντες καὶ οἱ ἐκ τῶν λοιπῶν προσηγορεύθησαν, καὶ Ἰσραηλῖται μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς Ἰακώβ, Ἰουδαῖοι δὲ ἐκ τοῦ ἐπισημοτέρου ἀδελφοῦ αὐτῶν. ἐκ δὲ τοῦ Ἰσμαὴλ ἄρχοντες καὶ ἔθνη αὐτῶν ἓξ Ἰσμαηλῖται οἱ νῦν Ἀγαρηνοί τε καὶ Σαρακηνοὶ λεγόμενοι. ὁ δέ γε θεῖος Ἀβραὰμ ἐγέννησεν ἐκ τῆς ἐσχάτης γυναικὸς αὐτοῦ Χεττούρας υἱοὺς ε', ἐξ ὧν ἐστὶ Μαδιάμ, ἀφ' οὗ Μαδιανῖται, καὶ Ἄφερ, ἐξ οὗ Ἀφρική. Ἰσαὰκ δὲ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα ἔτη ρπ'. Ἰακὼβ δὲ ζήσας ἔτη ρνδ' ἀπέθανε εἰς Αἴγυπτον, ποιήσας ἐκεῖ ἔτη ιζ'. ὃς ὅτε ὑπῆρχεν ἐτῶν οε', φυγὼν P 153 Ἠσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατήντησεν εἰς Χαῤῥὰν τῆς Μεσοποταμίας πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ῥεβέκκας, οὗ τῶν προβάτων νομεὺς γενόμενος ἔτη κ' καὶ τὰς δύο θυγατέρας αὐτοῦ Λείαν τε καὶ Ῥαχὴλ γυναῖκας λαβὼν ἔσχεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, μίαν ἀπό τε τῶν ἐλευθέρων ἀπό τε τῶν θεραπαινίδων Βάλας καὶ Ζελφάν. μετὰ δὲ τὸν κ' χρόνον τῆς ἐκ Μεσοποταμίας πρὸς γῆν Χαναὰν ὑποστροφῆς εἶδεν ὅρασιν ἐν Βαιθήλ, καὶ πάντα ἀποδεκατώσας ὅπερ ἐκέκτητο τελευταίους ὑποβάλλει τοὺς παῖδας, καὶ ἀπὸ τοῦ Βενιαμὶν ἀρξάμενος ἀνάπαλιν καὶ ἐπὶ τὸν Λευῒ ἐλ- B

9 καὶ interpres: vulgo κατὰ 21 ἀποστροφῆς vulgo

Abrahamus ex Agare Aegyptia ancilla Ismaelem procreavit, Isaacum ex Sarra. Isaacus Esau et Iacobum ex Rebecca. ex Esau nascitur Edomus patri cognominis et Amalec, ex quibus Idumaei et Amalecitae. ex Iacobo, qui et Israelus, Iudas, a quo Iudaei omnes, etiam ab aliis exorti, nuncupati sunt, Israelitae si quidem a patro Iacobo, Iudaei a nobiliore fratre Iuda appellationem habent. ex Ismaele principes et eorum sex nationes, qui nunc Sarraceni et Agareni vocantur. porro divinus Abrahamus ex Chettura postrema uxore liberos quinque suscepit: inter eos Madiamus est, a quo Madianitae, et Afer, a quo Africa. Isaacus occubuit, cum vixisset annos omnes simul centum octuaginta. Iacobus annorum centum quinquaginta quatuor diem obiit in Aegypto, postquam ibi commoratus esset annos septemdecim. hic annos natus septuaginta quinque timore fratris Esau fugiens Carrbas Mesopotamiae pervenit ad Labanum matris Rebeccae fratrem, cuius cum viginti annos oves pavisset, Lia atque Rachele Labani filiabus ductis filios filiasque tulit, partim ab liberis uxoribus, partim ab ancillis Balla et Zelphasa. anno vigesimo elapso redux e Mesopotamia in terram Chanaan visionem Bethele conspexit. ibi cum ex omnibus quae possideret decimas obtulisset, postremum et ex filiis, a Beniamino ducto initio dinumeratis, ordine praepostero ad Levim progressus, eum decimum repertum

θῶν τοῦτον προσήγαγε τῷ θεῷ. ὁ γοῦν Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ῥεβέκκα μετὰ τὴν τοῦ Ἰακὼβ ἐπάνοδον προσκαλεσάμενοι τόν τε Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἠσαῦ, καὶ παρακαλέσαντες αὐτοὺς ἅμα καὶ ἐνορκωσάμενοι εἰρήνην ἄγειν πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν ἀδελφικὴν οἰκειότητα ἀσπάζεσθαι, τελευτῶσι, προτέρα μὲν ἡ Ῥεβέκκα, εἶτα καὶ ὁ Ἰσαάκ, τῷ Ἰακὼβ καταλείψαντες τὰ τῆς πρωτοτοκίας γέρα. μετὰ δὲ ταῦτα ὑπὸ Ἀμαλὴκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παροξυνθεὶς Ἠσαῦ κατὰ τοῦ C Ἰακὼβ καὶ συναγαγὼν ἔθνη ὥρμησε κατ᾽ αὐτοῦ, ὥς φησιν Ἰώσηπος. ὁ δὲ τὰς πύλας ἀποκλείσας τῆς πόλεως εἰς ἣν κατέφυγεν, ἐκ τοῦ τείχους παρεκάλει τὸν Ἠσαῦ μνησθῆναι τῶν γονικῶν ἐντολῶν. τοῦ δὲ μὴ ἀνεχομένου, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ὑβρίζοντος καὶ ἐξολοθρεύειν αὐτὸν ἀπειλοῦντος, ἐντείνας τὸ τόξον ὁ Ἰακὼβ καὶ κατὰ τοῦ δεξιοῦ μαζοῦ πλήξας κατέβαλε τὸν Ἠσαῦ. καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἡ τοῦ Ἰσαὰκ πρόῤῥησις λέγουσα πρὸς Ἠσαῦ "ἐὰν καθέλῃς τὸν ζυγὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου, πλημμελήσεις πλημμέλειαν θανάτου."

D Λευῒ δὲ ἐγέννησε τὸν Καάθ, Καὰθ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβράμ, Ἀβρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀαρὼν καὶ τὸν Μωσῆν. ἐν δὲ τῷ π′ ἔτει τοῦ Μωσέως ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἐπιφερόμενοι καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωσήφ. ἐποίησαν δὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη μ′.

Μετὰ Μωσέα διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, καὶ ποιήσας ἐν τῇ γῇ τῆς ἐπαγγελίας ἔτη λβ′ ἀπέθανε, ζήσας ἔτη ρι′.

12 ἐκτείνας vulgo

deo devovit. porro Isaacus et Rebecca accitos Iacobum peregre regressum et Esau precibus et votis, eorum etiam fidem iureiurando adstricta, adhortantur uti pacem mutuam vinculaque fraternae societatis inviolata servent; sicque diem obeunt, prior quidem Rebecca, non multo post Isaacus, Iacobo primogeniti iura elargiti. post haec Esau Amaleci filii cohortationibus in Iacobum fratrem concitatus, militum manu collecta cum armis, ut narrat Iosephus, invasit. Iacobus oppidi, in quod confugerat, portis clausis, de muro ut parentum monitorum recordaretur admonebat. Esau aegre ferens consilium, eum non solum conviciis maledictisque incessere, sed excidium quoque minari. Iacobus telo emisso Esau dextra mammilla saucium sternit. tunc autem impletum est Isaaci vaticinium de Esau, "si excusseris iugum fratris tui de collo tuo, peccabis peccatum mortis"

Levi porro genuit Caathum, Caathus genuit Abramum, Abramus genuit Aaron et Moysen. et anno octuagesimo Moysis egressi sunt filii Israelis ex Aegypto una secum et ossibus Iosephi delatis, commoratique sunt in deserto annos quadraginta.

Post Moysem principatum accepit Iesus Nave, commoratusque in terra promissionis annos trigiuta duos diem obiit annorum 110.

*Μετὰ δὲ Ἰησοῦν διὰ τῶν κριτῶν ἔσωζεν ὁ θεὸς τὸν λαόν,
καὶ πρῶτον Ἰούδας ἔκρινε τὸν λαὸν ἔτη ζ', χειρωσάμενος καὶ τὸν
Ἀδωνιβεζὲκ βασιλέα τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτοῦ
χεῖρας καὶ πόδας· ὃς καὶ εἶπεν "οἱ βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν
καὶ τῶν ποδῶν ἀποκεκομμένοι ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς
τραπέζης μου. καθὼς οὖν ἐποίησα, οὕτως καὶ ἀπέλαβον παρὰ
θεοῦ."*

Μετὰ Ἰούδαν γέγονε κριτὴς Γοθονιὴλ ἔτη ν', μετὰ δὲ Γο- P 154
*θονιὴλ Αὠδ ἔτη π', μετὰ δὲ Αὠδ Σαγαμὰρ ἔτη ζ', μετὰ δὲ
Σαγαμὰρ Βαράκ, μεθ' οὗ καὶ Δεβόρρα ἡ προφῆτις, ἥτις καὶ
τὸν Σίσαρα Ἰαὴλ ἀπέκτεινεν ἐν πασσάλῳ, γυνὴ Χάμερ τοῦ Κε-
ναίου. ἐφ' οὗ Προμηθεὺς καὶ Ὀρφεὺς ὁ Θρᾷξ οἱ παρ' Ἕλλησι
σοφώτατοι καὶ Ἀσκληπιὸς ὁ ἰατρὸς καὶ Λυκοῦργος ὁ Σπαρτιάτης
καὶ νομοθέτης τῶν Ἑλλήνων ἐγνωρίζοντο.*

Μετὰ Βαρὰκ Γεδεὼν ἔτη μ', ὁ πατάξας τὸν Μαδιὰμ μετὰ B
*τῶν τ' τῶν λαμψάντων ἐν τῷ πίνειν, καὶ τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ καὶ
Ζεβεὲ καὶ Σαλμανᾶν τους ἄρχοντας αὐτῶν.*

*Μετὰ δὲ Γεδεὼν Ἀβιμέλεχ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη γ', πατάξας
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ο' ἄνδρας ἐπὶ λίθῳ ἑνί, διὸ καὶ ἀπώ-
λετο ὕστερον ὑπὸ γυναικὸς ἀπὸ πύργου διὰ βολῆς λίθου συντρι-
ψάσης αὐτοῦ τὸ κρανίον. ὃς καὶ εἶπε πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη*

20 ἀπὸ vulgo

Post Iesum per iudices deus populo succurrebat. et primus omnium Iudas iudicavit populum annos septem. hic Adonibezecum alienigenarum regem subegit, eiusque manuum et pedum extremitates praecidit. tunc Adonibezecus "reges summitates manuum suarum ac pedum abscisi erant colligentes quae sub mensa mea. sicut igitur feci, sic retribuit mihi dominus."

Iudae successit Gothonielus iudex annos quinquaginta, Gothonielum excepit Avodus annos octuaginta. post Avodum iudex factus Samagarus annos septem. post Samagarum iudicem egit Baracus, et cum eo Deborra vates, quae Iaelem Sisaram interfecit paxillo, Cinaei Chameris uxor. his temporibus Prometheus et Orpheus Thrax, qui apud Graecos sapientissimi habiti sunt, et Aesculapius medicus et Lycurgus Spartanus Graecorum legum lator celebres erant

Post Baracum iudicavit Gedeo annos 40. is cum trecentis, qui cum biberent praestantissimi habiti sunt, Madiamum et Orebum et Zebum et Zebeamum et Salmananum principes perdidit.

Gedeoni Abimelechus filius successit annos tres. hic fratres suos septuaginta super unum lapidem neci tradidit; ideoque tandem periit, cum mulier e turri lapidis ictu cranium illius contrivisset. et clamavit ad puerum,

αὐτοῦ "σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ θανάτωσόν με, μή ποτε εἴπωσιν ὅτι γυνὴ αὐτὸν ἀπέκτεινεν." καὶ οὕτως ἀνεῖλεν αὐτὸν τὸ παιδίον.

C Μετὰ δὲ Ἀβιμέλεχ ἔκρινε Θολὰ ἔτη κγ', μετὰ δὲ Θολὰ Ἰεφθάε ἔτη ς', μετὰ δὲ Ἰεφθάε Ἀβεσὰ ἔτη ζ', μετὰ δὲ Ἀβεσὰ Ἐλὼμ ἔτη ι', μετὰ δὲ Ἐλὼμ Σαμψὼν ἔτη κ', ἐφ' οὗ καὶ Ἡρακλῆς ὁ παρ' Ἕλλησι διαβόητος ἐγνωρίζετο.

Μετὰ δὲ Σαμψὼν ἐγένετο ἀναρχία ἔτη μ'.

Μετὰ δὲ τοὺς κριτὰς ἔκρινε τὸν λαὸν ἀρχιερεὺς Ἠλεὶ ἔτη κ', καὶ τῇ παροινίᾳ καὶ ἀταξίᾳ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Ὀφνεὶ καὶ Φινεὲς τῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐπῆλθεν αὐτοῖς ἡ θεία δίκη· οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ δεινῶς ἀνῃρέθησαν, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ δίφρου πεσὼν ὀπισθίως
D καὶ τὸν νῶτον συντριβεὶς ἀπέθανεν ἐτῶν Ϟ.

Μετὰ δὲ Ἠλεὶ Σαμουὴλ ὁ προφήτης καὶ ἱερεὺς ἔτη λ'. καὶ συναθροίζεται ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἀρμαθαὶμ αἰτούμενος βασιλέα. τῷ δὲ σφόδρα λυπηθέντι εἶπεν ὁ θεός "ἄκουσον τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, ὅτι οὐ σὲ ἐξουδενώσουσιν ἀλλ' ἐμέ, τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν." καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸν Σαοὺλ ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, χρίσας αὐτὸν εἰς βασιλέα.

Μετὰ οὖν Σαμουὴλ ἐβασίλευσε Σαοὺλ ἔτη μ', ὃς τολμήσας πρότερον μὲν θυμιᾶσαι τῷ θεῷ, εἶτα παραβὰς τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοῖς Ἀμαληκίταις, ζωογονήσας Ἀγὰγ τὸν βασιλέα αὐτῶν,

qui ferebat vasa eius: "educ gladium tuum et interfice me, nequando dicant, mulier ipsum occidit;" et sic trausfodit eum puer.

Post Abimelechum Thola praefuit annos viginti tres, post Tholam Iephtaë annos sex, post Iephtaë Abesa annos septem, post Abesam Elomus annos decem. Elomo Sampso suffectus est, iudicavitque annos 20. sub haec tempora Hercules Graecorum historiis nobilis florebat.

Post Sampsonem fuit interregnum annos quadraginta.

Post iudices iudicavit populum summus sacerdos Heli annos viginti. is filiorum Ophnis et Phinees petulantia ac perversitate in sacrificiis simul cum filiis grave numinis iudicium subiit: hi quippe in proelio crudeliter caesi sunt, ille de sella retrorsum cadens confracto dorso mortuus est annorum 90.

Post Heli iudicavit populum Samuel propheta et sacerdos annos triginta. et congregatus populus in Armathaem regem exposcit. quo cum nimis Samuel indoluisset, haec sibi a deo dici intellexit: "audi vocem populi, quoniam non te spreverunt sed me, ut non regnem super eos." et dedit illis Saulum filium Cisi ex tribu Beniamin, quem unxit in regem.

Post Samuelem Saulus regni gubernacula suscepit per annos quadraginta. hic cum primum quidem thura deo incendisset, deinde mandato numinis violato de Amalecitis Agagum eorum regem vivum conservasset, au-

ἤκουσε παρὰ τοῦ προφήτου "ὅτι μεματαίωταί σοι, ὅτι οὐκ ἐφύ- P 155
λαξας τὴν ἐντολήν μου, ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος," καὶ τὰ ἑξῆς.
Μετὰ δὲ Σαοὺλ ἐβασίλευσε Δαβὶδ ἐκ φυλῆς Ἰούδα ἔτη μ',
ὃς καὶ ἐποίησε τὰ θελήματα τοῦ κυρίου πάντα. πατάξας δὲ καὶ
τὸν Μελχὼ βασιλέα τῶν Σύρων, καὶ λαβὼν τὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν μέγαν, ἔχοντα λίθους τιμίους, ἐφόρεσεν
αὐτόν, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κόσμος εὐπρεπέστατος,
ὅπερ δηλῶν ἔφη "κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βα-
σιλεύς" καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ψαλμοῦ. πρεσβύτερος οὖν καὶ πλήρης
ἡμερῶν γενόμενος, καὶ βασιλεύσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σολομῶντα,
εἶπεν αὐτῷ "καὶ νῦν, Σολομόν, γνῶθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων B
σου, καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελούσῃ, ὅτι
καρδίας πάσας ἐτάζει κύριος καὶ πᾶν ἐνθύμημα γινώσκει. καὶ
ἐὰν ζητήσῃς αὐτόν, εὑρεθήσεταί σοι, καὶ ἐὰν καταλείψῃς αὐτόν,
καταλείψει σε εἰς τέλος." καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ παράδειγμα τοῦ
ναοῦ παντὸς ἐν γραφῇ, λέγων "ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, ὅτι κύριος
ὁ θεός μου μετὰ σοῦ." καὶ μετὰ ταῦτα ἐτελεύτησεν ἐν γήρᾳ
καλῷ πλούτῳ τε καὶ δόξῃ καὶ εὐσεβείᾳ, ἐτῶν ο'. ἦν δὲ ἐτῶν λ'
Δαβὶδ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, ἐβασίλευσε δὲ καὶ ἔτη μ'. ἀλλὰ
τῆς μὲν βασιλικῆς χρίσεως διὰ Σαμουὴλ ἠξιώθη τὸ πρότερον·
τὰς γὰρ τοῦ λαοῦ ἀναγορεύσεις ἡ ἱστορία χρίσεις διαφόρους ὠνό-
μασεν. τελευτήσας τοίνυν θάπτεται ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ εἰς C
τὸ μέγιστον μνῆμα, ὃ κατεσκεύασεν ὁ σοφώτατος υἱὸς αὐτοῦ Σο-

21 ἀδιαφόρως interpres

diit a propheta "stulte factum est: mandatum meum, quod praecepit tibi dominus, non servasti" etc.

Saulo successit in regno David ex tribu Iuda annos quadraginta, qui deo morem gessit de omnibus. hic Melchomo Syrorum rege debellato coronam magnam, pretiosis illustrem lapidibus, ex illius capite sublatam sibi imposuit, ornatum pulcherrimum ac regalem, quod ipse illis innuit "domine in virtute tua laetabitur rex," et reliqua illius psalmi. David praeterea senio confectus et diebus auctus, cum Salomonem regem creasset, dixit "et nunc Salomon nosce deum patrum tuorum, et servi ei in corde perfecto et anima volente, quoniam corda omnium scrutatur dominus, et omnem cogitationem cognoscit. et si quaesieris eum, invenietur tibi, et si dereliqueris eum, derelinquet te in finem. et dedit illi exemplar templi universi, dicens: confortare et viriliter age, quoniam dominus deus meus tecum." post haec summa iam senectute, divitiis gloria et pietate celebris, annorum septuaginta e vivis excessit. erat autem triginta annorum cum ipse regnavit, et quadraginta annos regnavit. hic regia unctione a Samuele dignatus: sed populares plausus historia indifferenter unctiones vocavit. extinctus ergo in urbe Hierusalem in maximo monumento, quod sapientissimus filius Salomon

*λομῶν, ἐν ᾧ καὶ συγκατώρυξε τῷ πατρὶ πολλὰς μυριάδας τα-
λάντων χρυσίου, ὥς φησιν Ἰώσηπος. καὶ δῆλον ἐκ τῶν εἰς ὕστε-
ρον γενομένων· ὁ γὰρ ἀρχιερεὺς Ὑρκανὸς πολιορκουμένης τῆς
πόλεως ὑπ' Ἀντιόχου τοῦ Δημητρίου παιδὸς ἀνοίξας τὸ μνῆμα
τάλαντα γ' ἐκεῖθεν ἐξεφόρησεν. τὸ δὲ τάλαντον ἔχει νομίσματα
ρκέ. μεθ' ὃν Ἡρώδης γνοὺς ὡς Ὑρκανὸς τοῦτο πεποίηκεν, ἤνοιξε
καὶ αὐτὸς τὸν τάφον, καὶ χρήματα μὲν οὐχ εὗρεν, κόσμον δὲ καὶ
κειμήλια χρύσεα πάμπολλα ἀνείλετο. πειραθέντος δὲ αὐτοῦ ἐν-*
D *δοτέρω χωρεῖν, οὗ τὰ σώματα Δαβὶδ τε καὶ Σολομῶντος ἐτέθη,
πῦρ ἐξελθὸν δύο τῶν δορυφόρων αὐτοῦ διέφθειρε.*

*Μετὰ οὖν Δαβὶδ ἐβασίλευσε Σολομῶν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη μ',
ὃς τὴν πανθαύμαστον καὶ θεόδοτον καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον σοφίαν
δεξάμενος ᾠκοδόμησε τήν τε πόλιν καὶ τὸν ναὸν κυρίου ἐν ἔτεσιν
ἑπτά, μῆκος πήχεων ξ', εὖρος πήχεων κ' καὶ ὕψος πήχεων ρκ'·
δίφορος γὰρ ἦν, ὥς φησιν Ἰώσηπος. τὸ δὲ ἄριστον τοῦ Σολο-
μῶντος ἦν καθ' ἡμέραν κόροι σεμιδάλεως λ', κόροι ἀλεύρου κε-*
P 156 *κοπανισμένου ξ', μόσχοι ἐκλεκτοὶ ι', βόες νομάδες κ' καὶ πρό-
βατα ρ', ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν καὶ
σιτευτῶν. ὁ δὲ κόρος ἐποίει μόδια λ'. ὁμοῦ γινόμενα μόδια ͵βψ'.
ἀπέθανε δὲ Σολομῶν ἐτῶν ογ', καὶ ἐτάφη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
ἐφ' οὗ ἦν Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος.*

exaedificaverat, sepelitur. et in eo, ut Iosephus auctor est, multas aureorum talentorum myriadas contumulavit. quod et per posteriores eventus comprobatum est. quippe summus sacerdos Hyrcanus ab Antiocho Demetrii filio urbe obsessa, reserato monumento tria milia talentorum inde extraxit. talentum vero est nummorum centum viginti quinque. Herodes deinceps gnarus id Hyrcano factum, monumentum et ipse adaperuit, ubi licet nullae essent pecuniae, ornatum tamen aureum plurimaque donaria ex eo sustulit. sed cum ulterius progredi tentaret, ubi Davidis et Salomonis corpora reposita fuerant, ignis exiliens duos ex eius satellitibus absumpsit.

Post Davidem regno potitur Salomon filius annos quadraginta, eximiae divinaeque et supra humanum captum sapientiae particeps. hic urbem et templum domini longitudine cubitorum sexaginta, latitudine viginti, altitudine centum viginti, septem annorum spatio absolvit: duas quippe contignationes habebat, ut refert Iosephus. in prandium eius quotidie insumebantur similae cori triginta, farinae cribratae cori sexaginta, electi vituli decem, qui autem per campos pascebantur boves viginti, oves centum, praeter cervos et capreas et aves electas et altiles. corus triginta modiorum mensura est, ita ut omnes modii simul colligantur duo milia et septingenta. vita porro functus est Salomon aetatis anno septuagesimo tertio, sepeliturque cum patre Davide. sub eo Homerus et Hesiodus claruere.

Μετὰ δὲ Σολομῶντα ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιζ', ὃς τὸ πονηρὸν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ. ἐφ' οὗ Σουσακεὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὴν Ἱερουσαλὴμ ἑλὼν ἀφείλετο τὰ ἐν τῷ ναῷ καὶ τοῖς βασιλείοις χρήματα καὶ τὰ χρυσᾶ δόρατα καὶ τοὺς χρυσοῦς θυρεούς, ἀνθ' ὧν ἐγένοντο χαλκοί. B

Μετὰ δὲ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσεν Ἀβίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπέθανεν βασιλεύσας ἔτη ς'.

Μετὰ δὲ Ἀβίαν ἐβασίλευσεν Ἀσὰ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπέθανε βασιλεύσας ἔτη ις'.

Μετὰ δὲ Ἀσὰ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφὰτ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐτελεύτησε βασιλεύσας ἔτη κε'.

Μετὰ δὲ Ἰωσαφὰτ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπέθανε δυσεντερικός, C *βασιλεύσας ἔτη η'.*

Μετὰ δὲ Ἰωρὰμ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτος α', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἰηοῦ.

Μετὰ δὲ Ὀχοζίαν ἐβασίλευσε Γοθολία μήτηρ αὐτοῦ ἔτη ς', καὶ ἀπέκτεινε πάντας τοὺς υἱοὺς Ὀχοζίου παρεκτὸς νηπίου ἑνὸς διασωθέντος παραδόξως ὑπὸ γυναικὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως· ὃς καὶ αἰφνιδίως ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ὑπὸ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, ὑπάρχων ἐτῶν ζ'. ἡ δὲ Γοθολία ἀπεκτάνθη ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως.

Salomoni in regno successit Roboamus filius, regnoque praefuit annos septemdecim, male de domino, aeque ac pater, meritus. mortuus est in peccatis suis. eo tempore rex Aegypti Susacemus, Hierosolymis captis, pecunias quae in templo regiaque erant, et aureas hastas et scuta diripuit, quorum loco aenea restituta sunt.

Post Roboamum Abias filius regnavit, et hic quoque male se gessit erga dominum, et mortuus est anno regni 6.

Post Abiam regnavit Asanus filius, et is non recte se cum domino gessit, annoque regni 16 mortuus est.

Asano successit in regno Iosaphatus filius, qui bene agendo dominum demeritus est, obiitque anno regni 25.

Post Iosaphatum regno praefuit Ioramus filius, qui in deum impius fuit. diem obiit viscerum morbo confectus anno regni octavo.

Post Ioramum regnum suscepit Ochozias filius annum unum, qui ob scelera deo odiosus fuit caesusque est ab Ieu.

Ochoziae in regno successit Gotholia mater annos sex, quae omnes Ochoziae liberos praeter unum infantem ab Iodaë sacerdotis uxore praeter hominum opinionem servatum interemit. is ex improviso ab Iodaë sacerdote septennis rex creatur. Gotholia vero in regia interficitur.

D *Μετὰ οὖν Γοθολίαν ἑπταετὴς βασιλεύσας Ἰωὰς υἱὸς Ὀχοζίου ἔτη μ' ἐποίει τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, εἶτα παρατραπεὶς ἐσφάγη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ὃς καὶ ἀπέκτεινε Ζαχαρίαν τὸν προφήτην, τὸν υἱὸν τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ. ἐφ' οὗ ἡ Σίβυλλα ἐγνωρίζετο.*

Μετὰ δὲ Ἰωὰς ἐβασίλευσεν Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κθ', καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, ἐσφάγη δὲ ἐν τῷ πολέμῳ.

Μετὰ δὲ Ἀμασίαν ἐβασίλευσεν Ὀζίας, ὁ καὶ Ἀζαρίας, υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νβ', καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, καὶ εὐοδούμενος ἐπήρθη, καὶ δὴ θελήσας θυμιᾶσαι τῷ θεῷ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ θυμιάσας εὐθὺς ἐλεπρώθη, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν.

P 157 *Μετὰ δὲ Ὀζίαν ἐβασίλευσεν Ἰωάθαν υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιϛ', καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐτελεύτησεν.*

Μετὰ δὲ Ἰωάθαν ἐβασίλευσεν Ἀχὰζ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιϛ', καὶ ποιήσας τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ἀπέθανεν.

Μετὰ δὲ Ἀχὰζ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κθ', καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐτελεύτησεν. ἐφ' οὗ ἦν ὁ Μωσαϊκὸς χαλκοῦς ὄφις ἔτι παρὰ Ἰουδαίων σεβόμενος, ὃν ἠφάνισεν Ἐζεκίας, ὥσπερ δὴ καὶ τὰς βίβλους τοῦ Σολομῶντος. ἐφ' ὧν χρόνων Ῥῶμος καὶ Ῥέμος ἐβασίλευον ἐν Ῥώμῃ, καὶ Σίβυλλα
B *ἡ Ἐρυθραία ἐγνωρίζετο. ἐφ' οὗ καὶ Σεναχηρεὶμ κατὰ Ἱερουσα-*

9 *αὐτοῦ* vulgo om

Gotholiam excipit Ioas Ochoziao filius septennis, regnavitque annos quadraginta. hic prius ob pietatem deo gratus extitit, deinde aberravit, domique necatur. Ioas Zachariam prophetam praeceptoris sui filium neci tradidit. sub his temporibus Sibylla clara habebatur.

Post Ioas imperio praefuit Amasias filius annos viginti novem, vir spectatae in deum pietatis. in proelio obtruncatus est.

Amasiae succedit in regno Ozias filius, qui et Azarias, annis 52. is numinis benevolentiam assecutus, cum prospera cuncta sibi fluere videret, flatu tumens voluit ipsemet deo incensum offerre. sic cum in templo adolevisset, repente lepra obsitus est et vitam effudit.

Post Oziam regnum obtinuit Ioathanus filius annos sexdecim, pius ac religiosus vir, et mortuus est.

Post Ioathanum imperio praefuit Achazus filius annos sexdecim, vir nequam et impius, et mortuus est.

Achazi regnum excepit Ezechias filius, pietate in deum commendatus. regni anno vigesimo nono diem obiit. illius aetate Mosaicus aeneus serpens adhuc supererat a Iudaeis in veneratione habitus. eum Ezechias, sicut et Salomonis libros, expunxit et de medio sustulit. his temporibus Romus et Remus Romae imperium tenebant, et Sibylla Erythraea illustris erat. et

λὴμ ἀναβάς, διὰ θείου ἀγγέλου ἐν μιᾷ νυκτὶ ρπέ χιλιάδας ἀποβαλών, μετ᾽ αἰσχύνης ὑπέστρεψεν.

Μετὰ δὲ Ἐζεκίαν ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νέ, ὁ καὶ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν πρίσας καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀθώων αἱμάτων πλήσας καὶ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ποιήσας. ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἅλωσιν καὶ αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ μετανοίᾳ διορθωσάμενος ἀπέθανε.

Μετὰ δὲ Μανασσῆν ἐβασίλευσεν Ἀμὼς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Ἀμὼς ἐβασίλευσεν Ἰωσίας αὐτοῦ ὑπάρχων υἱὸς C ἔτη λα', ἐτῶν ὑπάρχων η', καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐτελεύτησε τοξευθεὶς ἐν τῷ πολέμῳ. ἐφ᾽ ὧν χρόνων καὶ τὸ Βυζάντιον ὑπὸ Βύζου βασιλέως ἐκτίσθη τῆς Θρᾴκης.

Μετὰ δὲ Ἰωσίαν ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς αὐτοῦ μῆνας γ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ Νεχαὼ βασιλέως Αἰγύπτου ἀπήχθη εἰς Αἴγυπτον, ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανεν.

Μετὰ δὲ Ἰωάχαζ ἐβασίλευσεν Ἰωακεὶμ ὁ καὶ Ἐλιακείμ, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἔτη ια', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἐλθὼν Ναβουχοδονόσορ τὴν πᾶσαν Ἰουδαίαν ὑπόφορον ἐποίησεν. D ἀθετήσαντος δὲ φορολογίαν Ἰωακεὶμ ἦλθε πάλιν εἰς Ἱερουσαλὴμ Ναβουχοδονόσορ, καὶ τοῦτον χειρωσάμενος καὶ ἀνελὼν ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιφῆναι προσέταξε, καὶ ἄταφον ἐπὶ πολὺν κατέλιπε χρόνον.

Senacherimus Hierusalem oppugnans, centum octuaginta quinque milibus per angelum una nocte trucidatis, dedecore opertus reversus est.

Post Ezechiam Manasses filius regnum obtinuit annos quinquaginta quinque. magnum Esaiam serra divisit, Hierosolymam innocentium sanguine inundavit, deo exosus. tandem post excidium et captivitatem eum sceleratae vitae poenituit, sicque vita functus est.

Manassi successit in regno Amosus filius, regnavit annos duos, nec se erga deum pium praebuit, propriisque in aedibus trucidatus est.

Amosum excepit Iosias filius aetatis annorum octo. regnavit annos triginta unum. hic fecit rectum coram domino. sagitta confossus in proelio occubuit. eo tempore Byzantium a Byzo Thracum rege exaedificatur.

Post Iosiam regnavit Ioachasus filius. is voluntati dei adversatus, captus a rege Aegyptiorum Nechaone abductusque est in Aegyptum, ubi occidit, cum imperium tenuisset menses tres.

Ioachazo successit Ioachimus frater, cui et Eliacimo nomen, annos undecim. hunc propter scelera adversatus est dominus. quare Nabuchodonosor Iudaeam invadens eum sibi vectigalem fecit. sed cum Ioachimus imperata solvere recusaret, iterum irrumpens Hierosolymam cepit, regemque captum caesumque e muro praecipitem dari, insepultumque diu iacere iussit.

Μετὰ δὲ Ἰωακεὶμ ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Ἰωακείμ, διὰ προστάγματος Ναβουχοδονόσορ μῆνας τρεῖς, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου. καὶ περὶ τοὺς φόρους ἀγνωμονήσαντος αὐτοῦ ἦλθεν αὖθις Ναβουχοδονόσορ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν Σεδεκίαν ἀντ᾽ αὐτοῦ καταστήσας ἀπῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα P 158 *Ἰεχονίαν καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ. ἐξήνεγκε δὲ καὶ τοὺς θησαυροὺς κυρίου καὶ τοῦ βασιλέως καὶ τὰ χρυσᾶ σκεύη πάντα, ἃ ἐποίησε Σολομῶν ἐν ναῷ κυρίου.*

Μετὰ δὲ Ἰεχονίαν ἐβασίλευσε Σεδεκίας πατράδελφος αὐτοῦ ἔτη γ′, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἔναντι κυρίου, καὶ περὶ τὴν φορολογίαν ὡσαύτως παρασπονδήσαντος αὐτοῦ ἦλθε πάλιν Ναβουχοδονόσορ, καὶ τὴν μὲν πόλιν πᾶσαν παραλαβὼν ἐνέπρησε, τὸν δὲ Σεδεκίαν χειρωσάμενος τὴν μὲν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ κατ᾽ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀνεῖλεν, αὐτὸν δὲ ἐκτυφλώσας καὶ δεσμοῖς καθείρξας εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτον ἀπήγαγεν.

B *Μετὰ τὴν διαίρεσιν τῶν δέκα σκήπτρων ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, ὁ δοῦλος Σολομῶντος καὶ ἀποστάτης, ἔτη μβ′, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου· διὸ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ θεός, καὶ ἀπέθανεν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ.*

Μετὰ δὲ Ἱεροβοὰμ ἐβασίλευσε Ναβὰτ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β′, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Βαασσά.

Μετὰ δὲ Ναβὰτ ἐβασίλευσε Βαασσὰ ἔτη κδ′, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐσφάγη ἐν πολέμῳ.

Ioachimum excepit Iechonias filius, qui et Ioachimus, per menses tres: sic enim Nabuchodonosorus in mandatis dederat. erga deum impius fuit. hic cum tributa mala fide persolveret, valida iterum manu Nabuchodonosorus Hierosolymam obsidione cingit, et Iechoniae regnum in Sedeciam transfert, eo matre reliquisque illius principibus Babylonem adductis. thesauros item omnes tam sacros quam regios, et auream suppellectilem, quam Salomon in domo domini praeparaverat, exportavit.

Post Iechoniam Sedecias patruus regnum obtinuit annos tres, vir iniustus et impius, qui cum pactis nec ipse stetisset, tertio Nabuchodonosorus Hierosolymam obsedit expugnatamque flammis absumpsit, Sedecia capto uxorem et filios in conspectu illius neci tradidit, eum obcaecatum vinculisque alligatum captivum in Babylonem abduxit.

Decem sceptris divisis Ieroboamus filius Nabati, ex tribu Ephraim, servus Salomonis et rebellis regnum occupat annos quadraginta duos, multis nefariisque sceleribus coopertus. ideo percussit illum dominus, et mortuus est in iniquitatibus suis.

Ieroboamo successit Nabatus filius, scelere furoreque inflammatus; et cum biennium regnasset, caesus est a Baasa.

Post Nabatum regnavit Baasa, vir maleficus et iniustus; et cum regnasset annos 24, in proelio trucidatus est.

Μετὰ δὲ Βαασσὰ ἐβασίλευσεν Ἠλὰ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ζαμβρῆ.

Μετὰ δὲ Ἠλὰ ἐβασίλευσε Ζαμβρῆ ἔτη ιβ', καὶ ἐποίησε τὸ C *πονηρόν, καὶ ἐκαύθη ὑπὸ τῶν πολεμίων οἴκῳ προσφυγών.*

Μετὰ δὲ Ζαμβρῆ ἐβασίλευσεν Ἀχαὰβ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κβ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐσφάγη, καὶ ἀπέθανεν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Ἀχαὰβ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ πεσὼν ἐκ τοῦ ὑπερώου τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἀπέθανεν.

Μετὰ δὲ Ὀχοζίαν ἐβασίλευσεν Ἰωρὰμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη β', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ἰηοῦ. ἐφ' οὗ ἀνελήφθη ὁ μέγας Ἠλίας, ὁ δὲ Ἐλισσαῖος τὸ Ἱεριχούντιον ὕδωρ πι- D *κρὸν ὂν φύσει καὶ δύσποτον ἰάσατο.*

Μετὰ δὲ Ἰωρὰμ ἐβασίλευσεν Ἰηοῦ υἱὸς Ἀμεσίου ἔτη κη', καὶ εἰσερχόμενος ἐν τῇ πόλει Σαμαρείας εἶδε προκύψασαν Ἰεζάβελ διὰ τῆς θυρίδος κεκαλλωπισμένην, καὶ προσέταξε τοῖς εὐνούχοις αὐτῆς καταχρημνίσαι αὐτήν, ἣ κατεπατήθη ὑπὸ τῶν ἵππων καὶ κατεβρώθη ὑπὸ τῶν κυνῶν. ἐπάταξε δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀχαάβ, καὶ μετὰ πανουργίας συναθροίσας πάντας τοὺς ἱερεῖς καὶ προφήτας τοῦ Βάαλ πάντας ἀναιρεθῆναι προσέταξεν, καὶ τὸν Βάαλ καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα ἐνέπρησε. πλὴν οὐκ ἐφύλαξεν εἰς τέλος πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

Post Baasam imperavit Hela filius, vir profligatissimus. is biennium regnavit, sublatusque est a Zambrio anno regni 2.

Helae Zambrius successit multis flagitiis et sceleribus contaminatus. hic cum se fuga domum recepisset, ab hostibus concrematus est anno regni 12.

Zambrio succedit in regno Achabus filius, facinorosis operibus deo exosus, et mortuus est in iniquitatibus suis anno regni vigesimo secundo.

Defuncto Achabo regnum administravit Ochosias annos duos, vir profligatissimus ac perditissimus. is cum e caenaculo domus suae cecidisset, consumptus est

Ochoziae successit Ioramus frater nequitia singulari praeditus; et ab Ieu trucidatus est, postquam regnasset annos duodecim. sub eo Helias magnus assumptus est. Elisaeus vero aquis Hiericuntiis, cum essent amarae et gustu insuaves, opem tulit.

Post Ioramum regnum tenuit Ieu Amasiae filius annos viginti octo. is cum Samariam ingrederetur, Iezabellam, quae cultissimo corporis ornatu in fenestra apparuerat, per eunuchos praecipitem egit: sic illa ab equis conculcata et a canibus devorata est. idem filios Achabi neci tradidit, et astute fraudulenterque convocato populo sacerdotes ac prophetas Baalis omnes interfecit, et Baal illiusque suppellectilem omnem succendit. ceterum Ieu usque in finem nec iustitiam nec legem domini servavit, mactatusque est in proelio.

P 159 *Μετὰ δὲ Ἰηοῦ ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κζ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπέθανεν.*

Μετὰ δὲ Ἰωάχαζ ἐβασίλευσεν Ἰωὰς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιδ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἀπέθανεν. ἐφ' οὗ Ἐλισσαῖος ἐτελεύτησε προφητεύσας αὐτοῦ τὴν προτέραν διὰ συμβόλων νίκην κατὰ Σύρων. τοῦ δὲ προφήτου θαπτομένου ἐν τῷ μνημείῳ νεκρός τις ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ πλησιάσας τοῖς μακαρίοις ὀστέοις αὐτοῦ ἀνέστη.

Μετὰ δὲ Ἰωὰς ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λδ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἀπέθανεν.

B *Μετὰ δὲ Ἱεροβοὰμ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς αὐτοῦ μῆνας ς', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Σελούμ.*

Μετὰ δὲ Ἀζαρίαν ἐβασίλευσε Σελοὺμ μῆνα α', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Μαναΐμ.

Μετὰ δὲ Σελοὺμ ἐβασίλευσε Μαναῒμ ἔτη γ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Φακεσίου.

Μετὰ δὲ Μαναῒμ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Φακεέ.

C *Μετὰ δὲ Φακεσίαν ἐβασίλευσε Φακεὲ ἔτη κ', καὶ ἐποίησε τὸ πονηρόν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ὠσηέ.*

Μετὰ δὲ Φακεὲ ἐβασίλευσεν Ὠσηὲ ἔτη θ', καὶ ποιῶν τὸ πονηρὸν ἀπέθανεν.

Μετὰ δὲ τοὺς εἰρημένους Ἀσσυρίων βασιλεῖς ἐβασίλευσεν,

Post Ieu regnavit Ioachazus filius annos viginti septem, legirupa, impius, et mortuus est.

Ioachazo successit Ioas filius, vir profligatissimus; et cum regnasset annos quatuordecim, mortuus est. eius tempestate Elisaeus moritur, postquam per signa do Syriis victoriam praedixisset; cum vero sepulturae mandaretur, cadaver in eodem monumento beatis illis prophetae ossibus appropinquans vitae restitutum est.

Post Ioas Ieroboamus filius regnum tenuit annos triginta quatuor, vita flagitiis inquinata, et mortuus est.

Ieroboamo successit Azarias filius sane nequam ac perditus. caesus est a Sellumo, postquam regnasset menses 6.

Azariae suffectus est Sellumus fraudi scelerisque plenus, trucidatus a Manaimo regni mense primo.

Post Sellumum regnavit Manaimus annos tres. profligatissime vixit, et a Phacesia interemptus est.

Manaimum excepit Phacesias filius ab omni honestate relictus; et cum regnasset annos duos a Phacea occiditur.

Post Phacesiam regnavit Phaceas annos viginti, deo exosus, mactatusque ab Osea.

Post Phaceam regnavit Osea annos novem, plenusque sceleris occubuit.

Post enarratos Assyriorum reges, ut proditum est, regnum ad Nabu-

ὡς εἴρηται, Ναβουχοδονόσορ ἔτη κζ΄. καὶ διὰ τὸ ἐπαρθῆναι κατὰ θείαν ὀργὴν ἐξ ἀνθρώπων ἐκδιωχθεὶς καὶ μετὰ θηρίων οἰκήσας καὶ χόρτον φαγών, ὕστερον ἐπιγνοὺς τὸν τῶν ὅλων θεὸν πάλιν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ λαμπρότερος γέγονε.

Μετὰ δὲ Ναβουχοδονόσορ ἐβασίλευσεν Οὐλεμαροδὰχ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ε΄.

Μετὰ δὲ Οὐλεμαροδὰχ ἐβασίλευσε Βαλτάσαρ ὁ ἀδελφὸς D *αὐτοῦ ἔτη γ΄, ὃς μιάνας τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ θεοῦ ἐν τῷ συμποσίῳ αὐτοῦ, ἅπερ ἤγαγεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ναβουχοδονόσορ ἐξ Ἱερουσαλήμ, ἀνῃρέθη κατὰ θείαν ὀργήν, καὶ παρέλαβε τὴν βασιλείαν Δαρεῖος.*

Μετὰ δὲ Βαλτάσαρ ἐβασίλευσε Δαρεῖος ὁ Μῆδος, ὁ καὶ Ἀστυάγης καὶ Ἀρταξέρξης, ἔτη ιζ΄. ἐφ' οὗ καὶ τῷ Δανιὴλ ὡράθησαν αἱ διὰ τοῦ ἀγγέλου ὀπτασίαι, καὶ ὁ χρόνος ἐδηλώθη τῆς Χριστοῦ παρουσίας· ὃς φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν μεγιστάνων διὰ τὸ μεγάλως τιμᾶσθαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐνεβλήθη ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων.

Μετὰ δὲ Δαρεῖον ἐβασίλευσε Κῦρος ὁ Πέρσης ἔτη λ΄, ὃς ἀνελὼν Δαρεῖον ἐκράτησε πάσης τῆς Χαλδαίων καὶ Ἀσσυρίων καὶ Περσῶν καὶ Παλαιστίνης καὶ πάσης τῆς Ἀσίας, μεθ' ὧν τὴν P 160 *Λυδῶν βασιλείαν ὑπέταξεν, ἀνελὼν Κροῖσον, ὡς προείρηται. ἐφ' οὗ Δανιὴλ ἐπιφανέστερος ὑπάρχων ἔτι καὶ τὸν Βὴλ συντρίψας καὶ τὸν δράκοντα φονεύσας, τὰ Περσῶν σεβάσματα, ἐβλήθη ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας ἕξ.*

chodonosorum est devolutum, qui Hierosolymorum annos 27 regnum occupavit. hic propter superbiam divina ira ex hominum coetu eiectus cum sodalibus belluis foenum epulabatur. tandem deo rerum omnium opifice cognito, rursus pristino imperio restitutus est illustriorque effectus.

Post Nabuchodonosorum imperio praefuit Ulemarodachus filius annos 5.

Ulemarodacho successit Baltasar frater, trienniumque regnavit. is vasis numini sacris, quae Hierosolymis Nabuchodonosorus pater asportaverat, in convivio contaminatis, numine succensente violenta morte occubuit, et regnum ad Darium translatum est.

Post Baltasarum Darius Medus, qui Astyages item et Artaxerxes dicebatur, regnum administravit annos septemdecim. sub hoc per angelum visiones Danielo ostensae sunt, tempusque Christi venturi indicatum. hic quod magno esset in pretio apud regem, invidia principum in foveam leonum proiicitur.

Post Darium Cyrus Persa regnum tenuit annos triginta, qui Dario caeso universa Chaldaeorum Assyriorum Persarum regione potitus, Palaestinam item et totam Asiam, Lydorum posthac dominatum, Croeso capto, ut iam diximus, sub dicione propria redegit. ea tempestate Daniel dignitate ac factis conspicuus, Belo confracto draconeque interfecto Persarum sacrosanctis numinibus, in foveam leonum coniectus est, ubi septem dies permansit.

Μετὰ δὲ Κῦρον ἐβασίλευσε Καμβύσης ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Ναβουχοδονόσορ ἐπικληθείς, ἔτη ιη'. ἐφ' οὗ καὶ Ἰουδὴθ τῇ τοῦ θεοῦ βοηθείᾳ καὶ τῇ ἑαυτῆς σοφίᾳ ἀπατήσασα καὶ ἀποκεφαλίσασα τὸν Ὀλοφέρνην, πορθοῦντα τὴν Βετουλίαν πόλιν, νίκην μεγάλην B *τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προεξένησεν, καὶ ἐτελεύτησε χήρα ἐτῶν ρε'.*

Μετὰ δὲ Καμβύσην ἐβασίλευσε Σπέρδιος ὁ μάγος μῆνας ζ'.

Μετὰ δὲ Σπέρδιον ἐβασίλευσε Δαρεῖος Ὑστάσπου ἔτη κ'. ἐφ' οὗ πάλιν Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς ἐπιτραπέντες ἐτελείωσαν τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, ὅτε ὁ Ζοροβάβελ ἐν προβλήματι νικήσας, καὶ ἐπιτραπεὶς αἰτήσασθαι ὃ βούλεται, ἠξίωσεν ἀφεθῆναι τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ οἰκοδομηθῆναι τὴν Ἱερουσαλήμ· ὃ καὶ γέγονε, καὶ τότε πεπλήρωται εἰς τέλος τὰ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ὀργῆς ἔτη ο'. ὁ δέ γε ἀρχιερεὺς καὶ γραμματεὺς Ἔσδρας ἦν C *διδάσκων τὸν νόμον τοῦ θεοῦ καὶ διερμηνεύων ὡς εὐφυέστατος πάντων, ὃς καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἀπεκατέστησε διαφθαρείσας ὑπὸ τῶν πολεμίων· οἱ γάρ τοι Χαλδαῖοι μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐνέπρησαν πάσας. διὸ καὶ ἐνέπνευσεν ὁ θεὸς τούτῳ ὥστε αὐτὰς ἐκθέσθαι.*

Μετὰ δὲ Δαρεῖον ἐβασίλευσεν Ἀρταβάνης μῆνας ζ'.

Μετὰ δὲ Ἀρταβάνην ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ μακρόχειρ ἔτη μα'. ἐφ' οὗ Σοφοκλῆς Ἡράκλειτος καὶ Ἀναξαγόρας καὶ Πυθαγόρας καὶ Θουκυδίδης καὶ Εὐριπίδης καὶ Ἡρόδοτος καὶ

6 *Σμέρδιος?*

Cyrum excipit Cambyzes filius, qui et Nabuchodonosor vocabatur, per annos octodecim. ea tempestate Iuditha divina ope et prudentia propria Olopherne deluso, eiusque Betuliae magnae urbis excidium minitantis capite amputato, ingentis victoriae Israelitis causa fuit; obiitque vidua aetatis annorum 105.

Cambysis regnum, eo defuncto, Sperdius Magus menses 7 occupavit.

Post Sperdium Darius Hystaspis filius regnum administravit annos viginti, sub quo rursum Zorobabelus et Iesus exaedificationis templi provinciam sibi commissam absolvunt. quando Zorobabelus superior in exponendo problemate declaratur, eique pro libito quidquid esset concederetur, primum libertatem populi, deinde Hierosolymorum exstructionem exposuit; quod et exitum habuit. et tunc anni septuaginta captivitatis et irae completi sunt. interea summus sacerdos scribaque Esdra populum legibus divinis informabat, et pro sua ingenii dexteritate interpretabatur. hic etiam libros sacros ab hostibus corruptos renovavit: Chaldaeorum quippe manu post Hierosolymorum excidium deflagrarunt. quapropter deus suo eum afflatu ita muniit, ut illos ederet et publicaret.

Dario in regno succedit Artabanes per menses septem.

Artabano Artaxerxes Longimanus per annos 41. ea tempestate Sophocles, Heraclitus, Anaxagoras, Pythagoras, Thucydides, Euripides, Hero-

Ἐμπεδοκλῆς καὶ Διογένης καὶ Ζήνων Φερεκύδης τε καὶ Ἀρίσταρχος D καὶ Ἱπποκράτης, Παρμενίδης, Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Δημοσθένης καὶ Σωκράτης ἐγνωρίζοντο.

Μετὰ δὲ Ἀρταξέρξην ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ἄλλος καὶ οἱ καθεξῆς ἕως Δαρείου, ὃν ἀνεῖλεν Ἀλέξανδρος, οὗ τὴν Περσῶν βασιλείαν καταλύσαντος καὶ πάσης τῆς γῆς κρατήσαντος ἐν Βαβυλῶνί τε τελευτήσαντος διεῖλον τὴν βασιλείαν, ὡς πρόσθεν εἴρηται, οἱ παῖδες αὐτοῦ οὕτως. τῆς μὲν Αἰγύπτου Πτολεμαῖος ἐβασίλευσεν ὁ Λαγοῦ καὶ οἱ καθεξῆς Πτολεμαῖοι ιγ' ἕως Κλεοπάτρας θυγατρὸς Διονυσίου, τῆς δὲ Ἀσίας πάσης Ἀντίγονος, τῆς δὲ Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ Παλαιστίνης Σέλευκος ὁ Νικάνωρ, P 161 ὃς καὶ πόλεις δύο κτίσας ἐν τοῖς μέρεσι Κιλικίας καὶ ἄλλην ἐν Συρίᾳ τὴν μὲν Σελεύκειαν ἐκάλεσεν τὴν δὲ Ἀντιόχειαν τὴν δὲ Λαοδίκειαν εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς Λαοδίκης. ἐφ' οὗ Ῥόδιοι θαλασσοκρατήσαντες ἀνέστησαν ἐν τῇ πόλει, ἤγουν τῇ ἐκεῖσε νήσῳ, χαλκοῦν ἀνδριάντα τοῦ ἡλίου, ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν κολοσσόν, καὶ αὐτοὶ Κολοσσαεῖς ὠνομάσθησαν.

Μετὰ δὲ Σέλευκον ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἄλλοι ε'. εἶτα ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ ἐπιφανής, υἱὸς Σελεύκου B τοῦ φιλοπάτορος, ἐφ' οὗ γέγονεν ἡ δευτέρα ἅλωσις τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ κατὰ τῶν Μακκαβαίων ἐπράχθη καὶ τὸ ἱερὸν ἐμολύνθη κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ πρόρρησιν. ὃς καὶ δι' ἃ ἔπραξε πολλὰ κακὰ αἰσχίστῳ μόρῳ τὸν βίον ἐπὶ ξένης κατέστρεψεν.

16 ἤως vulgo

dotus, Empedocles, Diogenes, Zeno, Pherecydes, Aristarchus, Hippocrates, Parmenides, Plato, Aristoteles, Demosthenes et Socrates florebant.

Post Artaxerxem Artaxerxes alius; et qui Artaxerxi successere, regnum obtinent ad Darium nsque, quem Alexander interemit. hic cum regnum Persarum vastasset, universa terra snbacta Babylone occubuit; et eo fato functo administri, ut lam dictum est, imperium divisere; quorum Ptolemaeus Lagi filius Aegypti regnum occupavit, et qui post eum subsecuti sunt Ptolemaei tredecim, usque ad Cleopatram Dionysii filiam. universae Asiae imperium arripuit Antigonus, Syriae Babyloniae, et Palaestinae Seleucus Nicanor, qui duas apud Cilices et tertiam apud Syros urbes condidit, hanc quidem Seleuciam, illam Antiochiam, tertiam Laodiceam a suo filii filiaeque nomine nuncupatam. eo tempore Rhodii cum imperium maris obtinuissent, statuam aeneam in ea urbe sive insula soli sacram erexerunt, quam ex magnitudine Colossum appellarunt, a qua ipsi postea Colossenses dicti sunt.

Seleuco successit Antiochus filius et alii quinque. deinde subsecutus est Antiochus Epiphanes, Seleuci Philopatoris filius, sub quo secundum Hierosolymorum excidium et Maccabaeorum res gestae narrantur, templumque secundum Danielis vaticinium profanatum. hic nefariorum scelerum architectus vitam in aliena terra cum turpissima morte commutavit.

Μετὰ δὲ Ἀντίοχον ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Εὐπάτωρ.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐβασίλευσεν Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ μὴ γεννηθείς· τῆς γὰρ μητρὸς αὐτοῦ θανούσης ἐν τῷ ἐννάτῳ μηνί, ταύτην ἀνατεμόντες ἐξέβαλον αὐτόν. ὅθεν καὶ Καῖσαρ λέγεται· ἀφ' C οὗ Καίσαρες οἱ Ῥωμαίων προσηγορεύθησαν βασιλεῖς, ὅ ἐστιν ἀνατομὴ κατὰ τὴν Ῥωμαίων γλῶτταν. ὃς πρῶτος καὶ μόνος ἐκράτησεν τῶν Ῥωμαϊκῶν σκήπτρων μετὰ πολλῆς ὑπερηφανίας, ὅθεν καὶ δικτάτωρ ἐκαλεῖτο, ὅ ἐστι μονάρχης. πάντων δὲ κρατήσας ἐν ἰταμότητι καὶ τυραννίδι ἐπὶ ἔτη ιη' ἀνῃρέθη ἐπὶ συγκλήτου. ὃς νόμους Ῥωμαίοις ἔδωκεν, καὶ τὸν βίσεκτον ἐφεῦρε, καὶ τὸν μῆνα Ἰούλιον μετωνόμασε, πρότερον Κυντίλλιον καλούμενον. ἐφ' οὗ ἦν καὶ Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ὁ ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων μνημονευόμενος, καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἡρώδου πατὴρ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας κατέστη.

D *Μετὰ δὲ Ἰούλιον Καίσαρα ἐβασίλευσεν Αὔγουστος Καῖσαρ Ὀκταβίου υἱός, ὃς καὶ Σεβαστός, ἔτη νς'· ἀφ' οὗ Σεβαστοὶ καὶ Αὔγουστοι προσηγορεύθησαν οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς, καὶ ὁ μὴν Αὔγουστος ἐκλήθη, πρότερον Σεξτίλιος ὀνομαζόμενος. ἐν τῷ μβ' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐγεννήθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. ἐν δὲ τῷ μα' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτει εφ', καὶ Ἡρώδης ἐξ ἐθνῶν ἤδη βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας ἀνηγόρευται. τοῦ δὲ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γεννηθέντος καὶ τοῦ Ἡρώδου κακῶς τὸν βίον μεταλλάξαντος πεπλήρωται τὸ "οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκει-*

Antiochum excepit filius Enpator.

Posthac Iulius Caesar, qui genitus non est, res imperii administravit: nono etenim mense, ex quo uterum mater ferre coeperat, matris emortuae utero secto extrahitur. unde et Caesar dictus, et ab eo Caesares omnes Romanorum imperatores, a caesura sic dicta lingua Romana. hic primus omnium et solus imperium Romanum tenuit, quod superbe admodum arroganterque administravit; hinc dictatori nomen illi fuit. is severe ac tyrannice rei publicae gubernaculis pertractatis per annos octodecim in senatu trucidatur. Romanis leges dedit, bissextum instituit, mensem prius Quintilem dictum Iulium nominavit. sub eo floruit Iudas Galilaeus, cuius in actibus apostolorum mentio fit, et Antipater Herodis pater rex Iudaeae creatur.

Post Iulium Caesarem imperium tenuit Augustus Caesar Octavii filius, qui et Augustus appellatus est, annos quinquaginta sex. ab hoc Romani imperatores Sebasti Augustique vocati sunt, et mensis Augustus, cui antea nomen Sextili. anno quadragesimo secundo eiusdem imperii dominus noster Iesus Christus nascitur. anno vero illius quadragesimo primo ab orbe condito annus 5500 completur, cum Herodes rex Iudaeae eligitur. porro domino nostro Iesu Christo in carne nato, Herode item atrocissime vita functo, adimpletum est illud "non deficiet princeps ex Iuda, donec veniat cui repositum

ται," ὅς ἐστιν ὁ Χριστός. ὁ δέ γε Ἡρώδης ἔσχεν αὐτῷ υἱοὺς ὁμωνύμους καὶ διωνύμους τρεῖς, Ἡρώδην Ἀντίπαν τὸν καὶ τὸν πρόδρομον ἀποτεμόντα, ἐφ᾽ οὗ καὶ ὁ κύριος ἐσταυρώθη, Ἡρώδην Φίλιππον, ᾧ πρῶτον Ἡρωδιὰς συναφθεῖσα ἔτεκε θυγατέρα P 162 Σαλώμην τὴν ὀρχησαμένην, καὶ Ἡρώδην Ἀντίπατρον τὸν καὶ Ἰάκωβον ἀνελόντα τοῦ Ζεβεδαίου, ὃς ἐν τῷ δημηγορεῖν τοῦ δήμου φωνοῦντος "φωνὴ θεοῦ καὶ οὐκ ἀνθρώπου" δίκην ἔδωκεν αὐτίκα· ἄγγελος γὰρ κυρίου εὐθὺς τοῦτον ἀθρόως ἐπάταξεν, καὶ ὃς ἀνεπήδησε τῆς καθέδρας ἐν τῷ δεινῶς τὴν γαστέρα αὐτοῦ σπαράττεσθαι. τὸν δέ γε θεῖον Ἰάκωβον ἰδὼν ἀπαγόμενον τὴν ἐπὶ θάνατον ὁδὸν ὁ κατήγορος αὐτοῦ καὶ μεταμεληθεὶς προσέπεσε τοῖς ποσὶ τοῦ ἀποστόλου λέγων "συγχώρησόν μοι, ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ὅτι μεταμεμέλημαι ἐφ᾽ οἷς ἐλάλησα κατὰ σοῦ." ὁ δὲ μακάριος τοῦτον καταφιλήσας εἶπεν αὐτῷ "εἰρήνη σοι, τέκνον, εἰρήνη σοι, B καὶ συγχώρησις τοῦ πταίσματος." ὁ δὲ μετὰ φωνῆς μεγάλης εὐθέως Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἐπὶ πάντων ἀνηγόρευσε, καὶ οὕτως συγκαταριθμηθεὶς τῷ ὑπ᾽ αὐτοῦ κατηγορηθέντι σὺν αὐτῷ καὶ τὸ βραβεῖον τοῦ μαρτυρίου ἀπηνέγκατο. ὁ δέ γε ἄθλιος Ἡρώδης ἐπὶ ἡμέρας φθειρόμενος καὶ σκώληκας ἐκβράζων ἐλεεινῶς τὸν βίον κατέλυσεν, ὥσπερ καὶ ὁ δυσσεβέστερος αὐτοῦ πατήρ.

Μετὰ δὲ Αὔγουστον ἐβασίλευσε Τιβέριος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κγ', ὃς κτίσας πόλιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐκάλεσεν αὐτὴν εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα Τιβεριάδα. οὗ τῷ ιε' ἔτει τῆς βασιλείας ὁ κύριος ἡμῶν βαπτισθεὶς τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ἀπήρξατο. ἐν δὲ τῷ ιη' C

est," qui est Christus. Herodes vero liberos binomines sibique cognomines tres suscepit, Herodem Antipam, qui praecursoris caput abscidit et sub quo dominus cruci affixus est, Herodem Philippum, cui primum Herodias nupta Salomen saltatricem generat, et Herodem Antipatrum Iacobi Zebedaei parricidam, qui, cum inter concionandum inclamasset populus "vox dei et non hominis," repente poenas dedit: angelus quippe domini confestim eum percussit; hinc cruciatuum doloribus in ventre convulsus e solio exiliit. divinum vero Iacobum cum eius accusator ad mortem duci vidisset, poenitentia ductus in pedes apostoli procubuit dicens "condona mihi, vir dei: iam me poenitet facinoris adversus te perpetrati." at beatus illum exosculatus dixit "pax tibi, fili, pax tibi sit et erroris venia." ille distenta voce palam omnibus se fidem Christi sequi professus, una cum eo quem ipse prius in iudicium vocarat, martyrii coronam consequitur. miser autem Herodes foeda vermium tabe per plurimos dies confectus, quemadmodum pater eius eo improbior ac perversior, vitam finit.

Post Augustum Tiberius eius filius imperium tenuit annos viginti tres. is urbem in Iudaea prope lacum conditam a suo nomine Tiberiadem appellavit. imperii eius anno decimo quinto dominus noster baptizatus evangelicae

σταυρωθεὶς ἀνέστη τῇ κε′ τοῦ Φαμενὼθ μηνὸς ἤτοι Μαρτίου, τοῦ πρωτοκτίστου μηνὸς Νισὰν παρ' Ἑβραίοις λεγομένου, ἐπιφωσκούσης κυριακῆς. διὰ τί δὲ ὀγδόη ἡ τοῦ κυρίου ἀνάστασις ἐπωνόμασται; ἐπειδὴ ἑπτάκις νεκρῶν ἀνάστασιν εὕρομεν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ μετὰ τοὺς ζ′ ὄγδοος ἐκ νεκρῶν ἀνέστη ὁ κύριος. πρὸ γὰρ τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως ἐν τῇ παλαιᾷ πρώτη γέγονεν ἡ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας, ὃν Ἠλίας ἐν Σαράφθοις ἀνέστησεν, β′ ἡ τοῦ υἱοῦ τῆς Σουμανίτιδος, ὃν Ἐλισσαῖος ἤγειρεν, γ′ ἡ τοῦ στρατιώτου, ὃς ἐγγὺς Ἐλισσαίου ταφεὶς καὶ τοῖς ὀστέοις τοῦ προφήτου πλησιάσας ὡς ἀπὸ πυρὸς ἐξεπήδησεν, δ′ ἐν τῇ καινῇ ἡ τῆς θυγα-
D τρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου, ε′ ἡ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας, ϛ′ ἡ τοῦ Λαζάρου, ζ′ ὅτε πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, η′ δὲ ἡ τοῦ κυρίου ἀνάστασις μετὰ τὸ σωτήριον πάθος. οὗτος φροντίζων τοῦ δικαίου ἔγραφεν ἀεὶ ταῖς ὑπ' αὐτὸν πόλεσι λέγων "ἐάν τι γράψω παρὰ τοὺς νόμους προστάσσων γίνεσθαι, τούτῳ μὴ προσεκτέον· ἠγνόηκα γάρ." ἀλλ' ὕστερον, φεῦ, αἰφνίδιον εἰς τὴν χείρονα μεταβληθεὶς γνώμην πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίαν μιαιφονίαν τε καὶ οἰστρηλασίαν ἐτράπη, καὶ οὕτω τὸν βίον κατέστρεψεν.

Μετὰ δὲ Τιβέριον ἐβασίλευσε Γάϊος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δ′, ὃς πρῶτον μὲν μεγαλοφρόνως διεῖπε τὰ τῆς βασιλείας πράγματα καὶ
P 163 τοῖς ὑπηκόοις καθηκόντως ἐκέχρητο, ὕστερον δὲ μετὰ δύο χρόνους

16 προσιτέον vulgo

praedicationis initia posuit, et decimo octavo, Phamenothi sive Martii, primi conditi mensis, qui Nisanus Hebraeis est, vigesimo quinto die, dominico illucescente, cruci affixus resurrexit a mortuis. sed quanam ratione septima domini resurrectio nuncupatur? septem scilicet in divinis litteris mortuorum resurrectiones deprehendimus, deinceps octavus a mortuis dominus resurgit. nam ante Christi resurrectionem in veteri testamento viduae filii excitatio commemoratur, quem Helias Saraphthis excitavit; secunda filii Sunamitidis Elisaei beneficio; tertia militis iuxta corpus Elisaei sepulti, qui ubi prophetae reliquias tetigisset, statim velut ab igne exiliit; quarta in novo filiae Archisynagogi; quinta filii viduae; sexta Lazari; septima cum multa sanctorum corpora surrexerunt; octava post salutarem passionem domini resurrectio. Tiberius vero iusti nimis tenax subiectis civitatibus scripto inculcabat, "si quid exlex scripsero praeceperove ut faciatis, huic nequaquam animum advertatis: inscio quippe excidit." sed tandem, vae illi misero, repente descivit ad vitia, in omnia scelerum caedium et libidinum effraenatarum genera impulsus. sicque vitae finem posuit.

Post Tiberium Gaius filius annos quatuor imperium tenuit. hic primum quidem munifice admodum imperii clavum moderatus est, subditis etiam moderate et ut par erat usus; deinceps post biennium, ut patri acciderat, tan-

ἐκστὰς τῆς ἀνθρωπίνης φρονήσεως κατὰ μίμησιν τοῦ πατρὸς ἑαυτὸν ἀπεθέωσεν καὶ ἀνδριάντας ἑαυτοῦ κατὰ πόλιν ἐν τοῖς ναοῖς ἔστησεν. ὃν οἱ στρατιῶται ἐν βαλανείῳ λουόμενον διεχειρίσαντο, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὰ ὑπὸ αὐτοῦ πυναισχίστως πραττόμενα. ἐφ' οὗ Θευδᾶς ὁ ἐν ταῖς πράξεσι μνημονευόμενος τὸν Ἰορδάνην τεμεῖν ἐπαγγειλάμενος καὶ διαμαρτήσας ἀνῃρέθη, καὶ ὁ πύργος τοῦ Σιλωὰμ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς ιη' ἄνδρας, καὶ Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς ἐμαρτύρησεν, καὶ Παῦλος ἐπίστευσεν, καὶ Φίλων καὶ Ἰώσηπος οἱ ἐξ Ἑβραίων σοφοὶ ἐγνωρίζοντο. B

Μετὰ δὲ Γάϊον ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη ιγ', ἐφ' οὗ καὶ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς ἐν Αἰγύπτῳ πρῶτος ἐκκλησίαν πηξάμενος πολλὰ μοναστήρια συνεστήσατο, ἅπερ σεμνεῖα τότε προσηγορεύθησαν, καὶ τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον συνεγράψατο, καὶ ἐπ' αὐτῆς Ἀλεξανδρείας ἐκκλησίαν πρῶτον συνεστήσατο.

Μετὰ δὲ Κλαύδιον ἐβασίλευσε Νέρων ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιδ', ἐφ' οὗ Σίμων ὁ μάγος διὰ γοητείας ἐν Ῥώμῃ πολλὰ σημεῖα καὶ φαντασίας ἐπιτελῶν καὶ ἑαυτὸν θεὸν ὀνομάζων. καί ποτε μεσούσης ἡμέρας προελθὼν εἰς τὸ θέατρον ἐπηγγείλατο δι' ἀέρος ἀναπτάσθαι. C οὗ γενομένου προσευξάμενος ὁ Πέτρος καὶ ἀτενίσας εἶπε τῷ Σίμωνι "εἰ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰμὶ ἐγώ, καὶ οὐχὶ πλάνος ὥσπερ σὺ Σίμων, προστάσσω ταῖς πονηραῖς δυνάμεσιν ἀφεῖναί σε τῆς κρατήσεως." καὶ ταῦτα εἰπόντος τοῦ ἀποστόλου

tus furor ac stupor eum invasit, ut se in deorum numerum referret statusque sibi per singulas civitates in templis erigeret. eum milites in balneo, quo lavatum abierat, obtruncarunt, cum aequis oculis atrocia illius profligatissimaque facta contueri non possent. sub eo Theudas, cuius mentio est in Actibus apostolorum, cum sese divisurum Iordanem iactasset nec exitus verbis accederet, interfectus est. tunc et Siloami turris sua ruina octodecim viros oppressit. Stephanus protomartyr martyrio vitam posuit. Paulus Christianam religionem amplexus est. Philo et Iosephus Hebraei scientia celebres floruere.

Gaio successit Claudius, tenuitque imperium annos tredecim. eius imperio Marcus evangelista primus apud Aegyptios ecclesias erexit, pleraque item monasteria fundavit, quae σεμνεῖα sive venerabilia dicta sunt; sacrosanctum item evangelium scriptis mandavit, et in ipsa Alexandria primum ecclesiae fundamenta iecit.

Claudio mortuo in Neronem imperium devolutum est. praefuit annos 14. id temporis Simon Magus multis prodigiis ac portentis artis magicae vi, necnon praestigiis fallaciisque editis, dei nomen sibi vindicaverat. hic aliquando meridie in theatrum progressus sese per aërem volaturum promisit. dum volatum intendit, Petrus precibus effusis defixisque oculis in eum "Simon" ait, "si apostolus Iesu Christi ego sum et non planus, quemadmodum tu Simon es, pravis daemonibus impero uti missum te faciant nec ultra teneant." vix haec dixerat Petrus, et ille cum ingenti strepitu in terram dela-

παραχρῆμα κατηνέχθη μετὰ ἤχου πολλοῦ καὶ συνετρίβη. ὁ δὲ Νέρων ἀκούσας ὅτι πεφόνευται Σίμων ὑπὸ Πέτρου καὶ ἀγανακτήσας ἐκέλευσεν αὐτὸν σταυρωθῆναι. ὁ δὲ παρακαλέσας τὸν ἔπαρχον ἵνα μὴ ὄρθιος σταυρωθῇ, κατὰ κέλευσιν ἐσταυρώθη καθὼς D ἠξίωσεν ἐκ πολλῆς μετριοφροσύνης. μετὰ δὲ τοῦτον καὶ Παῦλος τὸν διὰ ξίφους τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο. ὁ δέ γε Νέρων κραταιουμένης αὐτῷ τῆς ἀρχῆς εἰς ἀνοσίας πράξεις καὶ μιαιφονίας καὶ θεομαχίας ἐξώκειλε, καὶ οὕτως ἐκ τῆς ἄγαν μανίας ἀποκτονηθεὶς εἰς προάστειον ἐξελθὼν ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ὡσαύτως δὲ καὶ Πιλάτος ποικίλαις περιπεσὼν συμφοραῖς ἑαυτὸν ἀνεῖλε.

Μετὰ δὲ Νέρωνα ἐβασίλευσε Γάλβας μῆνας ζ', μετὰ δὲ Γάλβαν ἐβασίλευσε Λουκίβιος μῆνας γ', μετὰ δὲ Λουκίβιον ἐβασίλευσεν Οὐϊτέλλιος μῆνας β', καὶ ἐσφάγη μέσον τῆς Ῥώμης ὑπὸ τοῦ δήμου.

P 164 Μετὰ δὲ Οὐϊτέλλιον ἐβασίλευσεν Οὐεσπασιανὸς υἱὸς Νέρωνος ἔτη θ'.

Μετὰ δὲ Οὐεσπασιανὸν ἐβασίλευσε Τῖτος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη γ'. καὶ ὥρᾳ θερινῇ πανημέριον ὁδοιπορήσας, καὶ αἱμορραγήσας διὰ τῶν μυκτήρων ὑπὸ τοῦ ἡλίου συμφλεχθεὶς καὶ πάνυ λιποθυμήσας, ἔτι ἐμπνέων ἐνεβλήθη εἰς τὸν τάφον παρὰ Δομετιανοῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ κατ' ἐπιτροπὴν τῆς γυναικὸς τούτου, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε πάσῃ ἀγαθουργίᾳ καὶ σωφροσύνῃ κεκοσμημένος, πένθος

tus confractis membris interiit. Simonis caedem ubi rescivit Nero a Petro patratam, aegre ferens contumeliam in crucem agi Petrum iussit. Petrus praefectum deprecatus ne rectus cruci affigeretur obtinuit; illius quippe iussu, ut ipse pro sua humilitate optaverat, cruci datus est. post Petrum Paulus gladio martyrii coronam accepit. Nero autem, cum illi protraheretur imperium, in nefaria ac detestanda scelera infamesque caedes prolapsus est, adeo ut immani furore percitus efferatusque in suburbio manus sibi intulerit. sic quoque Pilatus variis calamitatibus victus manus sibi conscivit.

Post Neronem Galbas imperium administravit menses septem, post Galbam Lucibius menses tres, post Lucibium Vitellius menses duos. et a multitudine in medio Romae trucidatus est.

Post Vitellium Vespasianus Neronis filius annos novem.

Post Vespasianum Titus filius annos tres. hic cum aestate solibus calidissima per diem integrum iter continuasset, radiis solis exustus sanguinisque e naribus eruptione animi deliquium passus est, et adhuc animam agens a Domitiano fratre suasione uxoris Titi in sepulchrum conilcitur, sicque animam efflavit, optima vitae ratione inita, continentia et iustitia celebris, omni-

πολὺ τοῖς ἐν Ῥώμῃ καταλείψας, ὡς κατ᾽ οἴκους καὶ δημοσίᾳ πάντας κλαίειν καὶ ἀποδύρεσθαι. B

Μετὰ δὲ Τίτον ἐβασίλευσε Δομετιανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ιε´, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ ναῷ Ῥώμης κατ᾽ ἐπιβουλὴν τῆς αὐτοῦ γυναικός. διάδοχος γὰρ τοῦ ἀδελφοῦ γενόμενος οὐ τὴν πατρικήν τε καὶ ἀδελφικὴν ἐζήλωσεν ἀρίστην πολιτείαν, ἀλλὰ τὴν Τιβερίου καὶ Νέρωνος ἀνοσιουργίαν. πᾶν γὰρ εἶδος κακίας καὶ γυναικομανίας καὶ ἀνδρομανίας ἐπελθών, καὶ τελευταῖον ἑαυτὸν ἀποθεώσας καὶ ἔχθιστον ἑαυτὸν ἅπασιν ἀποφήνας αἰσχίστῳ μόρῳ τὸν μυσαρὸν καὶ βέβηλον καταστρέφει βίον. ἐφ᾽ οὗ Τιμόθεος ὁ ἀπόστολος καὶ C *Ὀνήσιμος ἐμαρτύρησαν, καὶ ὁ θεολόγος Ἰωάννης καὶ εὐαγγελιστὴς ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ἐξωρίσθη, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ἐγνωρίζετο.*

Μετὰ δὲ Δομετιανὸν ἐβασίλευσε Νερούας ἔτος ἕν, ὃς ἀνακαλεσάμενος Ἰωάννην ἐκ τῆς νήσου ἀπέλυσεν οἰκεῖν ἐν Ἐφέσῳ, μόνον τότε ἐκ τῶν ιβ´ μαθητῶν περιόντα τῷ βίῳ· ὃς καὶ συγγραψάμενος τὸ κατ᾽ αὐτὸν εὐαγγέλιον ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. καὶ Φίλιππος ὁ ἐκ τῶν ζ´ διακόνων ἐν Ἱεραπόλει τελειοῦται, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Νερούαν ἐβασίλευσε Τραϊανὸς ἔτη θ´, καὶ ὑδεριάσας D *ἀπέθανεν, ὃς τοσοῦτον ὑπῆρχεν ἀγαθὸς μισοπόνηρός τε καὶ φιλοδίκαιος, ὥστε γυμνώσας ποτὲ ῥομφαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων δεδωκέναι τῷ ἐπάρχῳ, καὶ εἰπεῖν "δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο,*

bus desiderabilis. illius morte tantus dolor Romanam urbem occupavit, ut publice et privatim quilibet affligeretur et ingemisceret.

Domitianus frater, eo interempto, imperio annos quindecim potitus est: tandem in templo Romae insidiis uxoris interficitur. hic fraterni imperii heres, neque patris neque fratris optimae vitae institutum sectatus, sed Tiberiana Neronianaque flagitia aemulatus, scelerum omni genere, caedibus item et in mares et feminas libidinibus contaminatissimus, divinos sibi honores arrogavit; ideoque omnibus detestabilis exosusque probrosissimo mortis genere abominabilem nefandamque vitam abiecit. ea tempestate Timotheus apostolus et Onesimus pro religione Christiana extinguuntur, Ioannes cognomento theologus et evangelista in Patmon insulam relegatur. Apollonius item Tyaneus vigebat.

Nerva post Domitianum imperavit annum unum. is ex insula Patmo ab exilio revocatum Ioannem Ephesi liberum dimisit, qui tunc solus e duodecim Christi discipulis supererat, et evangelio conscripto diem obiit extremum. Philippus item e septem diaconis unus apud Hieropolim moritur, et cum filiabus tumulatur.

Traianus post Nervam imperium administravit annos novem, et hydrope extinctus est; tantumque in eo in improbos quosque odium et iustitiae studium erat, ut aliquando in procerum conspectu gladium ipse nudum praefecto praetorio daret, uteretur que his verbis "accipito gladium hunc: si recte rem

καὶ εἰ μὲν καλῶς ἄρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ δὲ μή, κατ᾽ ἐμοῦ χρῆσαι αὐτῷ." μὴ ἔχων δὲ παῖδας κληρονόμους τῆς βασιλείας ἔμελλεν ἐξ ὑποβολῆς τινῶν ἰᾶσαι τὴν σύζυγον αὐτοῦ καὶ λαβεῖν ἑτέραν πρὸς τὸ παιδοποιῆσαι· ἡ δὲ συνετὴ οὖσα συνεβούλευσεν αὐτῷ ὡς εἴπερ βούλεται μνημονεύεσθαι ὑπὸ πάντων ἐν πάσαις γενεαῖς, πλακῶσαι διὰ μαρμάρων τὰς εἰσοδοεξόδους πασῶν τῶν μεγαλοπύλεων· ὃ δὴ καὶ πεποίηκεν. ἐφ᾽ οὗ καὶ Συμεὼν ὁ τοῦ Κλοπᾶ
P 165 *καὶ Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος ἐμαρτύρησαν, καὶ Βασιλίδης καὶ Κήρινθος καὶ Νικόλαος καὶ Ἐβιωναῖος οἱ αἱρεσιάρχαι καὶ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας ἐγνωρίζοντο.*

Μετὰ δὲ Τραϊανὸν ἐβασίλευσεν Ἀδριανὸς ὃς καὶ Αἴλιος ἔτη κδ', καὶ ὑδεριάσας ἀπέθανεν· ὃς ναὸν ἐν Κυζίκῳ κτίσας καὶ πόλιν ἐν τῇ Θρᾴκῃ Ἀδριανούπολιν αὐτὴν προσηγόρευσεν. ἐφ᾽ οὗ Κέρδων καὶ Οὐαλεντῖνος καὶ Μαρκίων καὶ Μοντανὸς καὶ Σατορνῖνος καὶ Καρποκράτης οἱ αἱρεσιάρχαι καὶ Ἀκύλας ἐγνωρίζοντο.

B *Μετὰ δὲ Ἀδριανὸν ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ἔτη κβ'. ἐφ᾽ οὗ Πολύκαρπος ὁ μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ Ἰουστῖνος ὁ φιλόσοφος καὶ Διονύσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου ἐμαρτύρησαν, καὶ Τατιανὸς καὶ Βαρδησάνης οἱ αἱρεσιάρχαι καὶ Πρισκίλλα καὶ Μαξιμίλλα αἱ ψευδοπροφήτιδες τῶν κατὰ Φρύγας ἐγνωρίζοντο.*

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσε Μάρκος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ια', ἐφ᾽ οὗ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ δυσμῶν ἐπ᾽ ἀνατολὰς φερόμενον ὤφθη.

publicam administravero, pro me, sin minus, contra me utitor." cum successoris copia non esset, nonnullorum impulsu coniugem erat dimissurus aliamque sibi collocaturus, ut filios procrearet. coniux prudens et casta suasit, si memoriam sui vellet apud omnes sempiternam conservari, ut omnes omnium magnarum urbium exitus atque introitus marmoribus insculperet; idque opere praestitit. sub eo Symeon Clopae filius et Ignatius cognomento Theophorus martyrio vitam posuere. Basilides Cerinthus Nicolaus Ebionaeus haeresiarchae et veritatis hostes vivebant.

Traiano in imperio successit Adrianus, qui et Aelius, imperavitque annos viginti quatuor. aqua intercute extinctus est. templum Cyzici extruxit et urbem in Thracia Adrianopolim. sub eo Cerdo Valentinus Marcio Montanus Satorninus Carpocrates haeresiarchae et Aquila vivebat.

Extincto Adriano ad Antoninum imperium devolutum est, quod rexit annos viginti duos. eius imperio Polycarpus Ioannis evangelistae discipulus, Iustinus philosophus et Dionysius episcopus Corinthi mortem pro Christo obiere. tunc quoque Tatianus et Bardesanes haeresiarchae, et Priscilla et Maximilla ex Cataphrygarum secta fatidicae celebres habebantur.

Antonino successit Marcus filius: imperium tenuit annos undecim. sub eo ignis de coelo ab occasu ad ortum longe lateque vagari visus est.

Μετὰ δὲ Μάρκον ἐβασίλευσε Σεβῆρος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη η', καὶ ἐσφάγη ἐν Προικονήσῳ.

Μετὰ δὲ Σεβῆρον ἐβασίλευσε Κόμοδος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ιβ', καὶ ὑπὸ ἀναγωγῆς αἵματος καὶ χολῆς ἀθρόον ἀπέθανεν. ἐφ' C *οὗ καὶ Θεόδοτος, ὁ καὶ πρῶτος τῆς κατὰ Παῦλον τὸν Σαμοσατέα καὶ Νεστόριον πλάνης ἀρξάμενος, καὶ Θεοδοτίων ἐγνωρίζοντο.*

Μετὰ δὲ Κόμοδον ἐβασίλευσε Περτίναξ μῆνας β', καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

Μετὰ δὲ Περτίνακα ἐβασίλευσε Δίδιος μῆνας δ', ὃς καὶ Ἰουλιανὸς λέγεται, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πηγὴν τοῦ παλατίου θεωρῶν τοὺς ἰχθύας.

Μετὰ δὲ Δίδιον ἐβασίλευσε Σεβῆρος ἔτη ιη'. ἐφ' οὗ Λεωνίδης ὁ ἐπίσκοπος καὶ πατὴρ Ὠριγένους ἐμαρτύρησεν, καὶ Κλήμης ὁ στρωματεὺς καὶ Σύμμαχος καὶ Ὠριγένης ἐγνωρίζοντο.

Μετὰ δὲ Σεβῆρον ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος καὶ Γέτας ὁ ἀδελ- D *φὸς αὐτοῦ μῆνας β'. καὶ σφάξας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ μοναρχήσας ἔτη ϛ' ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων.*

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ὁ Καράκαλος ἔτη κϛ', καὶ ἐσφάγη ἐν πολέμῳ. ἐφ' οὗ ἦν Γαληνὸς ὁ ἰατρός.

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσε Μακρῖνος ἔτη δ', καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ἀντωνίνου.

Post Marcum imperium administravit Severus filius annos octo. et in Proeconeso mactatus interiit.

Post Severum regnat Commodus frater annos duodecim. hic sanguinis bilisque excretione repentine occidit. sub id temporis Theodotus, qui primus Pauli Samosateni et Nestorii erroribus semina dedit, et Theodotio cognoscebantur.

Post Commodum Pertinax menses duos imperavit: a militibus ad mortem datus est.

Post Pertinacem imperium procurat Didius, qui et Iulianus, menses quatuor. a cubiculario, dum sese in Palatino fonte piscium obtutu recreat, caeditur.

Post Didium imperium obtinet Severus annos octodecim. ea tempestate Leonides episcopus et pater Origenis vitam suam per martyrium posuit. Clemens Stromateus, Symmachus, Origenes item florebant.

Post Severum Antoninus et Geta eius frater imperium tenent menses duos. praeterea Antoninus fratre Geta mactato solus imperium administrat annos sex. a propriis iugulatur.

Post Antoninum Antoninus Caracallus imperio praefuit annos viginti sex. in proelio occiditur. sub eo Galenus medicus innotuit.

Antonino succedit Macrinus, regnatque annos 4. ab Antonino sublatus est.

Μετὰ δὲ Μακρῖνον ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος ὁ Γάλβας, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.

Μετὰ δὲ Ἀντωνῖνον ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαίας
P 166 *ἔτη ιγ', καὶ ἐσφάγη σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μαμαίᾳ ἐξ ἐπιβουλῆς Μαξιμίνου στρατηγοῦ. ἐφ' οὗ Νάρκισσος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἐν τῷ βαπτίζειν, ἐλαίου τοῦ χρίσματος λείψαντος, ἐκέλευσεν ὕδωρ ἐν τῷ κρατῆρι βληθῆναι, καὶ προσευξάμενος εἰς ἔλαιον τοῦτο μετέβαλε.*

Μετὰ δὲ Ἀλέξανδρον ἐβασίλευσε Μαξιμῖνος ἔτη γ', καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ. ἐφ' οὗ Λαυρέντιος καὶ Κυπριανὸς ἐμαρτύρησαν.

Μετὰ δὲ Μαξιμῖνον ἐβασίλευσε Πουπλιανὸς μῆνας β', καὶ ἐσφάγη ἐν πολέμῳ.

Μετὰ δὲ Πουπλιανὸν ἐβασίλευσε Ἰούνωρ μῆνας ϛ'.

Μετὰ δὲ Ἰούνωρα ἐβασίλευσε Γορδιανὸς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δ', καὶ ἐν πολέμῳ συμπεσὼν τῷ ἵππῳ ἀπέθανεν.

B *Μετὰ δὲ Γορδιανὸν ἐβασίλευσε Φίλιππος ὁ τῆς ἁγίας Εὐγενείας πατὴρ ἔτη ε', ὃς καὶ τὴν Φιλιππούπολιν ἔκτισεν. ἀνῃρέθη δὲ ἅμα τῷ υἱῷ ὑπὸ Δεκίου διὰ τὸ ὑπὲρ Χριστιανῶν ἀγωνίζεσθαι.*

Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσεν Ἰούνωρ υἱὸς Γορδιανοῦ ἔτη β', καὶ ὑδεριάσας ἀπέθανεν. ἐφ' οὗ Σαβέλλιος ὁ αἱρεσιάρχης ἐγνωρίζετο.

Μετὰ δὲ Ἰούνωρα ἐβασίλευσε Μάρκος ἔτη γ'.

Post Macrinum imperium tenuit Antoninus Galba. interimitur ab Alexandro.

Post Antoninum imperavit Alexander Mamaeae filius annos tredecim, et insidiis Maximini ducis circumventus cum Mamaea matre violenta morte occubuit. sub eo Narcissus Hierosolymorum episcopus, cum inter baptizandum oleum unctionis defecisset, iussit ut aqua in vas infunderetur, quam precibus in oleum commutavit.

Post Alexandrum imperat Maximinus annos tres. a suis militibus obtruncatur. sub eo Laurentius et Cyprianus pro Christo vita privantur.

Maximino successit Publianus menses duos. in proelio interemptus.

Publiano Iunor menses sex.

Iunori Gordianus filius annos quatuor. hic equo in proelio concidens e vita migrat.

Gordiano successit Philippus sanctae Eugeniae pater, tenuitque imperium annos quinque. hic Philippopolim condidit, caesusque est una cum filio a Decio, quod Christianae partes tutaretur.

Post Philippum imperavit Iunor Gordiani filius annos duos. aqua intercute extinguitur. sub eo Sabellius haeresiarcha vivebat.

Post Iunorem regnavit Marcus annos tres.

Μετὰ δὲ Μάρκον ἐβασίλευσεν Ἰουστιλιανὸς ἔτη β΄, καὶ φλεβοτομηθεὶς, ἐπειδήπερ ἐξεχύθη τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐν τῷ καθεύδειν, λιποθυμήσας ἀπέθανεν.

Μετὰ δὲ Ἰουστιλιανὸν ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη κς΄, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ. C

Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσεν Οὐαλεριανὸς ἔτος ἕν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Οὐαλεριανὸν ἐβασίλευσε Γάλλος μῆνα α΄, καὶ ἐσφάγη καθεύδων ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικός.

Μετὰ δὲ Γάλλον ἐβασίλευσε Δέκιος ἔτος α΄, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ. ἐφ᾽ οὗ καὶ Βαβύλας ὁ Ἀντιοχείας καὶ Φλαβιανὸς Ῥώμης καὶ Ἀλέξανδρος Ἱεροσολύμων καὶ Διονύσιος Ἀλεξανδρείας ἐμαρτύρησαν, καὶ Ναυάτος τῆς ἐκκλησίας ἀπέστη, καὶ Κελσαῖος ὁ αἱρεσιάρχης ἐγνωρίζετο.

Μετὰ δὲ Δέκιον ἐβασίλευσεν Αἰμιλιανὸς ἔτος α΄, καὶ D *ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ.*

Μετὰ δὲ Αἰμιλιανὸν ἐβασίλευσεν Γαλλιανὸς ἔτη γ΄, καὶ ἐσφάγη ἐν πολέμῳ. ἐφ᾽ οὗ Ἀρτέμιος καὶ Συνέπων οἱ αἱρεσιάρχαι ἐγνωρίζοντο, καὶ Γρηγόριος ὁ θαυματουργὸς ὁ καὶ μαθητὴς Ὠριγένους διέπρεπεν.

Μετὰ δὲ Γαλλιανὸν ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη β΄.

Μετὰ δὲ Κλαύδιον ἐβασίλευσεν Κυντιλιανὸς ἡμέρας ζ΄.

Μετὰ δὲ Κυντιλιανὸν ἐβασίλευσεν Αὐρηλιανὸς ἔτη ε΄, καὶ

Post Marcum Iustilianus annos duos. hic inter dormiendum venis intercisis amissoque sanguine animi deliquio periit.

Post Iustilianum imperat Philippus annos viginti sex, et in palatio obtruncatur.

Post Philippum Valerianus annum unum, et a suis interficitur.

Post Valerianum Gallus mensem unum. inter dormiendum ab uxore necatur.

Post Gallum Decius annum unum. in conflictu extinguitur. sub eo Babylas Antiochenus, Flavianus Romanus, Alexander Hierosolymitanus et Dionysius Alexandrinus episcopi Christi causa occubuerunt. Navatus ab ecclesia scissus et Celsaeus item haeresiarcha cognoscebatur.

Post Decium imperium administravit Aemilianus annum unum. in palatio mactatus.

Post Aemilianum Gallianus annos tres. in proelio occiditur. eius imperio Artemius Synepoque haeresiarchae cognoscebantur. Gregorius item thaumaturgus Origenisque discipulus florebat.

Post Gallianum imperium tenuit Claudius annos duos.

Post Claudium Quinctilianus dies 7.

Post Quinctilianum Aurelianus annos quinque. a cubiculario caesus. sub

ἐσφάγη ὑπὸ κουβικουλαρίου. ἐφ᾽ οὗ καὶ ὁ ἅγιος Χαρίτων ὡμο-
λόγησε, καὶ Μάνης ὁ μιαρὸς καὶ τρισκατάρατος ἀνεφύη, Χριστὸν
ἑαυτὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον ὁ δαιμονιώδης μορφαζόμενος. Παῦλος
δέ τις τῷ Μανέντι τούτῳ σύγχρονος γεγονώς, τὸ γένος μὲν Σα-
P 167 μοσατεύς, Ἀντιοχείας δὲ τῆς μεγάλης πρόεδρος, ψιλὸν ἄνθρωπον
εἶναι τὸν κύριον ἐδυσφύμησεν. εἶτα Ἀπολινάριός τις ἀνεφύη,
πρόεδρος Λαοδικείας τῆς Συρίας, ὃς σάρκα μὲν ἐψυχωμένην
ψυχῇ ζωτικῇ ἀνειληφέναι τὸν κύριον ἔλεγεν, ἄνουν δέ. μεθ᾽ ὃν
ἀναφαίνεταί τις Θεόδωρος, Μοψουεστίας πόλεως ἐν Κιλικίᾳ τὴν
ἡγεμονίαν λαχών, ὃς ἕνα τῶν καθ᾽ ἡμᾶς κοινῶν ἀπεκάλει τὸν δε-
σπότην Χριστόν, καὶ ἐκ προκοπῆς λαβόντα καὶ κατὰ χάριν τὸ
θεὸν αὐτὸν ὀνομάζεσθαι, καὶ ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ βα-
πτίσματος ἀξιωθέντα τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριτος, ὡς δῆθεν
B τὸν θεὸν λόγον διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν αὐτῷ κατοικήσαντα
μεταδοῦναι τῆς θεϊκῆς ἀξίας αὐτῷ καὶ προσκυνήσεως ἐς ὕστερον
μετὰ τὴν τελείωσιν. μετὰ δὲ τοῦτον Νεστόριος ἀπὸ Γερμανικείας
τῆς Συρίας τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως δραξάμενος, ὃς τοῖς
αὐτοῦ προγόνοις ἑπόμενος (υἱὸς γὰρ ἦν τοῦ Κίλικος, ἀπόγονος δὲ
τοῦ Σαμοσατέως) ἀπηρνεῖτο θεοτόκον λέγειν τὴν ὑπεραγίαν ἡμῶν
δέσποιναν, ὡς ἄλλον μὲν εἶναι τὸν Χριστὸν ἄλλον δὲ τὸν θεὸν
λόγον κατὰ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ πλάνην δογματίζων. εἶτα Εὐτυ-
χής, ὃς ἀπηρνεῖτο λέγειν σώζεσθαι ἐν τῷ Χριστῷ δύο φύσεις μετὰ
τὴν τούτων ἕνωσιν. εἶτα Σεβῆρός τις λεγόμενος, ἁρπάσας τὸν
C θρόνον Ἀντιοχείας. καὶ ἑξῆς ἕτεροι.

eo sanctus Charito martyrii coronam assecutus est. praeterea Manes impius et terque quaterque execrandus oritur, qui se Christum et spiritum sanctum esse daemonibus ipse percitus iactabat. Paulus aetate Maneti compar genere Samosatenus, Antiochiae magnae praeses, nudum hominem fuisse dominum oblatravit. subsecutis deinceps temporibus Apollinaris quidam, Laodiceae Syriae praesul, dominum carnem anima vivente animatam, sed quae rationis minime compos esset, assumpsisse enuntiavit. post Apollinarium Theodorus Mopsvestinae urbis in Cilicia rector, Christum dominum hominem nobis similem et vulgarem, et progressu tantum gratiam dei recepisse ideoque deum vocatum, et ex baptismate, quo in Iordane ablutus est, spiritus sancti muneribus dignatum; divinum autem verbum propter immensam illius virtutem in eo habitasse, illique dignitatem divinitatem ac venerationem tandem post consummationem communicasse fatebatur. post hunc Nestorius e Germaniciae Syriae throno Cpolitano invaso, maiores suos secutus (Cilicis quippe filius, Samosateni nepos erat) sanctissimam nostram dominam deiparam vocare renuebat, quasi alius esset Christus et aliud divinum verbum, ut ipse patrium et avitum errorem secutus affirmabat. praeterea Eutyches, qui post unionem duas in Christo naturas conservari negabat. Severus item nescio quis, qui Antiochiae thronum occupavit, et alii.

Μετὰ δὲ Αὐρηλιανὸν ἐβασίλευσε Τάκιτος μῆνας ϛʹ, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ φίλων Αὐρηλιανοῦ.

Μετὰ δὲ Τάκιτον ἐβασίλευσε Φλωριανὸς μῆνας βʹ, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Πρόβου.

Μετὰ δὲ Φλωριανὸν ἐβασίλευσε Πρόβος ἔτη ϛʹ, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Κάρου.

Μετὰ δὲ Πρόβον ἐβασίλευσε Κάρος ἔτος αʹ, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Καρίνου.

Μετὰ δὲ Κάρον ἐβασίλευσε Καρῖνος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη βʹ, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Νουμεριανοῦ.

Μετὰ δὲ Καρῖνον ἐβασίλευσε Νουμεριανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτος αʹ, καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Περσῶν ἐξεδάρη ἔτι ζῶν. D

Μετὰ δὲ Νουμεριανὸν ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτη κβʹ. ὑφ᾽ ὧν μέγας διωγμὸς κατὰ Χριστιανῶν ἐκινήθη, ὅτε καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας καὶ Ἄνθιμος Νικομηδείας καὶ Προκόπιος καὶ Θεόδωρος οἱ ἀοίδιμοι ἐμαρτύρησαν καὶ ἕτεροι πλεῖστοι, καὶ Σαβάτιος ὁ τὴν αἵρεσιν τῶν Τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν κρατύνας ἐγνωρίζετο. οὓς ἡ θεία δίκη ἐνδίκως μετελθοῦσα δικαίως ἐξέκοψεν· καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς τῆς γλώττης αὐτοῦ σαπείσης μετὰ τοῦ φάρυγγος, καὶ πλῆθος σκωλήκων ἀναβράσας, κακῶς καὶ βιαίως ἀπέρρηξε τὴν ζωήν, ὁ δὲ Μαξιμιανὸς ἀπήγξατο.

Μετὰ δὲ Διοκλητιανὸν καὶ Μαξιμιανὸν ἐβασίλευσε κατὰ P 168 *τοὺς αὐτοὺς χρόνους Κωνστάντιος καὶ Σεβῆρος, Μαξιμῖνος καὶ*

Post Aurelianum imperium administravit Tacitus menses sex. ab amicis Aureliani interficitur.

Post Tacitum Florianus menses duos. occiditur a Probo.

Post Florianum Probus annos sex. occiditur a Caro.

Post Probum Carus annum unum. iugulatur a Carino.

Post Carum Carinus filius annos duos. vita privatur a Numeriano.

Post Carinum Numerianus frater annum unum. captus a Persis vivus excoriatur.

Post Numerianum Diocletianus imperio cum Maximiauo genero communicato annos viginti duos. eorum imperio coutra Christiauos magna persecutio mota est, in qua Petrus Alexandrinus episcopus, Anthimus Nicomediensis, Procopius item et Theodorus celeberrimi aliique complures pro religione Christiana crudelissimis exemplis interempti sunt. tunc etiam innotuit Sabbatius, qui Tessarescaedecatitarum haeresim stabilire conatus est. verum hos imperatores divinum iudicium subsecutum iusta morte multavit: Diocletianus enim lingua ac faucibus computrescentibus, vermibus scatens, misere violenterque vitam abiecit, Maximianus laqueo gulam fregit.

Diocletiano ac Maximiano de medio sublatis, sub eadem tempora imperium tenuerunt Constantius et Severus, Maximinus et Maxentius. Constan-

Μαξέντιος. καὶ ὁ μὲν Κωνστάντιος σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Κωνσταντίνῳ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Βρεττανίας ἐκράτησαν, ὁ δὲ Σεβῆρος καὶ Μαξέντιος τῆς Ῥώμης, ὁ δὲ Μαξιμῖνος τῆς ἑῴας, ὃς πολλὰ μιαρὰ καὶ ἄτοπα διαπραξάμενος διωγμὸν ἀπηνῆ καὶ ἀπάνθρωπον κατὰ Χριστιανῶν ἐπεδείξατο, καθ' ὃν πλεῖστοι τῶν εὐδοκίμων ἐμαρτύρησαν. καὶ ἄξια τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ πέπονθε· νόσῳ γὰρ δεινοτάτῃ περιπεσών, ὡς καὶ τὰς σάρκας αὐτοῦ δίκην κηροῦ B *τακῆναι καὶ τὰ ὀστᾶ συμφρυγῆναι καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης αὐτοῦ μορφῆς ἀφανισθῆναι καὶ δεινῶς κατασαπῆναι, καὶ τοσαύτην δυσωδίαν ἐκπέμπειν ὡς μηδὲν τῶν ἐν τάφοις κειμένων νεκρῶν διαφέρειν. ἐν τούτοις οὖν ὁ ἀλιτήριος ἐταζόμενος τοιάδε ἔφη "οἴμοι τῷ ἐλεινῷ καὶ θρήνων ἀξίῳ, ὁποίαν τῶν εἰς Χριστιανοὺς τετολμημένων ὑπέχω τιμωρίαν." καὶ ταῦτα μετὰ πολλῆς ὀδύνης εἰπὼν ἀπέθανεν.*

Κωνσταντίου δὲ τοῦ ἐπικληθέντος Χλωροῦ διὰ τὴν τοῦ προσώπου ὠχρότητα τελευτήσαντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος, ὃς ἐξ Ἑλένης αὐτῷ ἐγεννήθη περὶ τὴν τῆς Δακίας πόλιν, τὴν ἀρχὴν C *διεδέξατο. ὡσαύτως καὶ Σεβήρου τεθνηκότος Λικίννιος ὁ γαμβρὸς Κωνσταντίνου ἀντεισάγεται. τοῦ οὖν Κωνσταντίνου βαπτισθέντος καὶ τὴν παράδοξον ἐκείνην ἀπαλλαγὴν τῆς κατεχούσης νόσου εὑρηκότος, αὐτίκα καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἑλένη καὶ οἱ τούτου συγγενεῖς τε καὶ φίλοι βαπτίζονται. εἶτα ἀκούσας τὰ ὑπὸ Μαξεντίου ἐν Ῥώμῃ χαλεπά τε καὶ ἄτοπα γενόμενα, καὶ πρεσβείαν ἐκ*

17 an *μητρόπολιν?*

tius cum filio Constantino Celtis Britannisque imperitavit, Severus et Maxentius Romae praefuit, Maximinus Orienti. hic multis flagitiis ac sceleribus contaminatus, animo fero crudeli, inhumana persecutione in Christianos invectus est, pluresque ingenuos viros pro Christo martyrio affecit. pro sua tamen impietate, quas commeruit, poenas accepit: nam adeo diro morbo excruciatus est ut carnibus ad instar cerae liquefactis, ossibus exsiccatis, ne vestigium quidem formae humanae remanserit, et putridis atque deciduis membris tantum redoleret foetorem, ut a cadaveribus in sepulchris marcescentibus nihil differret. his cum nequitiae illud stabulum excruciaretur, "hei misero" ait "et deplorando, quibus pro his quae in Christianos patravi poenis exerceor." et haec effatus gravi cum cruciatu vitam abiecit.

Constantio Chloro, propter vultus viriditatem sic cognominato, vita functo ad Constantinum filium, quem ex Helena susceperat in una Daciae urbe, imperium devolutum est. similiter extincto Severo Licinnius Constantii gener intruditur. postquam vero Constantinus sacro lavacro ablutus praeter expectationem a gravi illo morbo, quo plane confectus erat, incolumis evasit, statim Helena mater omnesque illius affines consanguinei familiaresque sacro fonte initiantur. tandem cum res nefarie gestas et tyrannidem, quam in cives Maxentius Romae exercebat, per legatos a senatu Romano

τῶν Ῥωμαίων δεξάμενος, ἐστράτευσεν κατ᾽ αὐτοῦ, προηγούμενον τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς τὸ ἐν οὐρανῷ ὑποδειχθὲν αὐτῷ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπιφερόμενος, δι᾽ οὗ καὶ ἐτροπώσατο Μαξέντιον. καὶ οὕτως ἐπὶ Ῥώμην ἐλαύνει, καὶ πάντες αὐτὸν ἅμα γυναιξὶ καὶ D *νηπίοις καὶ παντὶ τῷ δήμῳ Ῥωμαίων μετ᾽ εὐφημίας καὶ ἀπλήστου χαρᾶς ὑποδέχονται.*

Μετὰ δὲ Μαξέντιον ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν βασιλεῦσι χριστιανικώτατος ἔτη λβ′, ὃς τὴν εὐσέβειαν καὶ ὀρθοδοξίαν διὰ πάντων ἐκράτυνεν. ἐν δὲ τῷ κε′ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας συνεκροτήθη ἡ ἐν Νικαίᾳ σύνοδος τῶν τιη′ πατέρων θεοφόρων κατὰ Ἀρείου τοῦ ματαιόφρονος. ἐτελεύτησε δὲ ἡ μὲν μήτηρ αὐτοῦ ἐτῶν π′, καὶ ἐτάφη παρ᾽ αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων. αὐτοῦ δὲ ἐν Νικομηδείᾳ τελευτήσαντος ἐτῶν ξε′ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐκράτησαν, τῆς μὲν ἀνατολῆς Κωνστάντιος, τῆς P 169 *δὲ δύσεως Κωνσταντῖνος καὶ Κώνστας, ὃς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον φονεύσας καὶ βασιλεύσας μόνος ἔτη ιϛ′ ἐσφάγη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ δήμου.*

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν ἐβασίλευσε Κωνστάντιος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ια′, ὃς μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν εἰς τὸ Ἀρειανικὸν φρόνημα παρασυρεὶς ἐβίαζε τὸν θεῖον Ἀλέξανδρον δέξασθαι τὸν Ἄρειον εἰς κοινωνίαν. τοῦ δὲ μὴ ἀνεχομένου, ἀλλὰ τὸν θεὸν σὺν δάκρυσιν ἱκετεύοντος, αἰσχίστῳ μόρῳ τὸν βίον κατέστρεψεν ὁ τρισάθλιος.

missos accepisset, copias in eum duxit, quibus signum crucis illi de coelo ostensum praeire iussit; quo Maxentium in fugam vertit. ipse autem Romam contendit, ubi ab omnibus mulieribus infantibus et universa Romanorum multitudine ingenti laetitia summoque plausu et approbatione excipitur.

Post Maxentium Constantinus Magnus et primus inter alios imperatores Christianam religionem perfectissime exosculatus imperium administravit annos triginta duos. hic pietatem coluit, rectaque fidei dogmata modis omnibus constabilivit. anno eius imperii vigesimo quinto Nicaeae synodus trecentorum octodecim sanctorum patrum contra stultissimum Arium celebrata est. mater eius anno aetatis octuagesimo vita excessit, tumulataque est ab ipso in templo sanctorum apostolorum. verum Constantino Nicomediae fato functo aetatis annorum sexaginta quinque, tres filii illius imperio potiti sunt, Orientis quidem Constantius, Occidentis Constantinus et Constans, qui fratre Constantino obtruncato solus imperium rexit annos sexdecim. tandem et ipse a populo neci datus est.

Constantinum Magnum excipit Constantius filius, imperatque annos undecim. is post obitum patris Arianae sententiae adhaerens divinum Alexandrum compellebat ut cum Ario communicaret, quo abnuente deumque cum lacrymis deprecante, miserrimus ille leto malo emortuus est.

Μετὰ δὲ Κωνστάντιον ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ἔτη β', Καῖ-
B σαρ δὲ ἐγένετο ἔτη δ' καὶ μῆνας ς'· ὃς πολλὰ κακὰ κατὰ Χρι-
στιανῶν ἐνδειξάμενος ἐν Περσίδι ὑπὸ τῆς θείας δίκης ἀναιρεῖται,
ἐτῶν ὢν λ'.

Μετὰ δὲ Ἰουλιανὸν ἐβασίλευσεν Ἰοβιανὸς μῆνας η', ὃς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ κατασχεθεὶς εἰς τὸ τὰ τῆς βασιλείας ὑποδέξασθαι σύμβολα, λέγεται πρὸς τὸ στρατόπεδον εἰρηκέναι μὴ δύνασθαι βασιλεύειν αὐτῶν ὡς ὑπὸ Ἰουλιανοῦ μολυνθέντων. τότε πάντας μιᾷ φωνῇ ἀποκριθῆναι λέγεται ὅτι ἡμεῖς Χριστιανοί ἐσμεν, καὶ οὕτω τὴν βασιλείαν ἐδέξατο. ἀλλ' οὗτος ὁ εὐσεβὴς καὶ θαυμάσιος μετὰ η' μῆνας τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν τῷ ὑποστρέφειν ἀπὸ τῆς Περσίδος ἐτελεύτησε, μέγα πένθος καταλείψας τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ λαοῖς ἅπασιν.

C Μετὰ δὲ Ἰοβιανὸν ἐβασίλευσεν Οὐαλεντινιανὸς ἔτη ιβ', ὃς
μετὰ λ' ἡμέρας τῆς αὐτοῦ ἀναγορεύσεως τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Οὐά-
λεντα ἐκ Παιονίας μεταπεμψάμενος κοινωνὸν τῆς βασιλείας προσε-
λάβετο, ὃς τοὺς αἱρετικοὺς συγκροτῶν οὐ διέλιπεν ἐπισκόπους καὶ
πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ λαοὺς ἐξορίζων καὶ πλεῖστα ἀθέ-
μιτα καὶ ὠμότατα κατὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας μηχανώμενος.
ὕστερον δὲ τοῖς Γότθοις πόλεμον συμβαλὼν καὶ κατὰ κράτος ἡτ-
τηθεὶς φεύγει σὺν ὀλίγοις εἰς οἴκημα, ἐν ᾧ τοῦτον κατέκαυσαν οἱ
πολέμιοι σὺν τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καὶ αὐτῷ οἰκήματι, βασιλεύ-
D σαντα ἀνοσίως ἔτη ιδ'. Οὐαλεντινιανὸς δὲ ὁ μέγας ἐκ τῶν μερῶν
τῆς Γαλλίας ἐλθὼν ἐτελειώθη, κληρονόμους τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας

Post Constantium Iulianus imperium tenuit annos duos. Caesaris dignitate functus est annos quatuor menses sex. is cum adversus Christianos pestem ac perniciem machinaretur, in Perside poenas divinae iustitiae graves iustasque persolvit aetatis annorum triginta.

Extincto Iuliano Iovinianus imperium obtinet menses octo. hic cum ab exercitu ad imperii insignia accipiendum cogeretur, se eorum, tanquam qui a Iuliano essent contaminati, imperio non posse praeesse respondit. quare omnes una voce, ut fertur, acclamarunt "nos Christiani sumus." sic imperium accepit. verum hic pius atque admirandus post imperii sui menses octo, cum a Perside rediret, rebus terrenis excessit, ecclesiam et universam multitudinem ingenti luctu afficiens.

Post Iovinianum Valentinianus imperium rexit annos duodecim. is Valentem fratrem, postquam renuntiatus esset imperator, triginta diebus elapsis ex Paeonia accitum collegam imperii fecit. Valens haereticis addictus episcopos sacerdotes et diaconos, omnem denique plebem acerbe vexatam exilio multabat, plurima impia illa quidem atrocissimaque contra dei ecclesiam aggressus. tandem cum Gothis armis dimicans afflictus ac stratus cum nonnullis fugiens in tugurium se recipit: ibi una cum suis et tugurio flammis ab hostibus absumptus est, cum impie rem publicam administrasset annos quatuordecim. Valentinianus Magnus e Gallia rediens diem obiit extremum; im-

καταλιπὼν Γρατιανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Αὔγουστον ὄντα καὶ ἐν Ῥώμῃ διατρίβοντα, καὶ Οὐαλεντινιανὸν νέον κομιδῇ τυγχάνοντα, ὃν ἡ ἀνάγκη τῶν ἐπιχειρούντων τὸν τόπον τῆς βασιλείας ὑφαρπάζειν παρεσκεύασεν καὶ ἀπόντος τοῦ ἀδελφοῦ τὴν πορφυρᾶν ἀναδήσασθαι.

Ὁ δέ γε Γρατιανὸς τὸν μέγαν Θεοδόσιον ἐξ Ἱσπανίας ἀγαγὼν προεχειρίσατο εἰς βασιλέα, γαμβρὸν αὐτοῦ ὄντα, πρὸς τὸ πολεμεῖν τοῖς Σκύθαις τὴν Θρᾴκην ληϊζομένοις. ὁ δὲ Γρατιανὸς κατ' ἐπιβουλὴν Μαξίμου τινὸς δι' Ἀνδραγαθίου ἀνῃρέθη, καὶ P 170 *ὑπὸ Θεοδοσίου εἰς τοὺς βασιλικοὺς τάφους μετετέθη.*

Μετὰ δὲ Γρατιανὸν ἐβασίλευσε Θεοδόσιος ὁ μέγας ἔτη ιζ', ὃς τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ τὴν ἐπισκοπὴν ἐκύρωσε Κωνσταντινουπόλεως καὶ μὴ θελήσαντι, βιασάμενος, ὡς πολλὰ καμόντι καὶ τῆς πλάνης τῶν αἱρέσεων τὴν πόλιν ἐλευθερώσαντι. ὀλίγους δὲ τῶν Αἰγυπτίων μαθὼν ὁ θεῖος Γρηγόριος τῷ λόγου τούτου φθονήσαντας, τὸν Συνταχτήριον συνθεὶς τῆς ἐπισκοπικῆς διοικήσεως ὑπεχώρησεν. ἀντ' αὐτοῦ δὲ Νεκτάριον προχειρίζεται ὅ τε βασιλεὺς καὶ ἡ σύνοδος, ὅτε καὶ ἡ δευτέρα σύνοδος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ρν' ἁγίων πατέρων κατὰ Μακεδονίου τοῦ B *πνευματομάχου, ἐπισκόπου γεγονότος Κωνσταντινουπόλεως. ἐπὶ δὲ Θεοδοσίου καὶ ἡ τιμία κεφαλὴ τοῦ προδρόμου ἐν Κωνσταντινουπόλει διεκομίσθη. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Οὐαλεντινιανὸς ἐν τοῖς τῆς δύσεως μέρεσιν βρόχῳ χρησάμενος τὸ τέλος εὗρε τοῦ βίου, δι' ἣν αἰτίαν μέχρι τοῦ παρόντος οὐκ ἴσμεν. ὁ δέ γε Θεοδόσιος ἐν μὲν*

15 *λόγῳ τούτῳ?*

peril heredes Gratianum filium, qui Augusti insignia ceperat Romaeque commorabatur, et Valentinianum puerulum adhuc instituit. Valentinianus desertorum vi coactus imperii sedem sibi arripuit, et absente fratre purpura convestitur.

Gratianus Magnum Theodosium generum suum ex Hispania advocatum imperatorem creat, ablegatque ad Orientis gubernationem, Scythas Thraciam devastantes debellaturum. postea vero Maximi cuiusdam insidiis ab Andragathio trucidatur et a Theodosio in regia sepulchra defertur.

Post Gratianum imperium rexit Theodosius Magnus annos septemdecim. Gregorio cognomento theologo sedem Cpolitanam decrevit invito ac renuenti, tanquam qui pro religione multos exantlasset labores urbemque ab haereseon lue liberasset. verum Gregorius ubi nonnullos Aegyptios sibi eo nomine invidia percitos succensisse rescivit, oratione quam Syntacteriam vocavit conscripta, ab episcopatus onere sese abdicavit. loco illius ab imperatore et synodo Nectarius evectus est. tum secunda synodus 150 sanctorum patrum adversus Macedonium episcopum Cpolitanum, spiritus sancti oppugnatorem, Cpoli celebrata est. sub eodem pretiosum praecursoris caput Cpolim advebitur. interea Valentinianus in occiduis partibus ipse sibi laqueo vitam intercipit, qua vero de causa adhuc incompertum est porro Theodosius Orientis

τῇ ἀνατολῇ τὸν Ἀρκάδιον προσέταξε τὴν παραδοθεῖσαν αὐτῷ βασιλείαν φυλάττειν, Ὁνώριον δὲ τῇ αὐτοῦ τιμήσας ἀξίᾳ ἐπὶ τὴν τῆς δύσεως βασιλείαν ἐλθεῖν ταχέως προσέταξεν. ἐλθόντα δὲ
C αὐτὸν περιεπτύξατο καὶ ἐφίλησεν, καὶ τὰ τῆς βασιλείας σκῆπτρα τῆς δύσεως παραδεδωκὼς αὐτῷ αὐτὸς εἰς τὸν βελτίονα μετέστη βίον, ἐπὶ ιζʹ ἐνιαυτοὺς τὴν βασιλείαν εὐτυχῶς διοικήσας.

Μετὰ δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσεν Ἀρκάδιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κβʹ, ὃς τὸν κίονα τοῦ Ξηρολάφου στήσας ἐν αὐτῷ καθίδρυσε τὸν ἑαυτοῦ ἀνδριάντα, καὶ πόλιν ἐν τῇ Θρᾴκῃ κτίσας ἐπωνόμασεν Ἀρκαδιούπολιν, ὅτε καὶ Νεκταρίου τελευτήσαντος κοινῇ ψήφῳ Ἀρκάδιος ἐκ τῆς Ἀντιοχέων πόλεως Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον μεταστειλάμενος χειροτονηθῆναι παρεσκεύασεν ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως.

D Μετὰ δὲ Ἀρκάδιον ἐβασίλευσε Θεοδόσιος υἱὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Καλλιγράφος, ἔτη λβʹ, ὃς τὸν ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις ναὸν ἔκτισε τῆς θεοτόκου, πρότερον ὄντα συναγωγὴν Ἰουδαίων. ἐφ' οὗ καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἑπτὰ παῖδες οἱ κοιμηθέντες ἐπὶ Δεκίου ἀνέστησαν μετὰ ἔτη τβʹ. ὃς πέμψας εἰσήγαγε τὸ λείψανον τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ὅτε καὶ ἡ τρίτη γέγονε σύνοδος τῶν σʹ πατέρων ἐν Ἐφέσῳ κατὰ Νεστορίου. ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος μετά τινα χρόνον ἐξῆλθεν ἱππασόμενος, καὶ συμπεσόντος αὐτοῦ τοῦ ἵππου πληγεὶς εἰσῆλθεν ἐν φορείῳ, καὶ καλέσας τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Πουλχερίαν εἶπεν αὐτῇ περὶ Μαρκιανοῦ τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντος· "τοῦτο γάρ

2 αὐτῇ?

imperium sibi traditum Arcadio administrandum committit, Honorium dignitate, qua ipse pollebat, auctum ad Occidentis imperium quam ocyus ablegat; eumque cum ad se venisset laetis ulnis complexum dulci osculo cepit, atque Occidentalis imperii administrationem concessit. ipse vero in beatorum coetum translatus est, per septemdecim annos felicissime imperio administrato.

Post Theodosium imperium tenuit Arcadius filius annos viginti duos. columnam Xerolaphi dictam erexit, in eaque propriam statuam collocavit. urbem in Thracia a se conditam Arcadiupolim denominavit. Nectario vita functo, cunctis suffragiis Arcadius Antiochia Ioannem Chrysostomum accersitum episcopum Cpolitanum eligi fecit.

Post Arcadium imperio praefuit Theodosius filius, qui et Calligraphus dictus fuit, annos triginta duos. deiparae templum, quod prius Iudaeorum synagoga fuerat, in Chalcoprateis exaedificavit. sub eo septem pueri, qui Ephesi obdormierant, post annos 302 excitati sunt. eo procurante reliquiae Chrysostomi Cpolim advehuntur, reponunturque in sanctuario sanctorum apostolorum. et tertia synodus ducentorum patrum Ephesi contra Nestorium celebratur. non multo post Theodosius equitandi studio urbem egressus et inter agitandum equo effusus plagam accepit, lecticaque in urbem illatus, advocata sorore Pulcheria, cum ea de Marciano, qui postea regnavit, sermo-

μοι" φησίν "ἀπεκάλυψεν Ἰωάννης ὁ θεολόγος ἐν Ἐφέσῳ ὄντι." P 171
καὶ μετὰ β' ἡμέρας ἐτελεύτησεν.

Μετὰ δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσε Μαρκιανὸς ἔτη ς' καὶ μῆνας
ε', στεφθεὶς ὑπὸ Ἀνατολίου πατριάρχου· τοῦ γὰρ Θεοδοσίου
τελευτήσαντος, καὶ μήπω τινὶ τούτου γνωσθέντος, μεταστειλα-
μένη τοῦτον ἡ Πουλχερία στρατιώτην ὄντα γέροντα, ἐν σωφρο-
σύνῃ καὶ σεμνότητι βίου διαπρέποντα, φησὶ πρὸς αὐτόν "ἐπειδὴ ὁ
βασιλεὺς ἐτελεύτησεν, ἐγὼ δέ σε ἐξελεξάμην ἐκ πάσης τῆς συγκλή- B
του ὡς ἐνάρετον, δός μοι λόγον ὅτι φυλάττεις μου τὴν παρθενίαν
ἄσυλον, ἣν τῷ θεῷ ἀνεθέμην, καὶ ἀναγορεύω σε εἰς βασιλέα."
τοῦ δὲ συνθεμένου ταῦτα μεθ' ὅρκου προσκαλεῖται τὸν πατριάρ-
χην καὶ τὴν σύγκλητον, καὶ ἀναγορεύει αὐτὸν βασιλέα. ἐφ' οὗ
καὶ ἡ τετάρτη γέγονε σύνοδος ἐν Χαλκηδόνι τῶν χλ' πατέρων κατὰ
Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκούρου. ὁ δὲ βασιλεὺς Μαρκιανὸς στεφθεὶς
*** τοὺς πόδας, καὶ ἀρρωστήσας ἐπὶ μῆνας πέντε ἐτελεύτησεν.

Μετὰ δὲ Μαρκιανὸν ἐβασίλευσε Λέων ὁ μέγας ὁ λεγόμενος
Μάκελ ἔτη ιη', διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ καὶ ὀρθοδοξίαν προβληθεὶς C
παρὰ Ἄσπαρος καὶ Ἀρδαβουρίου, οὓς αὐτὸς ὕστερον ἀνεῖλεν ὡς
Ἀρειανοὺς καὶ μήτε ὀρθὴν πίστιν ἔχοντας πρὸς αὐτὸν καὶ κακῶς
τὰ πράγματα διοικεῖν βουλομένους. γράψας δὲ ἐπιστολὴν πρὸς
Ἀνθέμιον βασιλέα Ῥώμης καὶ τοῦτο ἔθετο, ὅτι ἐγὼ ἐφόνευσα
Ἄσπαρα καὶ Ἀρδαβούριον, ἵνα μηδεὶς ἐναντιῶταί μοι. Μάκελ

nem confert: "hoc enim" ait "mihi Ephesi commoranti Ioannes theologus manifestavit." et post biduum efflavit animam.

Post Theodosium imperium administravit Marcianus annos sex et menses quinque. coronam imperii ab Anatolio patriarcha accepit: nam mortuo Theodosio, cum adhuc nemini innotesceret, Pulcheria Marciano milite sene, temperantia ae gravitate insigni, accito ita effatur. "quando imperator de vita discessit, teque ex omni senatorum numero virtutibus omnibus praeditum imperatorem elegerim, fidem velim adstringas tuam, te nunquam virginitatem meam, quam sacrosanctam deo oblatam spopondi, violaturum. si primo promiseris, te rei publicae imperatorem proponam." annuente eo et iureiurando dicta firmante, imperatrix patriarcha acersito senatuque convocato Marcianum imperatorem renuntiat. sub eo quarta synodus sexcentorum triginta patrum apud Chalcedonem adversus Eutychem et Dioscurum celebrata est. sic Marcianus coronam imperii consecutus **** atque ex aegritudine in morbum coniectus post menses quinque diem suum obiit.

Post Marcianum frena imperii moderatus est Leo Magnus cognomento Macel annos octodecim, ob virtutem rectamque ac incorruptam de fide opinionem ab Aspare et Ardaburio creatus, quos ipse postea tanquam Arrianos et in semet perfidos facinorososque rerum publicarum administratores de medio sustulit. Leo datis ad Anthemium Romanum imperatorem litteris inter alia illud quoque subiunxit "ego Asparem et Ardaburium mactandos curavi, ne quis mihi posthac adversetur." Macel vero Romana lingua occisorem

γὰρ λέγεται Ῥωμαϊστὶ ὁ σφαγεύς. ἐφ' οὗ καὶ ὁ μέγας ἐμπρησμὸς
γέγονεν ἀπὸ τοῦ νεωρίου μέχρι τοῦ ἁγίου Θωμᾶ. καὶ τῆς θεο-
τόκου ἡ ἐσθὴς εὑρεθεῖσα ἐν Ἱεροσολύμοις παρά τινι εὐλαβεστάτῃ
γυναικὶ Ἑβραΐδι καὶ παρθένῳ ἱερῶς φυλαττομένη, καὶ ἐν Κων-
σταντινουπόλει διακομισθεῖσα, ἐν Βλαχέρναις ἀπετέθη, ἔνθα ὁ
D βασιλεὺς ναὸν ᾠκοδόμησε τῆς θεομήτορος, καὶ σορὸν ἐκ χρυσοῦ
καὶ ἀργύρου κατασκευάσας κατέθετο ταύτην, ἥτις ἐξ ἐρίων εὐ-
φθάρτων ἐξυφασμένη καὶ στημόνων ὁμοιοειδῶν καὶ ὁμοχρόων
ἀδιάφθαρτός ἐστιν καὶ ἀδιάλυτος μέχρι τοῦ νῦν, τῆς ἀειπαρθένου
τὸ θαῦμα σαφῶς κηρύττουσα. ὁ δέ γε βασιλεὺς Λέων δυσεντε-
ριάσας ἀπέθανεν.

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Λέων ὁ μικρὸς ὁ ἔκγονος αὐ-
τοῦ, ὁ ἀπὸ Ζήνωνος καὶ Ἀριάδνης, ἔτος ἕν.

Μετὰ δὲ Λέοντα τὸν μικρὸν ἐβασίλευσε Ζήνων ὁ Ἴσαυρος
P 172 καὶ πατὴρ αὐτοῦ ἔτη ια', καὶ ἀπέθανε δυσεντεριάσας. ὃς ἅμα
τῷ βασιλεῦσαι ἐπιβουλευθεὶς παρὰ Βηρίνης τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ,
γυναικὸς Λέοντος τοῦ μεγάλου, ὡς παρὰ γνώμην αὐτῆς βασιλεύ-
σας, προσέφυγε τῇ ἰδίᾳ πατρίδι. ἡ δὲ Βηρίνα ἔστεψε Βασιλί-
σκον τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς. μετὰ δὲ ταῦτα Ζήνων ὑποστρέψας ἐν
Κωνσταντινουπόλει, καὶ τοῦτον χειρωσάμενος, τῇ ἐκκλησίᾳ προσ-
φυγόντα ἅμα γυναικὶ καὶ τέκνοις ἐξώρισεν ἐν τῷ φρουρίῳ Καπ-
παδοκίας, ἐν ᾧ βληθέντες ἐν πύργῳ τῆς θύρας ἀναφραγείσης ἐτε-
λεύτησαν. ἐφ' οὗ καὶ Μαρτύριος ὁ Ἀντιοχείας διὰ τὴν τοῦ Ζή-
B νωνος περὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν διαστροφὴν ἀποταξάμενος τῇ ἐπι-

significat. ea tempestate incendium magnum a Neorio ad sanctum Thomam saevissime grassatum est. vestisque deiparae penes piissimam virginem Hebraeam summa veneratione adservata cum innotuisset, Cpolim devecta apud Blachernas reposita est. ibi imperator templum dei matri sacrum extruxit, et in arca ex auro argentoque facta conservavit. vestis ex facile putrescenti lana et staminibus forma coloreque similibus contexta, neque corrumpi neque dissolvi ad haec tempora potuit, incorruptae illius ac aeviternae virginitatis argumentum. Leo vero imperator viscerum morbo confectus occubuit.

Leoni successit Leo iunior ex Zenone et Ariadna nepos. rexit imperium annum unum.

Post Leonem Zeno Isaurus eius pater imperium administravit annos undecim, viscerumque morbo vitam amisit. ipso sui imperii primordio ab insidiis Berinae socrus et Leonis Magni uxoris, tanquam qui ea adversante imperium obtineret, sibi caveus in patriam aufugit. Berina Basiliscum fratrem imperatorem creavit. post haec Zeno Cpolim reversus Basiliscum, qui in ecclesiam una cum uxore et liberis confugerat, captum exilio multat et in oppidum Cappadociae relegat, ubi tum inclusi foribus obseratis e vita cesserunt. sub eo Martyrius Antiochenus praesul propter Zenonis in rectam fidem

σκοπῇ ἀνεχώρησεν, οὗ ἀναχωρήσαντος Πέτρος ὁ Κναφεὺς τυραννικῶς τῷ θρόνῳ ἐπεπήδησεν· ὅστις Μαρτύριος πρῶτος ἐπενόησε τὸ μύρον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ παντὸς τοῦ λαοῦ ἁγιάζεσθαι, καὶ ἐν ἑκάστῃ εὐχῇ τὴν θεοτόκον ὀνομάζεσθαι, καὶ ἐν πάσῃ συνάξει τὸ σύμβολον τῆς πίστεως λέγεσθαι, πρότερον μὴ λεγόμενον εἰ μὴ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ. καὶ Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου τὸ λείψανον εὑρέθη ὑπὸ δένδρον κερασίαν, ἔχον ἐπὶ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἰδιόγραφον τοῦ Βαρνάβα. ἐξ ἧς προφάσεως παραγεγόνασι Κύπριοι τοῦ μὴ τελεῖν ὑπὸ Ἀν- C *τιόχειαν τὴν κατ' αὐτοὺς μητρόπολιν. ὅπερ εὐαγγέλιον ἀποτεθὲν παρὰ Ζήνωνος ἐν τῷ παλατίῳ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἀναγινώσκεται κατ' ἐνιαυτὸν τῇ ἁγίᾳ μεγάλῃ πέμπτῃ.*

Μετὰ δὲ Ζήνωνα ἐβασίλευσεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκορος ἀπὸ σελεντίων, τῶν Ἀκεφάλων καὶ αὐτὸς ὤν, ἔτη ιγ'· ὃς εἶδε καθ' ὕπνους φοβερόν τινα τῇ χειρὶ κατέχοντα κώδικα γεγραμμένον καὶ λέγοντα αὐτῷ "ἰδοὺ διὰ τὴν ἀπιστίαν σου ἀπαλείφω τῆς σῆς ζωῆς ἔτη ιδ'." καὶ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν παρὰ τὸ παλάτιον γενομένων, καὶ τοῦ βασιλέως μονωτάτου καταλειφθέντος καὶ ἀπὸ τόπου D *εἰς τόπον φεύγοντος, ἐν ἑνὶ τῶν κοιτωνίσκων (Ὤατον δὲ ἐλέγετο) κατέλαβεν αὐτὸν ἡ ὀργή, ὥστε αἰφνίδιον εὑρεθῆναι νεκρόν. φασὶ δὲ μετὰ τὸ ταφῆναι μεθ' ἡμέρας βοᾶν "ἐλεήσατέ με καὶ ἀνοίξατε." τῶν μνημοναρίων δὲ εἰπόντων "ἄλλος βασιλεύει," εἰπεῖν "οὐδέν*

17 *περὶ?*

perversitatem episcopatu sese abdicat, statimque Petrus Cnapheus tyrannice se in sedem illam intrusit. Martyrius olei unctionis consecrationem solemni ritu in conspectu populi peragi, et in unaquaque precatione dei matris mentionem fieri, necnon in quolibet conventu symbolum fidei recitari, quod prius nonnisi magna parasceue semel anno dicebatur, primus instituit. item Barnabae apostoli corpus, in cuius pectore Matthaei evangelium propria Barnabae manu exaratum erat, sub arbore ceraso inventum est. hac occasione Cyprii a propria metropoli Antiochia se exemerunt. evangelium a Zenone in templo sancti Stephani in palatio collocatum singulis annis magna feria quinta legitur.

Post Zenonem in imperium suffectus est Anastasius Dicorus e Silentiariis, Acephalorum sectae et ipse addictus. regnavit annos tredecim. is per quietem vidit terribilem virum, qui codicem scriptum manu ferebat, dixitque ipsi "en propter tuam fidem perversam deleo de vita tua annos quatuordecim." multis porro tonitruis fulgoribusque cum quateretur palatium, solus imperator relictus hinc atque inde pererrans, subsidium sibi in tanto malo parans, tandem cum in cubiculum Oatum dictum se contulisset, divinae iustitiae poenas dedit, ita ut exanimis confertim corruerit. nonnulli tradunt primo sepulturae die elapso vocem intonuisse "miseremini mei, et portas reserate." at illis qui sepulturae curam gerebant dicentibus "alius nunc imperator rerum potitur," respondit "nihil mihi curae est: in monasterium abducite et

μοι μέλει· εἰς μοναστήριον ἀπαγάγετέ με καὶ ποιήσατε μοναχόν." οἱ δὲ εἴασαν αὐτόν. μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦ μνήματος ἀνοιγέντος εὑρέθη φαγὼν τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ τὰ καλήγια, ἅπερ ἐπεδέδυτο.

Μετὰ δὲ Ἀναστάσιον ἐβασίλευσεν Ἰουστῖνος ὁ Θρᾷξ ὁ μέ-
γας ἐν βασιλεῦσιν ἔτη θ', ἄριστος ἐν πολέμοις καὶ ζηλωτὴς τῆς
ὀρθοδόξου πίστεως, ἐφ' οὗ καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Ἀρέθαν καὶ
τοὺς ἐν Νεγρᾷ τῇ πόλει ἐπράχθη, καὶ τὰ κατὰ τῶν Ὁμηριτῶν δι'
P 173 Ἐλεσβαᾶ τοῦ βασιλέως τῶν Αἰθιόπων. τελευτήσας δὲ ὁ βασιλεὺς
Ἰουστῖνος κατέλιπε βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Ἰουστῖνον ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς ἀνεψιὸς αὐτοῦ
ἔτη λθ', ὃς ἐποίησε τὰς νεαρὰς διατάξεις. ἀνεκαίνισε δὲ καὶ τὴν
τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν εἰς κάλλος καὶ μέγεθος ὑπὲρ τὸ πρό-
τερον, παραδοὺς καὶ τροπάριον ἐν αὐτῇ ψάλλεσθαι "ὁ μονογενὴς
υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θεοῦ." καὶ ἡ Ὑπαπαντὴ ἔλαβεν ἀρχὴν ἑορτά-
ζεσθαι, μὴ συναριθμουμένη πρότερον ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς.
γέγονε δὲ καὶ ἡ πέμπτη σύνοδος τῶν ρξε' ἁγίων πατέρων κατὰ
Ὠριγένους καὶ τῶν τὰ ἐκείνου ἀσεβῆ δόγματα διαδεξαμένων Διδύ-
B μου καὶ Εὐαγρίου καὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἐκτεθέντων κεφαλαίων.
εἰς δὲ τὰ τέλη αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς κινήσας τὸ περὶ φθαρτοῦ καὶ
ἀφθάρτου δόγμα ἀλλότριος τῆς εὐσεβείας ἐτελεύτησεν, προβαλ-
λόμενος Ἰουστῖνον ἀνεψιὸν αὐτοῦ εἰς βασιλέα, κουροπαλάτην τότε
ὄντα.

3 an ὑποδέδητο?

habitu monachi induite." custodes vota neglexerunt. non multo post cum sepulchrum aperiretur, inventus est lacertos suos et caligas, quas gestabat, devorasse.

Anastasio mortuo imperium tenuit Iustinus Thrax, magnus imperator, annos novem, vir bellicosissimus rectaeque fidei propugnator. sub eo, quae in sanctum Aretham iu Negra urbe gesta sunt, et contra Homeritas per Elesbaam Aethiopum regem, acciderunt. Iustinus morti proximus Iustinianum sororis filium imperatorem pronuntiat.

Post Iustinum Iustinianus sororis filius imperium obtinet annos triginta novem. novellas constitutiones composuit. dei magnam ecclesiam renovavit, pulchritudine et magnitudine, qua antea erat, spectabiliorem, in qua et troparium canendum tradidit, cuius principium "unigenitus filius et verbum dei." Hypapante cum prius inter dominicas solemnitates non commemoraretur, celebrari coepta est. cogitur quinta synodus 165 sanctorum patrum adversus Origenem eiusque impiorum dogmatum sectatores Didymum et Euagrium et capita ab eis exposita. circa vitae exitum quaestione de corruptibili et incorruptibili mota perduellis pietatis rectaeque fidei expiravit, cum prius Iustinum sororis filium curopalatem imperatorem nominasset.

Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσεν Ἰουστῖνος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἔτη ιγ΄, μεγαλοδωρότατός τε ὢν καὶ φιλοκτίστης. ἔκτισε παλάτιον ἔξω τῆς πόλεως καὶ λιμένα ἐν τῇ πόλει. καὶ τὸ μὲν ἐκάλεσε Σοφιανάς, τὴν δὲ Σοφίαν εἰς ὄνομα τῆς ἑαυτοῦ γυναικός. ἔκτισε δὲ καὶ τὴν ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. εἶτα νόσῳ ληφθεὶς καὶ μέλλων τε- C λευτᾶν τόν τε πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον πᾶσαν προσκαλεσάμενος Τιβέριον εἰς βασιλέα προεβάλετο.

Μετὰ δὲ Ἰουστῖνον ἐβασίλευσε Τιβέριος ὁ Θρᾷξ ἔτη δ΄, ὃς τὴν ἰδίαν γυναῖκα Ἀναστασίαν ἀναγορεύσας, Σοφίαν τὴν τοῦ Ἰουστίνου γυναῖκα εἰς τὸ ἐν τῷ Ἰουλιανοῦ λιμένι παλάτιον κελεύσας ἀπαχθῆναι, κουβικουλαρίους καὶ ἑτέρους τινὰς εἶναι εἰς ὑπουργίαν αὐτῆς ἔδωκεν· ἣν καὶ ἐτίμα ἴσα μητρί, ποιῶν πᾶσαν θεραπείαν αὐτῆς. μέλλων δὲ τελευτᾶν Μαυρίκιον τὸν ἐπὶ θυγατρὶ αὐτοῦ γαμβρὸν βασιλέα ἀνηγόρευσεν.

Μετὰ δὲ Τιβέριον ἐβασίλευσε Μαυρίκιος Ἀρμένιος καὶ γαμ- D βρὸς αὐτοῦ ἔτη κ΄. οὗτος γαμβρὸν ἔσχεν ὀνόματι Φιλιππικόν, ὃς ἔκτισε μονὴν ἐν Χρυσοπόλει ἐπ᾽ ὀνόματι αὐτοῦ. ὁ δὲ Μαυρίκιος τὴν τοῦ Φωκᾶ τυραννίδα μαθὼν καὶ τὴν τοῦ λαοῦ ἐπανάστασιν φεύγων, μεσούσης νυκτὸς τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀποδυσάμενος καὶ ἰδιωτικὴν ἐνδυσάμενος εἰσῆλθεν εἰς δρόμωνα σὺν τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς τέκνοις, καὶ μετὰ κινδύνου εἰς τὸν ἅγιον Αὐτόνομον διασωθεὶς καὶ πρός τι φρούριον ὀχυρὸν σπεύδων καταφυγεῖν

2 ὃς ἔκτισε?

Post Iustinianum imperavit Iustinus ex sorore illius natus annos tredecim, imperatorum munificentissimus et fabricarum studiosissimus apparator. extra urbem palatium et portum in urbe extruxit: illl ab uxoris nomine Sophianis, huic Sophiae nomen dedit. aedificavit praeterea in orphanotrophio ecclesiam sanctorum apostolorum Petri et Pauli. tandem mala valetudine aeger et morti propinquus, patriarcha et senatu universo accito, Tiberium imperatorem creat.

Post Iustinum regnat Tiberius Thrax annos quatuor. hic uxorem Anastasiam Augustam proponit, Sophiam Iustini coniugem in palatium in portu Iuliani situm ablegat, cubicularios et plerisque aliis constitutis, qui illi e servitio essent. eam semper quasi matrem veneratus nulli illius fovendae studio pepercit: cum occubiturus esset, Mauricium generum imperatorem proponit.

Post Tiberium Mauricius Armenius et Tiberii gener imperio praeest annos viginti. huius gener Philippicus monasterium a suo nomine apud Chrysopolim condidit. verum Mauricius Phocicae tyrannidis certior factus, populi rebellionem evitans media nocte vestem imperatoriam exuit, popularem induit, sicque in celocem una cum uxore et liberis ingressus non sine discrimine in sancti Autonomi templo saluti suae consuluit, et cum in munitum oppi-

οὐκ ἴσχυσεν· αἴφνης γὰρ ἐπιτίθενται αὐτῷ σφοδρότατοι πόνοι καὶ ἀρθρίτιδες ποδαλγίας καὶ χειραλγίας, ὥστε κεῖσθαι αὐτὸν ἀμετακίνητον. ὁ δὲ Φωκᾶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ δεχθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια.

P 174 Μετὰ οὖν Μαυρίκιον ἐβασίλευσε Φωκᾶς ὁ Καππαδόκης καὶ τύραννος ἔτη η΄. ὁ δὲ γαμβρὸς αὐτοῦ Πρίσκος μὴ φέρων ὁρᾶν τοὺς ἀδίκους φόνους καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γινόμενα δεινὰ γράφει Ἡρακλείῳ στρατηγῷ ὄντι τότε ἐν Ἀφρικῇ, ὅπως ἀνέλθῃ μετὰ στόλου κατὰ τοῦ τυράννου· οὗ ἀνελθόντος καὶ πολέμου κροτηθέντος ἡττᾶται Φωκᾶς ὁ ἀλιτήριος, καὶ κατασχεθεὶς καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας καὶ τοὺς ὤμους ἀκρωτηριασθεὶς καὶ τὰ αἰδοῖα ἐκτμηθεὶς καὶ κοντῷ ἀναρτηθείς, εἶτα καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθείς, τὸ λοιπὸν αὐτοῦ σῶμα ἐν τῇ τοῦ βοὸς λεγομένῃ ἀγορᾷ πυρὶ παρεδόθη.

B Μετὰ δὲ Φωκᾶν ἐβασίλευσεν Ἡράκλειος ἔτη λ΄, ὃν Σέργιος ἔστεψεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλατίῳ. ἐστέφθη δὲ ἅμα αὐτῷ ἡ μεμνηστευμένη αὐτῷ Εὐδοκία Αὐγούστα τοῖς στεφάνοις τοῦ γάμου, ὁμοῦ αὐτοκράτορες καὶ νυμφίοι ἀναδειχθέντες. ἐφ' οὗ καὶ Χοσρόης ὁ Πέρσης ἐπόρθησε τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους ἐνέπρησε, καὶ πλῆθος λαῶν ᾐχμαλώτευσεν σὺν τῷ πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ καὶ τοῖς τιμίοις ξύλοις, καὶ εἰς Περσίδα ἀνήγαγε. τοῦ δὲ Χοσρόου μετὰ χρόνους ἀναιρεθέντος πάλιν ἡ αἰχμαλωσία ἀνεκλήθη καὶ ὁ ζωοποιὸς σταυρὸς τοῖς ἰδίοις τόποις ἀποκατέστη. οὗτος οὖν ὕστερον ὑπ' Ἀθανασίου

dum confugere studeret, non potuit: subito namque vehementissimi dolores corripuere, podagraeque ac chiragrae cruciatibus oppressus est adeo ut immotus procumberet. Phocas a populo exceptus in regiam appellit.

Post Mauricium Phocas Cappadox et tyrannus imperium invasit, annos octo. Priscus eius gener clades iniustas et scelerosa illius facinora non sustinens Heraclio, qui tunc Africanis exercitibus praeerat, scribit ut adversus tyrannum copias ducat. Heraclius dicto audiit, venit, commissoque proelio pestem illam rei publicae superat; capti manus ac pedes summitatesque humerorum abscinduntur. pudenda item ac caput amputatur; conto praefixum caput circumlatum est; trunci quod reliquum fuit in foro bovis concrematum.

Phocae successit Heraclius per annos triginta, a Sergio in aede sancti Stephani in palatio una cum Eudocia Augusta sponsa coronatus; nuptiarumque coronis imperatores simul et sponsi declarati sunt. ea tempestate Chosroes Persa Hierosolymis expugnatis veneranda illa loca succendit, multitudinem innumeram captivam cum patriarcha Zacharia et lignis pretiosis in Persidem adduxit. sed Chosroe post nonnullos annos mactato captivi illi in libertatem vindicati et vivifera crux proprio loco restituta est. imperator tandem ab

πατριάρχου τῶν Ἰακωβιτῶν καὶ Σεργίου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ C
Σύρου ἀπατηθεὶς εἰς τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἐξεκυλίσθη,
καὶ δὴ νόσῳ ὑδερικῇ περιπεσὼν καὶ δεινῶς τιμωρηθεὶς τέθνηκεν.

Μετὰ δὲ Ἡράκλειον ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτος α', ὃς φαρμάκῳ ὑπὸ τῆς ἰδίας μητρυιᾶς Μαρτίνης ἀναιρεῖται.

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσεν Ἡρακλωνᾶς ἅμα Μαρτίνῃ μητρὶ αὐτοῦ μῆνας δ', ὃν ἡ σύγκλητος ἀπώσατο ῥινοκοπήσασα αὐτὸν τήν τε Μαρτῖναν γλωσσοτομήσασα καὶ ἀμφοτέρους ἐξορίσασα.

Μετὰ δὲ Ἡρακλωνᾶν ἐβασίλευσε Κώνστας υἱὸς Κωνσταν- D
τίνου, ἔκγονος δὲ Ἡρακλείου, ἔτη κζ', ὃς Μαρτῖνον τὸν ἁγιώτατον πάπαν Ῥώμης ἀγαγὼν ἀτίμως ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τὸ ἐλέγχεσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὸ μονοθέλητον αὐτοῦ δόγμα ἐξώρισεν ἐν Χερσῶνι, καὶ Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν δεξιὰν ἀπέτεμε χεῖρα, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τῶν ὀρθοδόξων αἰκίαις καὶ δημεύσεσι καὶ ἐξορίαις κατεδίκασε διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. εἶτα καταλιπὼν τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ τὸ μισηθῆναι ὑπὸ τῶν Βυζαντίων σφοδρῶς μετέστη ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας, ἔνθα ἐν βαλανείῳ σμηχόμενος μετὰ κάδου παρὰ Ἀνδρέου τινὸς κατὰ κορυφῆς λαβὼν ἐτεθνήκει.

Μετὰ δὲ Κώνσταν ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος υἱὸς αὐτοῦ
ἔτη ιζ', ὃς καὶ Γερμανὸν τὸν γενόμενον πατριάρχην εὐνούχισεν, P 175

Athanasio Iacobitarum patriarcha et Sergio Syro Cpolitano deceptus in Monotheletarum haeresim devolvitur. tandem aqua intercute miseris aerumnis affectus morte poenas atroces dedit.

Post Heraclium Constantinus filius imperium gerit annum unum. veneno a Martina noverca tollitur.

Post Constantinum Heraclonas cum Martina matre per menses quatuor in imperio successit. eum senatus naso mutilatum, et Martinam resecta lingua, regno eiecit extorresque egit.

Post Heraclonam in Constantem filium Constantini Heraclii nepotem imperium devolutum est, quod gessit annos viginti septem. hic Martinum sanctissimum Romanum pontificem Roma ignominiose Cpolim advectum, quod eius sententiam, qua unam in Christo voluntatem asserebat, argueret, solum vertere Chersonem iussit, et Maximi confessoris linguam manumque dexteram ademit, et multos alios recte sentientium flagellis proscriptione exilioque non aliam ob causam multavit. deinceps Cpoli egressus, quod magno in odio apud Byzantinos esset, Syracusas Siciliae migravit. ibi ab Andrea nescio quo, dum in balneo lavatur, cado graviter capiti inflicto necatur.

Post Constantem Constantinus filius imperium gessit annos septemdecim. Germanum patriarcham, prius eius patre sublato, eviravit. dictus

ἀνελὼν τὸν αὐτοῦ πατέρα. ἐκλήθη δὲ Πωγωνάτος διὰ τὸ ἀγένειον ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν ἐπὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἐκδίκησιν καὶ ἐπανελθεῖν μετὰ πώγωνος. τοὺς δὲ δύο ἀδελφοὺς αὐτοῦ Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον ἐρινοτόμησεν ὡς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀναγορευομένους, αὐτοῦ τοῦτο μὴ θέλοντος. ἔστεψε δὲ Ἰουστινιανὸν υἱὸν αὐτοῦ συμβασιλεύειν αὐτῷ. ἐν δὲ τῷ ιγ' ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας σύνοδον οἰκουμενικὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνήθροισε τῶν ρο' ἁγίων πατέρων κατὰ Θεοδώρου τῆς Φαρὰν ἐπισκόπου, Ὀνωρίου
B Ῥώμης καὶ Κύρου Ἀλεξανδρείας, Σεργίου τε καὶ Πύρρου καὶ Παύλου καὶ Πέτρου Κωνσταντινουπόλεως γεγονότων ἐπισκόπων καὶ καθ' ἑτέρων λεγόντων ἓν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν κατὰ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ ἀναθεματίσασα ἐξεφώνησε δύο θελήματα φυσικὰ ἤγουν θελήσεις καὶ δύο φυσικὰς ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ ἑνὸς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπιδείκνυσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς δυσεντερίᾳ ληφθεὶς ἀπεβίω.

Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ι', ὃς τὸν Ἰουστινιανοῦ λεγόμενον τρίκλινον ἐν τῷ παλατίῳ ἔκτισεν. ὕστερον δὲ ὑπὸ Λεοντίου ῥινοτμηθεὶς ἐξωρίσθη ἐν Χερσῶνι.

C Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσε Λεόντιος ἔτη γ', ὃς τὸν πατρίκιον Ἰωάννην μετὰ Ῥωμαϊκοῦ στόλου κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ἐκπέμπει ἐν Ἀφρικῇ· ὃς τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος καὶ τὴν Ἀφρικὴν ἐλευθερώσας εἰς βασιλέα ἐπορεύετο. ἀλλ' ὁ στρατὸς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων εἰς βουλὴν πονηρὰν ἐκτραπείς, καὶ τὸν

est Pogonatus, quod imberbis ad ulciscendam necem patris in Siciliam profectus promissa barba redierit. duos fratres, tanquam eos qui a populo imperatores eo abnuente proclamarentur, naso mutilavit, et filium Iustinianum corona condecoravit, ut simul cum eo imperaret. anno decimo tertio eius imperii generalia synodus apud Cpolim 170 patrum congregata est adversus Theodorum Pharanum episcopum, Honorium Romanum, Cyrum Alexandrinum, Sergium Pyrrhum Paulum et Petrum Cpolitanos, aliosque, qui unam in Christo voluntatem atque operationem affirmabant, quos anathemate feriit, duasque naturales voluntates et duas naturales operationes in uno Christo deo nostro esse demonstrarique publicavit. imperator viscerum morbo correptus animam exhalavit.

Post Constantinum imperium administravit Iustinianus annum unum. triclinium quod dicitur Iustiniani in palatio condidit. tandem a Leontio praecisis naribus Chersonem solum vertere cogitur.

Post Iustinianum Leontius imperio praefuit annos tres. Ioannem patricium cum Romanorum classe adversus Agarenos in Africam mittit, qui hostibus fusis Africaque in libertatem vindicata redux sese domum recipiebat. sed exercitus malo primatum consilio in animum solutum ac liberum versus

πατρίκιον Ἰωάννην φονεύσας, καὶ τὸν βασιλέα ἀναθεματίσας, Ἀψίμαρον δρουγγάριον τῶν Κιβυρραιωτῶν βασιλέα ἀνηγόρευσαν, Τιβέριον αὐτὸν μετονομάσαντες, ὃς διὰ τῆς τῶν Βλαχερνῶν πόρτης προδοσίας γενομένης ἐν τῇ πόλει εἰσελθὼν καὶ τὸν Λεόντιον χειρωσάμενος καὶ ῥινοκοπήσας ἐν τῇ μονῇ τῶν Δαλμάτων D περιώρισεν.

Μετὰ δὲ Λεόντιον ἐβασίλευσεν Ἀψίμαρος ὁ καὶ Τιβέριος ἔτη ζ. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ὁ παρὰ Λεοντίου ῥινοκοπηθεὶς ἐκ Χερσῶνος λάθρα τινὰς ἀναλαβόμενος ἀπέπλευσεν ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ Ἴστρου, καὶ διασωθεὶς ἀπέστειλε πρὸς Τέρβελον τὸν Βούλγαρον δοῦναί οἱ συμμαχίαν τοῦ κρατῆσαι τῆς προγονικῆς βασιλείας. ὁ δὲ οὐ μόνον συμμαχίαν ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἐπιδέδωκε, σὺν αὐτῷ ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν παραγενόμενος. εἰσῆλθεν οὖν Ἰουστινιανὸς σὺν ὀλίγοις ὁμοφύλοις διὰ τοῦ ἀγωγοῦ προδοσίᾳ τινῶν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἁγίαν Ἄνναν τὴν λεγομένην δι' αὐτὸν δευτέραν, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς παλατίοις τῶν P 176 Βλαχερνῶν· ὅπερ μαθὼν ὁ Ἀψίμαρος εἰς Ἀπολλωνιάδα φεύγει, λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ πολλὰ χρήματα. ὁ οὖν Ἰουστινιανὸς τόν τε Λεόντιον καὶ Ἀψίμαρον τὸν μὲν τῆς βασιλείας τὸν δὲ τῆς φυλακῆς ἐξαγαγών, καὶ ἀμφοτέρους τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὑποθείς, ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ κεφαλικῶς αὐτοὺς ἐτιμωρήσατο.

Μετὰ δὲ Ἀψίμαρον ἐβασίλευσε πάλιν Ἰουστινιανὸς ἔτη ζ, δῶρα πολλὰ τῷ Τέρβελι δοὺς καὶ χώραν Ῥωμαϊκὴν τὴν λεγομέ-

Ioannem patricium obtruncat, imperatorem anathemate ferit, Apsimarumque Cibyrraeotarum drungarium, quem Tiberium mutato nomine dici voluit, imperatorem declarat. Tiberius per portam qnae apnd Blacbernas est, proditores nactus, urbem ingressus Leontium captum et naribus mutilatum iu Dalmatarum monasterio ablegat.

Post Leontium Apsimarus, Tiberius dictns, imperium occupat annos septem. porro Iustinianus opera Philippici naribus truncatus Chersone clanculnm, nonuullis secum devectis, ad fauces Istri navigat. cum pervenisset ad Terbelum Bulgarorum ducem, rogatum mittit ut sibi ad paternum avitumque imperium recuperandum auxilia suppeditaret. Terbelus uon auxilia modo sed suam ipse operam praestat, ad principem urbium usque progressus. Instinianus itaque paucis amicis consilio suo credito, cum iisdem per aquaednctum, nonnullorum civium proditione, furtim aditum in urbem sibi parat, nec longius a sancta Anna, cui secundae propter ipsnm nomen fuit, abiit, sedemque ln aedibus Blachernensibus collocavit. eo cognito Apsimarus Apolloniadem cum magna vi pecuniarum aufugit. verum Iustinianus Leontium et Apsimarum, hunc imperio pnlsum, illnm carceribus extractum, pedibus couculcatos inter ludos Circenses poena capitis multavit.

Post Apsimarum rursus Iustinianus imperium administrat annos septem. Terbelo referens gratiam munera misit ingentia, eumque Romana illa re-

νην νῦν Ζαγόρια. Ἡράκλειον δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς συνα-
B σπιζομένους αὐτῷ ἀνεσκολόπισεν. Καλλίνικον δὲ τὸν πατριάρχην τυφλώσας ἐν Ῥώμῃ ἐξώρισεν· ἀνθ' οὗ προεβάλετο Κυριακὸν τὸν ἐν τῇ νήσῳ Ἀμάστριδος ὄντα ὡς προαγορεύσαντα αὐτῷ τὴν τῆς βασιλείας ἀποκατάστασιν. Χερσωνίταις δὲ μνησικακῶν ἀπὸ τῆς ἐξορίας στόλον ἐξώπλισεν κατ' αὐτῶν, καὶ ἀπέστειλε τῷ πατρικίῳ Μαύρῳ τοῦτον ἐγχειρισάμενος. οἱ δὲ τὸν μὲν Ἰουστινιανὸν καθύβρισαν, τὸν δὲ ἐκεῖσε ἐξόριστον ὄντα ὑπὸ Ἀψιμάρου Φιλιππικόν, υἱὸν Νικηφόρου πατρικίου, βασιλέα θᾶττον ἀνηγόρευσαν. ὅπερ γνοὺς ὁ τύραννος Ἰουστινιανός, καὶ ἐπὶ πλεῖον θυμωθεὶς καὶ
C φοβηθείς, ἀνῆλθε μέχρι Σινώπης ἀκριβέστερον περὶ τούτου μαθησόμενος. τοῦ δὲ Φιλιππικοῦ σὺν στόλῳ καταλαβόντος Ἰουστινιανὸς πρὸς τὸν Δημήτριον ἀπέδρα, καταλειφθεὶς ὑπὸ πάντων· ὃν αὐτίκα Φιλιππικὸς χειρωσάμενος ἀνεῖλεν αἰσχρῶς, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τοῖς Σκύθαις ἐξέπεμψεν. ἀναιρεῖ δὲ καὶ Τιβέριον τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσε Φιλιππικὸς ὁ καὶ Βαρδάνης ἔτη β'· ὃν Γεώργιος πατρίκιος, ᾧ ἐπίκλην Βόραφος, καὶ Θεόδωρος πατρίκιος ὁ Μύξης μετὰ ταξεωτῶν αἴφνης ἐκ τῆς Θρᾴ-
D κης ἐλθόντες καὶ εἰσπηδήσαντες ἁρπάζουσι καὶ εὐθὺς τυφλοῦσι, καὶ τῇ ἐπαύριον συναχθέντος τοῦ λαοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἔστεψαν Ἀρτέμιον πρωτασηκρήτην.

Μετὰ δὲ Φιλιππικὸν ἐβασίλευσεν Ἀρτέμιος ὁ καὶ Ἀναστά-

gione quam nunc Zagoriam vocant donavit. Heraclium Apsimari fratrem, et omnes qui cum eo consenserant, suspendio affecit. Callinicum patriarcham oculis privatum Romam in exilium egit, et loco illius Cyriacum in insula Amastri degentem, quod imperii recuperationem praedixisset, patriarcham Cpolitanum creavit. adversus Chersonitas, eorum in se dicteria ac contumelias, cum imperio deiectus apud illas viveret, animo volvens, classem, cui patricium Maurum praefecit, instrui pararique iussit. Chersonitae Iustiniani freno excusso Philippicum ibi Apsimari iussu exulantem, Nicephori filium, cito et cursim imperatorem pronuntiant. de eo Iustinianus certior redditus magis ac magis furore excanduit, metuque exterritus Sinopem usque procedit, ut res omnes accuratius resciceret. verum Philippico cum classiariis militibus ad urbem citius delato, Iustinianus a suis omnibus desertus ad Demetrium se contulit. illum captum Philippicus confestim ignominioseque neci tradit, et caput eius Scythis misit. Tiberium quoque illius filium obtruncat.

Post Iustinianum Philippicus, qui Bardanes etiam dicebatur, imperavit annos duos. illum Georgius patricius, cognomento Boraphus, et Theodorus patricius Myxa cum armatorum militum manu repente ex Thracia irruentes arreptum statim excaecant, et die sequenti convocata multitudine in magna ecclesia Artemium protasecretem imperatorem denuntiant.

Post Philippicum imperium tenuit Artemius, Anastasius etiam dictus,

σιος ἔτη β', ἐφ' οὗ καὶ Γερμανὸς ἐκ τῆς μητροπόλεως Κυζίκου μετετέθη εἰς Κωνσταντινούπολιν πατριάρχης. ὁ δὲ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν παρ' αὐτοῦ σταλεὶς στόλος στασιάσας καὶ τὸν βασιλέα ἀνασκάψας καὶ τὸν οἰκεῖον ἄρχοντα ἀνελὼν ἀνήρχετο κατὰ τῆς βασιλίδος πόλεως. ἐλθόντες δὲ ἐν τῷ Ἀτραμύτῳ εὗρον ἐκεῖσε Θεοδόσιον ἐκλήπτορα τῶν δημοσίων φόρων, ἄνδρα δυσσεβῆ καὶ ἀπράγμονα, καὶ ἀνηγόρευσαν αὐτὸν βασιλέα· ὃς ἐπὶ τὰ Θρᾳκῷα P 177 *περάσας μέρη ἐν ὄχλῳ βαρεῖ τὴν πόλιν καταλαμβάνει, καὶ διὰ τῆς τῶν Βλαχερνῶν πόρτης εἰσῄει. ὁ δὲ Ἀρτέμιος ἐν Νικαίᾳ φυγών, λόγον τε ἀπαθείας λαβών, τὸ μοναδικὸν περιεβάλετο σχῆμα· ὃν Θεοδόσιος ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξώρισεν. Λέων δὲ ὁ καὶ Ἴσαυρος καὶ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς ὑπερμαχῶν Ἀρτεμίῳ οὐχ ὑπετάγη Θεοδοσίῳ.*

Μετὰ δὲ Ἀρτέμιον ἐβασίλευσε Θεοδόσιος ὁ Ἀτραμυτηνὸς ἔτη β', ἐφ' οὗ Λέων ὁ Ἴσαυρος ὑπὸ Μυλσάβα τοῦ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγοῦ συγκρατηθεὶς καὶ παρὰ πάντων εὐφημηθεὶς μετὰ πλείστου στρατοῦ καταλαμβάνει τὴν Χρυσόπολιν. ὁ δὲ Θεοδόσιος B *λόγον ἀπαθείας παρ' αὐτοῦ λαβὼν παρεχώρησεν αὐτῷ τῆς βασιλείας, κληρικὸς σὺν υἱῷ γενόμενος. τὸν αὐτὸν δέ φασιν οἱ ἱστορικοὶ καὶ χρυσογράφον εἶναι, καὶ γεγονέναι ἐπίσκοπον Ἐφέσου ὑπ' αὐτοῦ.*

Μετὰ δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσε Λέων ὁ Ἴσαυρος ὁ καὶ Κόνων ἔτη κε', πολλὰ κακὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἐνδειξάμενος διὰ τὴν

7 ἀπηγόρευσαν vulgo

annos duos. sub eo Germanus ex metropoli Cyzici in Cpolitanam sedem translatus est. classis, quam ipse contra Agarenos expedierat, seditione facta imperium Artemio abrogant, ducem suum interficiunt, sicque in dominam urbium gressus dirigunt. cum Adramyttum pervenissent, Theodosium publicorum vectigalium exactorem, virum impium rusticumque, abreptum imperatorem creant. hic cum in Thracias oras traiecisset, seditiosam civitatem per Blachernarum portam ingreditur. Artemius Nicaeam fugiens et securitate promissa habitum monachi induit; quem Theodosius Thessalonicae exulare iussit. caeterum Leo Isaurus Orientalium dux pro Artemio propugnans Theodosio obedire noluit.

Post Artemium Theodosius Atramyttenus imperium regit annos duos. sub eo Leo Isaurus a Malsava Saracenorum principe seductus, et ab omnibus imperator salutatus, ingenti copiarum vi Chrysopolim occupat. caeterum Theodosius imperium cessit Leoni, a quo cum se in posterum tuto vitam agere posse promissum accepisset, clericorum se albo una cum filio ascripsit. eundem et chrysographum fuisse, et episcopum Ephesinum creatum ab eodem, historia proditum est.

Post Theodosium imperium invasit Leo Isaurus, qui et Cono, annos viginti quinque. hic multis damnis malisque Christianos affecit, ut veneran-

τῶν ἁγίων εἰκόνων καθαίρεσιν. ἔστεψε δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον. καὶ νόσῳ δυσεντερίας ὁ παμμίαρος καὶ ἀλάστωρ περιπεσὼν τὴν ψυχὴν αἰσχρῶς ἀπέρρηξεν.

C Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λδ′, ἐκ δεινοτάτου λέοντος ποικιλωτάτη πάρδαλις, ἐκ σπέρματος ὄφεως ἀσπὶς δεινὴ καὶ ὄφις πετόμενος, ὁ ἐκ Δὰν Ἀντίχριστος. οὗτος τὴν πατρῴαν βασιλείαν ἅμα καὶ δυσσέβειαν διαδεξάμενος πλεῖον καὶ μᾶλλον ἐκ θεοῦ καὶ τῆς θεομήτορος καὶ πάντων τῶν ἁγίων διίστατο. ἀλλ᾽ αἰσχρῶς καὶ οὗτος τὴν ψυχὴν ἀπορρήξας θνήσκει ψυχῇ καὶ σώματι, βοῶν ὀδυνηρῶς καὶ λέγων "ζῶν πυρὶ παρεδόθην διὰ τὴν θεοτόκον Μαρίαν. ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ νῦν τιμάσθω καὶ ἀνυμνείσθω ὡς θεοτόκος ἀληθὴς οὖσα."

D Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσεν ὁ ἐκ τῆς Χαζάρας υἱὸς αὐτοῦ Λέων ἔτη ε′. ἔστεψε δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον. ὁ οὖν Λέων λιθομανὴς ὑπάρχων ἠράσθη τοῦ στέμματος Μαυρικίου, καὶ λαβὼν ἐφόρεσεν αὐτὸ καὶ προῆλθεν. ὅθεν ἀπηνθρακώθη δεινῶς ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, καὶ σφοδροτάτῳ πυρετῷ συνεχόμενος ἐτελεύτησε, τῆς ἱεροσυλίας ἐπίχειρα κομισάμενος.

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιζ′, ἐφ᾽ οὗ τὸ τῆς εὐσεβείας δόγμα ἔλαβεν ἀρχὴν παρρησιάζεσθαι καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ πλατύνεσθαι. μετὰ δὲ τῆς μητρὸς
P 178 αὐτοῦ Εἰρήνης ἐβασίλευσεν, ἥτις καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς

darum imaginum cultum aboleret. filium suum Constantinum imperatorem proposuit. verum haec flagitiosissima execrandaque rei publicae pestis viscerum morbo correptus ignominiose vitam abiecit.

Leoni successit Constantinus filius in administratione imperii per annos triginta quattuor, ex horrendissimo leone versutissimus pardus, ex semine serpentis aspis dira et fulmineus serpens, ex Dano Antichristus. hic paterni imperii atque impietatis heres magis ac magis cultum divinum, dei matris gloriam sanctorumque omnium aversabatur. sed hic quoque turpi leto animam profudit, cum corpore extincto anima quoque aeterno supplicio condemnata. ideo vivus miserabiliter eiulans maerensque conquerebatur. "vivus igni traditus sum propter deiparam Mariam. sed ab hoc tempore in honore ac veneratione esto, cum vere deipara sit."

Constantinum secutus est in imperio Leo ex Chazara filius per annos quinque. is filium Constantinum coronavit. verum cum gemmarum ardore nimio insaniret, ad coronam Maurici studio inflammato raptus est, ablataque ab ecclesia exornatus in publicum prodiit. hinc caput illius carbunculorum vehementissimo morbo exarsit, ipse rabidissime haerenti febri iactatus vitae finem posuit, sacrilegii poenis persolutis.

Leoni Constantinus filius successit, tenuitque imperium annos septemdecim. sub eo verae pietatis dogmata radicibus actis propagari verbumque dei laxius numerosiusque dilatari coepit. cum matre Irene imperium admi-

ἀρθὲν στέμμα πάλιν τῇ ἐκκλησίᾳ προσήνεγκεν ἐπικαλλωπίσασα διὰ μαργαριτῶν. ἐφ᾽ ὧν χειροτονεῖται πατριάρχης Ταράσιος ὁ ἀπὸ ἀσηκρητῶν. γέγονε δὲ καὶ ἡ ἑβδόμη σύνοδος τῶν τν′ ἁγίων πατέρων συνελθόντων ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον κατὰ τῆς πρώην ἀθέσμως συναθροισθείσης παρὰ Κωνσταντίνου ἐφ᾽ ὕβρει καὶ καταστροφῇ τῶν ἁγίων εἰκόνων. ἀναθεματίσασα δὲ τοὺς ταύτης ἐξάρχους, τήν τε τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἀρχαίαν παραδεδομένην τῇ ἐκκλησίᾳ τιμὴν ἀνανεώσασα, ὥρισε παραπλησίως ταῦτα τῷ σταυρῷ προσκυνεῖσθαι. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος κατὰ Ἀράβων ἐξελθὼν B καὶ ὑποστρέψας ἐν τῷ παλατίῳ κρατηθεὶς παρὰ τῶν μεγιστάνων τυφλοῦται βουλῇ τῆς αὐτοῦ μητρὸς Εἰρήνης, ἥτις μετὰ ταῦτα ἐκράτησε τῆς βασιλείας ἔτη ε′.

Μετὰ δὲ Εἰρήνην ἐβασίλευσε Νικηφόρος ὁ ἀπὸ γενικῶν ἔτη η′, ἔστεψε δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σταυράκιον. ἐφ᾽ οὗ Ταρασίου τελευτήσαντος Νικηφόρος ὁ ἁγιώτατος χειροτονεῖται. ὁ δὲ βασιλεὺς Νικηφόρος κατὰ Βουλγάρων ἐκστρατεύσας ὑπ᾽ αὐτῶν ἀναιρεῖται.

Μετὰ δὲ Νικηφόρον ἐβασίλευσε Σταυράκιος υἱὸς αὐτοῦ ἔτος α′ καὶ μῆνας β′.

Μετὰ δὲ Σταυράκιον ἐβασίλευσεν ὁ εὐσεβέστατος Μιχαὴλ C καὶ γαμβρὸς αὐτοῦ, ᾧ Ῥαγγαβὲ ἦν ἡ προσηγορία, ἔτος α′ καὶ μῆνας θ′, στεφθεὶς ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου.

Μετὰ δὲ Μιχαὴλ ἐβασίλευσε Λέων ὁ Ἀρμένιος, ὁ καὶ παραβάτης γεγονὼς ὕστερον, ἔτη ζ′ καὶ μῆνας ε′, στεφθεὶς ὑπὸ Νι-

nistravit. ea coronam a marito sublatam unionibus exornatam rursus ecclesiae restituit. sub his Tarasius a secretis patriarcha eligitur, et septima trecentorum quinquaginta sanctorum patrum apud Nicaeam secundum congregatorum synodus, adversus primam contra ius fasque a Constantino in contumeliam abolitionemque sacrarum imaginum coactam celebrata, illius auctores anathemate feriit, et venerandarum imaginum antiquo avitoque honore in ecclesia restituto eas quemadmodum et crucem adorari decrevit. Constantinus porro cum in Arabas exercitum duxisset, regressus in palatium a primatibus consilio matris Irenes oculis privatur; quae post eum imperium tenuit annos quinque.

Post Irenem imperavit Nicephorus ex genicis annos octo: is Stauracium filium coronavit. eius imperio Tarasio vita functo sanctissimus Nicephorus eligitur. imperator a Bulgaris, adversus quos duxerat exercitum, obtruncatur.

Post Nicephorum Stauracius filius imperium rexit annum unum et menses duos.

Stauracio successit piissimus Michael Nicephori gener, cognomento Rangabe. imperavit annum unum menses novem, a Nicephoro patriarcha coronatus.

Michaelem secutus est Leo Armenius, qui postea perduellis fuit; imperavit annos septem menses quinque. coronatur a Nicephoro patriarcha,

χηφόρου πατριάρχου, βεβαιώσας πρότερον ἐγγράφως περὶ τῆς ἑαυτοῦ ὀρθοδοξίας, ἣν ὕστερον ἀθετήσας καὶ κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων λυττήσας ὁ παμβέβηλος τόν τε ἁγιώτατον Νικηφόρον ἐξώρισεν καὶ πολλοὺς ἄλλους τῶν τῆς εὐσεβείας προμάχων μυρίοις δεινοῖς περιέβαλεν. ὃν ἡ θεία δίκη μετῆλθεν κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν γενεθλίων τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἔνδον τοῦ ναοῦ μεληδὸν κατα- D κοπέντα καὶ οὕτω τὴν ἀνόσιον αὐτοῦ καὶ ἀθλίαν ψυχὴν ἀπορρήξαντα.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐβασίλευσε Μιχαὴλ ὁ Ἀμορραῖος ἔτη η' καὶ μῆνας θ', ἔστεψε δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεόφιλον· ὃς ὕστερον ἐκ δυσουρίας καὶ τῆς τῶν νεφρῶν ἀλγηδόνος κακῶς ἀπηλλάγη τοῦ ζῆν. ἔσχε δὲ τὴν ἀρχὴν ἀντ' αὐτοῦ Θεόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Εὐφροσύνης.

Μετὰ οὖν Μιχαὴλ ἐβασίλευσε Θεόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ νέος Βαλτάσαρ, τῶν ἁγίων ὑβριστὴς καὶ καθαιρετὴς καὶ βέβηλος, ἔτη ιβ' καὶ μῆνας γ', καὶ ἀπέθανε δυσεντερικῶς. ἡ δὲ τούτου μήτηρ Εὐφροσύνη ἑκουσίως κατελθοῦσα τοῦ παλατίου ἐν τῇ μονῇ αὐτῆς, ᾗ ἐπώνυμον τὰ Γάστρια, ἡσύχαζεν. αὐτὸς δὲ στέφει τὸν P 179 υἱὸν αὐτοῦ Μιχαὴλ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, οὗ δυσεντερικῇ νόσῳ, ὡς εἴρηται, κακῶς καὶ ἀθλίως τὴν ψυχὴν ἀπορρήξαντος ἀπεκομίσθη τὸ δύστηνον αὐτοῦ σῶμα εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Μετὰ δὲ Θεόφιλον ἐβασίλευσε Μιχαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ λεγόμενος Μεθυστής, σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Θεοδώρᾳ ἔτη ιδ', μόνος

cum prius scripto rectam de fide sententiam confirmasset; quam postmodum violavit, et adversus imagines vir contumacissimus rabide desaeviens sanctissimum Nicephorum solum vertere iussit, et plurimos alios verae pietatis adsertores innumeris malis afflixit. sed divino tandem iudicio poenas, quas meruit, dedit: ipso enim nativitatis nostri servatoris die in templo discerptus in membra impiam ac miseram animam exhalavit.

Post hunc Michael Amorraeus regnavit annos octo et menses novem. filium Theophilum coronavit. tandem urinae difficultatibus renumque doloribus malus male periit. illi in imperio successere Theophilus filius cum matre Euphrosyna.

Post Michaelem imperium administravit Theophilus filius, novus Baltasar, in res sacras iniuriosus ac facinorosus, moribus profligatissimis, annos duodecim, menses tres. dysenteria excessit. mater eius Euphrosyna sponte palatio cedens in monasterium proprium, quod Gastria cognominatum, sese recepit; ibi quieti operam dabat. imperator Michaelem filium in magna ecclesia imperatorem coronat. verum, ut dictum est, dysenterico morbo male ac miserabiliter extincti infelix cadaver in templum sanctorum apostolorum delatum est.

Post Theophilum imperavit Michael filius Methystes, hoc est temulentus, dictus, cum matre Theodora annos quattuordecim, solus annos decem,

δὲ ἔτη ι', σὺν τῷ Βασιλείῳ δὲ ἔτος α' καὶ μῆνας δ'· ὃς τὴν πατρῴαν βασιλείαν διαδεξάμενος, τὴν θεοστυγῆ αὐτοῦ αἵρεσιν ἀποσεισάμενος τὴν ἔκπαλαι θεοφιλῆ καὶ ὀρθὴν πίστιν ἀνεκήρυξε καὶ τὸν ἐν ἁγίοις Μεθόδιον πατριάρχην προεβάλετο. τούτου δὲ πρὸς κύριον ἐκδημήσαντος χειροτονεῖται ἀντ' αὐτοῦ Ἰγνάτιος υἱὸς Μιχαὴλ B τοῦ κουροπαλάτου, ὃν ὁ Καῖσαρ Βάρδας, ὡς παρ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος ἐπί τινι μύσει παρ' αὐτοῦ πραττομένῳ, βίᾳ τῆς ἐκκλησίας ἐξέωσεν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ χειροτονεῖ πατριάρχην τὸν Φώτιον. ὁ δὲ Μιχαὴλ ἀναιρεῖται βουλῇ Βασιλείου.

Βασίλειος ὁ Μακεδών, ὁ λεγόμενος Κεφαλᾶς, ἐβασίλευσε μετὰ Μιχαὴλ μὲν ἔτος α' καὶ μῆνας δ', μόνος δὲ ἔτη ιθ'. οὗτος Φώτιον τοῦ θρόνου ἐξεώσας ὡς ἐλεγχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸν τοῦ Μιχαὴλ φόνον, προεχειρίσατο τὸν ἐν ἁγίοις Ἰγνάτιον πατριάρχην τὸ δεύτερον. τούτου δὲ τελευτήσαντος πάλιν Φώτιος προχειρίζεται. τοῦτον τὸν βασιλέα ἐξελθόντα πρὸς τὸ κυνηγῆσαι καὶ ἔλαφον C παμμεγέθη ἀναφανεῖσάν ποθεν καταδιώκοντα, ἐπιστραφεῖσα ἦρε τοῦτον μετὰ τοῦ κέρατος αὐτῆς τοῦ ἵππου ἐκ τῆς ζώνης· φθάσας δέ τις καὶ σπάθῃ τὴν ζώνην ἐκκόψας ἐρρύσατο αὐτόν. ἐκ τοῦ τοιούτου οὖν τῆς ἐλάφου σπαράγματος νοσηλευθεὶς τελευτᾷ, Λέοντα καταλιπὼν αὐτοκράτορα καὶ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν Ἀλέξανδρον.

Ὁ δὲ Λέων ἐβασίλευσεν ἔτη κε' καὶ μῆνας η'. Στέφανος δὲ ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς κληρικὸς ὢν καὶ σύγκελλος ἦν μετὰ Φωτίου πατριάρχου, ἀνατρεφόμενος παρ' αὐτῷ καὶ παιδευόμενος. τὸν

cum Basilio annum unum menses quattuor. hic paterni imperii heres paterna eaque execranda haeresi de medio sublata, iam a suo principio piam rectamque fidem promulgat, sanctumque Methodium patriarcham designat. is cum in domino obdormisset, loco illius Ignatius Michaelis curopalatae filius sufficitur. illum Bardas Caesar, cum ab eo ob scelus, in quod provolvebatur, reprehenderetur, vi ab ecclesia eiecit. eius in locum patriarcham Photium substituit. Michael vero iussu Basilii occiditur.

Basilius Macedo, cognomento Cephalas, cum Michaele imperium rexit annum unum menses quattuor, solus annos novemdecim. Photio, quod ab eo propter Michaelis caedem reprehenderetur, pulso, sanctum Ignatium secundo patriarcham designat. Ignatio mortuo rursus sufficitur Photius. tandem cum isset venatum, immanem cervam alicunde venientem persequebatur. illa conversa imperatorem cornibus medium arreptum de equo proiicit. interim quidam occurrens ense, cingulo perrupto, imperatorem periculo liberat. verum ex illa cervae laceratione in aegritudinem incidens vitam finit, Leone et fratre Alexandro imperatoribus propositis.

Leo imperavit annos viginti quinque et menses octo. Stephanus illius frater, clericorum syncellorumque albo ascriptus, apud patriarcham Photium educabatur et scientiis erudiebatur. sed Photio nonnullas ob causas

οὖν Φώτιον διά τινας αἰτίας ὁ βασιλεὺς τοῦ θρόνου καταγαγὼν
D Στέφανον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν πατριάρχην προβάλλεται. τούτου
δὲ τῶν τῇδε μεταστάντος ἀντ᾽ αὐτοῦ χειροτονεῖται Ἀντώνιος ὁ ἐπι-
λεγόμενος Καυλέας. ἡ δὲ Αὐγούστα Θεοφανὼ τελευτᾷ βασιλεύ-
σασα ἔτη ιβ'· ἀντ᾽ αὐτῆς δὲ στέφει ὁ βασιλεὺς Ζωὴν τὴν θυγα-
τέρα Τζαούτζα, καὶ εὐλογεῖται μετ᾽ αὐτῆς. Ἀντωνίου δὲ τοῦ πα-
τριάρχου τελευτήσαντος χειροτονεῖται Νικόλαος πατριάρχης, μυ-
στικὸς χρηματίσας τοῦ βασιλέως. οὗ διὰ τὸ μὴ συνθέσθαι τῇ
τοῦ βασιλέως πολυγαμίᾳ βίᾳ τοῦ θρόνου καταβιβασθέντος, χει-
ροτονεῖται ἀντ᾽ αὐτοῦ πατριάρχης Εὐθύμιος σύγκελλος, ὅν φασιν
ἐκ θείας ἀποκαλύψεως τοῦτο δέξασθαι ὡς τοῦ βασιλέως βουλευο-
μένου αἵρεσιν καὶ νόμον θεῖναι τοῦ μέχρι τριῶν μὲν ἀνδρῶν τεσ-
P 180 σάρων δὲ γυναικῶν τὸν γάμον γίνεσθαι. στέφει οὖν ὁ βασιλεὺς
[Λέοντα] τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον. κοιλιακῷ δὲ νοσήματι
περιπεσὼν τελευτᾷ προχειρισάμενος Ἀλέξανδρον τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν,
πολλὰ δεηθεὶς αὐτοῦ φυλάττειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον.

Ἀλέξανδρος οὖν ἐβασίλευσεν ἔτος α' καὶ ἡμέρας κθ' σὺν
Κωνσταντίνῳ υἱῷ Λέοντος· ὃς ῥομφαίᾳ θεηλάτῳ πληγεὶς αἵμα-
τος πολλοῦ ἔκ τε τῶν ῥινῶν καὶ τῶν αἰδοίων ἐκφερομένου μετὰ
δύο ἡμέρας κακῶς ἐτελεύτησεν, ἐάσας τὴν βασιλείαν Κωνσταν-
τίνῳ υἱῷ Λέοντος, καὶ ἐπιτρόπους αὐτῷ καταλιπών.

B Κωνσταντῖνος δὲ ὁ πρῶτος πορφυρογέννητος, τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ τελευτήσαντος Λέοντος παῖς ἔτι τυγχάνων (ἕβδομον γὰρ
ἦν αὐτῷ τῆς ἡλικίας ἔτος) ὑπὸ Ἀλέξανδρον θεῖον αὐτοῦ ἐν τῇ

solio eiecto imperator Stephanom fratrem patriarcham creat. quo defuncto in locum eius sufficitur Antonius cognomento Cauleas. Augusta item Theophano cum regnasset annos duodecim, morbo extinguitur: in locum illius Zoem Tzautzae filiam imperator coronat, et ritu ecclesiae sacro sibi matrimonio iongit. cum ex hac vita decessisset Antonius, Nicolaus patricius, secretioris consilii senator, patriarcha eligitor. is cum pluribus imperatoriis nuptiis adversaretur, throno extruditur, substituiturque Euthymius syncellus. eum divino consilio tantum muuns subiisse tradunt, cum imperatori novam condere legem haeresimque suscitare in animo esset, ut videlicet nuptiae ad tertium usque virum, ad quartam vero uxorem protendi possent. interea Leo Constantinum filiom imperatoria corona donat. tandem imperator coeliaco morbo correptus Alexandrum fratrem imperatorem designat, moltis prius deprecatus ut Constantinum filium servaret incolumem, et sic moritur.

Alexander una cum Constantino Leonis filio annom unum et dies viginti novem regnavit; qui divina framea percussus, sanguine multo ex naribus pudendisque effluente, post duos dies leto malo emoritur, Constantino Leonis filio imperium necnon curatores relinquens.

Constantinus primus Porphyrogenneta, cum illius pater Leo diem obiisset, puer adhuc (namque septimum aetatis annum agebat), ab Alexandro

βασιλεία καταλέλειπτο, ὑπὸ ἐπιτρόπους τελῶν. ἐβασίλευσεν οὖν σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ζωῇ τῇ Καρβωνοψίνᾳ ἔτη ζ΄, ἅμα δὲ Ῥωμανῷ πενθερῷ αὐτοῦ, ὢν ἐν ὑποταγῇ, ἔτη κε΄, μονοκράτωρ ἔτη μ΄, ὡς εἶναι τὰ πάντα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτη ξε΄. ὃς τὴν οἰκείαν μητέρα ὡς ἐπιβουλεύουσαν Ῥωμανῷ διὰ πεφαρμαγμένων βρωμάτων φωράσας, ταύτην μὲν τοῦ παλατίου καταβιβάζει, Ῥωμανὸν δὲ τὸν Λεκαπηνὸν τὸν καὶ Ἀβάστακτον τῇ τοῦ Καίσαρος ἀξίᾳ τιμᾷ, εἶτα καὶ τῷ τῆς βασιλείας αὐτὸν στέφει διαδήματι· ὃς μετ᾽ οὐ πολὺ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον διά τινων ἐπιβουλὴν αὐτῷ κατασκευάζοντα μαθὼν καὶ προφάσεως λαβόμενος αὐτὸν C *μὲν ὑποβιβάζει καὶ δεύτερον καθιστᾷ, ἑαυτὸν δὲ ἄγει εἰς τὸ ἔμπροσθεν, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεοφύλακτον τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύει. ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἅγιον ἐκμαγεῖον ἐξ Ἐδέσης ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνεκομίσθη. ἀλλ᾽ ὕστερον τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν οἱ τούτου παῖδες τοῦ παλατίου καταγαγόντες ἐν τῇ Πρώτῃ νήσῳ ἐξώρισαν, ἔνθα καὶ τελευτᾷ. οὓς πάλιν ὁ τούτου γαμβρὸς Κωνσταντῖνος, μήπως καὶ κατ᾽ αὐτοῦ τὰ ὅμοια διαπράξωνται λογισάμενος, ἀναρπάστους τοῦ παλατίου καταγαγὼν καὶ ἐν ταῖς πλησιαζούσαις νήσοις περιορίσας κληρικοὺς ἀπέκειρεν, σὺν αὐτοῖς βασιλεύσας* D *ἡμέρας μγ΄. Κωνσταντῖνος ὁ τοῦ Λέοντος υἱὸς ὁ πρῶτος πορφυρογέννητος τὰ ὕπουλα ἐκ μέσου περιελών, καὶ μόνος τὴν αὐτοκράτορα περιζωσάμενος ἀρχὴν τὸ δεύτερον, κατὰ τὸ θεῖον πάσχα καὶ τῷ υἱῷ Ῥωμανῷ περιτίθησι διάδημα, Θεοφυλάκτου τοῦ πατριάρχου τὰς εὐχὰς τελέσαντος. εὐνούχισε δὲ καὶ Ῥωμανὸν*

avunculo in imperio relinquitur curatoribus obnoxius. imperavit itaque cum matre Zoe Carbonopsina annos septem, cum Romano socero, illius voluntati asserviens, annos viginti quinque, solus annos quadraginta, ut imperii illius anni simul omnes fuerint sexaginta quinque. hic deprehensam matrem venenatis cibis vitae Romani insidiari regia pellit; Romanum Lecapenum, cui et Abastacto nomen, Caesaris dignitate exornat, deinceps et imperii diademate coronat. qui non multo post Constantinum imperatorem sibi insidias parare ab aliquibus edoctus, occasione arrepta de gradu deiicit et secundo post se loco collocat, sibi primas arrogans; postea Theophylactum filium in sedem patriarchalem promovet. sub eius imperio sancta Christi imago Edessa Cpolim advehitur. tandem Romanus a propriis filiis palatio eiectus ad Protem insulam exulatum mittitur, ubi excessit e vita; quos rursus illius gener Constantinus, ne contra se similia auderent, raptos e regia pellit, et in vicinas insulas ablegatos comis detonsis clericorum albo adscripsit, postquam cum illis regnasset dies quadraginta tres. Constantinus itaque, Leonis filius et primus Porphyrogenneta, suspicione omni de medio sublata, et secundum solus imperio potitus, sacro die paschatis Romano filio, patriarcha Theophylacto preces fundente, diadema imponit, Romanumque Stephani

τὸν τοῦ Στεφάνου υἱόν, ἔτι δὲ καὶ Βασίλειον τὸν ἐκ δούλης Βουλγάρας ἀποτεχθέντα Ῥωμανῷ τῷ γέροντι, Μιχαὴλ δὲ τὸν υἱὸν Χριστοφόρου τοῦ βασιλέως ἀπέκειρε κληρικόν. Θεοφύλακτος δὲ ὁ πατριάρχης ιγʹ μὲν ἐτῶν ὢν ὅτε διάκονος ἐχειροτονήθη, ιςʹ δὲ ὅτε εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνεβιβάσθη θρόνον, ἐπ᾽ ἔτη κγʹ καὶ
P 181 ἡμέρας κεʹ κακῶς καὶ ἀναξίως ἀρχιερατεύσας τὸν βίον κατέλιπεν· ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ προβάλλεται ὁ μοναχὸς Πολύευκτος. ἐπὶ τῆς τούτου βασιλείας ἤχθη ἐξ Ἀντιοχείας καὶ ἡ τιμία χεὶρ τοῦ προδρόμου καὶ τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου. οὗτος οὖν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μονοκρατήσας, ὡς ἔφημεν, ἔτη ιεʹ νόσῳ περιπεσὼν τελευτᾷ.

Μετὰ δὲ τὸν Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσε Ῥωμανὸς ὁ τούτου υἱός, ὁ λεγόμενος παιδίον, ὃς νόσῳ περιπεσὼν ἐτελεύτησεν ἐτῶν ὑπάρχων κδʹ, βασιλεύσας ἔτη γʹ μῆνας δʹ ἡμέρας εʹ.

Μετὰ δὲ τὸν Ῥωμανὸν διαδέχονται τὴν βασιλείαν Βασίλειος
B καὶ Κωνσταντῖνος οἱ παῖδες αὐτοῦ σὺν Θεοφανοῖ τῇ μητρί, βασιλεύσαντες μῆνας εʹ σὺν Ἰωσὴφ τῷ Βρίγγα τότε παραδυναστεύοντι.

Μετὰ δὲ τούτους Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς βασιλεύει, στεφθεὶς παρὰ Πολυεύκτου τοῦ πατριάρχου. εἶτα καὶ τὴν Θεοφανὼ νόμιμον γαμετὴν ἄγεται. ὃς καὶ μέρος τι τοῦ ἱματίου τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου εἰσήγαγεν ἐν τῇ πόλει, ὅπερ εὗρεν ἐν Βερροίᾳ. ἤγαγε δὲ καὶ τὸν κέραμον τὸν ἔχοντα τὸ ἀχειρότευκτον ἐκτύπωμα τῆς μορφῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν, ὃν εὗρεν ἐν Ἱεραπόλει,

filium eviravit, necnon et Basilium ex serva Bulgara Romano seniori progenitum, et Michaelem Christophori filium ablata coma clericum fecit. verumtamen Theophylactus patriarcha annos natus tredecim diaconus ordinatur, anno vero aetatis decimo sexto in patriarchale solium promovetur; per annos viginti tres et dies viginti quinqoe male indigneque patriarchatu administrato animam exhalat, et in eius locum sufficitur Polyeuctus monachus. Constantino imperante Ioannis praecursoris veneranda manus Antiochia advehitur et corpus sancti Gregorii theologi. hic ergo Constantinus, ut fassi sumus, solus imperio administrato per annos quindecim in morbum incidens diem obit.

Post Constantinum ad Romanum illius filium, qui et puer dicebatur, imperium delatum est; qui morbo conflictatus ex hominum vita migravit, annorum viginti qoattuor, imperii anno tertio, mense quarto, die quinto.

Post Romanum imperium accipiunt Basilius et Constantinus filii cum Theophanone matre. imperarunt menses quinque cum Iosepho Bringa, qui tum plurimum apud eum valebat.

His successit in imperio Nicephorus Phocas a Polyeucto patriarcha coronatus; qui et Theophanonem sibi legitimo matrimonio copulat, et particulam vestis Ioannis baptistae Berroeae inventam Cpolim asportavit. advexit item tegulam, in qua erat imago Christi dei nostri, non humana arte nec

ταύτην πεπορθηκώς, καὶ τῶν τριχῶν τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου βόστρυχον ἕνα πεπιλημένον αἵματι. οὗτος βασιλεύσας ἔτη ς' φονεύεται ἐν τῷ παλατίῳ βουλῇ τῆς βασιλίσσης Θεοφανοῦς παρὰ C *τοῦ Τζιμισκῆ καὶ τῶν αὐτοῦ συνωμοτῶν.*

Μετὰ δὲ τοῦτον βασιλεύει Ἰωάννης ὁ Τζιμισκῆς, συμβασιλεύοντας ἔχων αὐτῷ Βασίλειον καὶ Κωνσταντῖνον τοὺς υἱοὺς Ῥωμανοῦ. ἄγεται δὲ γυναῖκα Θεοδώραν τὴν ἀδελφὴν Ῥωμανοῦ, θυγατέρα δὲ τοῦ πορφυρογεννήτου Κωνσταντίνου. στέφεται δὲ τῷ τῆς βασιλείας διαδήματι παρὰ Πολυεύκτου πατριάρχου, πρότερον αὐτῷ πεισθεὶς καὶ τοὺς Νικηφόρου αὐτόχειρας ἐκ μέσου ποιήσας, καὶ τὴν Θεοφανὼ τοῦ παλατίου καταβιβάσας καὶ ἐξορίσας, καὶ τὸν τόμον διαρρήξας ὃν ἐπὶ συγχύσει τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὁ Φωκᾶς Νικηφόρος ἐξέθετο. μετὰ δὲ τὴν τούτου ἀναγόρευσιν λε' μόνας ἡμέρας ὁ Πολύευκτος ἐπιβιοὺς κατέλυσε τὴν D *ζωήν, καὶ προχειρίζεται ἀντ' αὐτοῦ πατριάρχης Βασίλειος ὁ Σκαμανδρηνός, ὃς ἐπ' αἰτίαις τισὶ διαβληθεὶς συνοδικῶς καθῃρέθη. προεβλήθη δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀντώνιος ὁ Στουδίτης. ὁ δὲ Τζιμισκῆς βασιλεύσας ἔτη ς' καὶ ἡμέρας λ', φαρμάκῳ κατεργασθεὶς παρὰ Βασιλείου τοῦ παρακοιμωμένου, θνήσκει διαδόχους καταλιπὼν Βασίλειον καὶ Κωνσταντῖνον τοὺς παῖδας Ῥωμανοῦ.*

Μετὰ οὖν τὸν Τζιμισκῆ κρατοῦσι τῆς βασιλείας Βασίλειος καὶ Κωνσταντῖνος ὁ πορφυρογέννητος ἔτη γ', ὧν ὁ μὲν Βασίλειος τὸν κ' ἤνυε τῆς ἡλικίας χρόνον, τὸν ιζ' δὲ ὁ Κωνσταντῖνος. διὸ καὶ τὸ τῆς βασιλείας ὄνομα μόνον τούτων ἐχόντων πᾶσαν τὴν τῶν P 182

manu expressam, Hierapoli, dum urbem diripit, repertam, et capillorum Ioannis baptistae cincinnum unum, adhuc sanguine madidum. hic cum regnasset annos sex, consilio imperatricis Theophanonis a Tzimisce et coniuratis in palatio obtruncatur.

Post hunc imperium occupat Ioannes Tzimisces, quo cum simul imperabant Basilius et Constantinus Romani filii. Tzimisces sibi matrimonio copulat Theodoram Romani sororem, Constantini Porphyrogenneti filiam. a Polyeucto patriarcha imperatoriis insignibus donatur, cum prius illi obtemperasset Nicephorique parricidas de medio sustulisset, Theophanonem palatio eiecisset solumque vertere iussisset, tomum praeterea, quem Nicephorus Phocas, ut res ecclesiasticas transversas ageret, conscripserat, dilacerasset. post huius electionem cum triginta quinque tantum dies supervixisset Polyeuctus vitam posuit: in locum eius successit Basilius Scamandrenus, qui nonnullorum criminum reus a synodo convocata pellitur, et Antonius Studita substituitur. Tzimisces cum imperasset annos sex et dies triginta, Basilii accubitoris insidiis veneno extinguitur, successoribus Basilio et Constantino Romani filiis.

Post Tzimiscem imperium tenuerunt Basilius et Constantinus Porphyrogenneta annos quinquaginta. Basilius aetatis annum vigesimum, Constantinus decimum septimum agebat. quapropter solo nomine erant impera-

πραγμάτων μεταχείρησιν Βασίλειος ὁ παρακοιμώμενος ἐνήργει, ὃς ἅμα καὶ τὴν τούτων μητέρα πέμψας ἀπὸ τῆς ὑπερορίας ἄγει εἰς τὰ βασίλεια. Νικολάου δὲ τοῦ Χρυσοβέργη ἐπὶ χρόνους ιβ′ καὶ μῆνας η′ τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναντος καὶ λύσαντος τὴν ζωήν, χειροτονεῖται Σισίννιος μάγιστρος, ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ἰατρικῆς καὶ νομικῆς τέχνης ἥκων εἰς τὸ ἀκρότατον. καὶ οὗτος δὲ ἐπὶ τρεῖς μόνους ἐνιαυτοὺς τὴν ἐκκλησίαν ποιμάνας ἐξέστη τῆς ζωῆς, καὶ προεβλήθη Σέργιος, ἡγούμενος ὢν τῆς μονῆς τοῦ Μανουὴλ καὶ τὸ γένος ἀναφέρων εἰς Φώτιον τὸν πατριάρχην, ὃς ἐπὶ κ′ ὅλους B ἐνιαυτοὺς τὴν τοῦ θεοῦ ποιμάνας ἐκκλησίαν πρὸς κύριον ἐξεδήμησε, καὶ προεβλήθη πατριάρχης Εὐστάθιος, πρῶτος ὢν τῶν πρεσβυτέρων τοῦ ἐν βασιλείοις ναοῦ. ἀνεκαίνισε δὲ ὁ βασιλεὺς Βασίλειος καὶ τὸν ἀγωγὸν Οὐάλεντος τοῦ βασιλέως, ὡς ἂν ἔχοιεν οἱ ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἀφθονίαν ὕδατος. οὗτος αἰφνιδίῳ νόσῳ ληφθεὶς ἀπεβίω, πρό τινων ἡμερῶν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς καὶ Εὐσταθίου τοῦ πατριάρχου ἀποθανόντος, οὗ διάδοχον ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιον μοναχὸν ἐποιήσατο ἐκκλησιάρχην ὄντα ἐν τῇ τοῦ Στουδίου μονῇ. τοῦ οὖν βασιλέως Βασιλείου τελευτήσαντος καὶ ἐν τῷ κατὰ τὸ Ἕβδομον ναῷ τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ θεολόγου ταφέντος, ὁ C τούτου ἀδελφὸς Κωνσταντῖνος μόνος τὸ τῆς βασιλείας ἀνεδήσατο κράτος· ὃς ζήσας μὲν τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ο′ ἔτη, ἐπὶ τρεῖς δὲ ἑνὸς δέοντος μηνὸς αὐτοκράτωρ γεγονώς, αἰφνιδίῳ νόσῳ ληφθεὶς καὶ παρὰ τῶν ἰατρῶν ἀπαγορευθεὶς ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα προχειρίζεται Ῥωμανὸν τὸν Ἀργυρόν, συζεύξας πρότερον

tores, Basilius vero accubitor rem omnem pro libidine gubernabat. hic eorum matrem ab exilio in regiam revocavit. Nicolaus Chrysoverges per annos duodecim et menses octo rebus ecclesiasticis administratis obiit, illique succedit Sisinnius magister, vir insignis et medicae artis instructissimus et legibus exponendis nemini secundus hic item per tres tantum annos rebus ecclesiae moderatis e corpore excessit, substitutusque est Sergius monasterii Manuelis abbas, qui genus ad Photium patriarcham referebat; qui ad viginti annos integros ecclesia dei gubernata de vita ad dominum migrat, eligiturque patriarcha Eustathius sacerdotum templi, quod in regia erat, primas. Basilius vero imperator Valentis imperatoris conductum restituit, ut Byzantinis aquae abundantius fluerent. is repentino morbo correptus cessit e vita. paucis vero diebus antequam moreretur, extremum obiit diem patriarcha Eustathius, cuius successorem Alexium monachum in Studitae monasterio ecclesiae praefectum designat. emortuo itaque imperatore Basilio, et in templo Ioannis evangelistae et theologi, quod in Hebdomo est, sepulto, Constantinus frater universam imperii provinciam in se contulit; qui cum annos septuaginta vixisset, triennium mense minus solus imperasset, subito morbo arreptus desperatusque a medicis sui loco Romanum Argyrum impe-

αὐτῷ τὴν ἰδίαν θυγατέρα Ζωήν, ὡς τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ἑκουσίως τὴν τρίχα κειραμένης διὰ τὸ κινδυνεύειν τὸν αὐτῆς ἄνδρα Ῥωμανὸν πηρωθῆναι παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ διὰ τοῦτο σὺν τῇ ὄψει καὶ τὴν βασιλείαν τῷ συζύγῳ χαρισαμένης. οὕτως παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα τὸν τῆς πηρώσεως κίνδυνον διαδρὰς ὁ βασιλεὺς D Ῥωμανὸς αὐτοκράτωρ ἅμα Ζωῇ τῇ τοῦ Κωνσταντίνου ἀναγορεύεται θυγατρί, οὐκ ὀλίγας ἀγαθουργίας ἅμα τῷ βασιλεῦσαι ποιήσας. ἐξέκοψε δὲ καὶ τὸ ἀλληλέγγυον, ὃ παρὰ Βασιλείου τυπωθὲν ἐμελέτα μὲν ὁ Κωνσταντῖνος ἐκκόψαι, οὐκ ἔφθασε δέ. ἐπὶ τῆς τούτου βασιλείας καὶ Γεώργιος ὁ Μανιάκης τὴν Ἔδεσαν ἑλών, ἐν ταύτῃ εὑρὼν τὴν πρὸς Αὔγαρον πεμφθεῖσαν ἰδιόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ βασιλεῖ Ῥωμανῷ ἐν Βυζαντίῳ ἀπέστειλεν. οὕτως νόσῳ χρονίᾳ βάλλεται καὶ τριχορρυεῖ γένυν τε καὶ τὴν κόμην, κατεργασθείς, ὥς φασιν, ὑπὸ Ἰωάννου ὀρφανοτρόφου· πρὸς γὰρ τὸν τούτου ἀδελφὸν Μιχαὴλ ἔρωτα δαιμονιώδη σχοῦσα ἡ βασιλὶς Ζωή, καὶ τούτῳ κρυφίως P 188 συμμιγνυμένη, τὸν βασιλέα φαρμάκοις οὐκ ὠκυμόροις ἀλλὰ σχολαιοτάτοις καὶ βραδὺν ἐπάγουσι θάνατον κατειργάσατο· ὃς κατὰ τὴν μεγάλην πέμπτην κατὰ τὸ ἐν τῷ μεγάλῳ παλατίῳ βαλανεῖον λουόμενος ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Μιχαὴλ τῇ κολυμβήθρᾳ τοῦ λουτροῦ οἰκτρῶς ἀπεπνίγη, βασιλεύσας ἔτη ε′ καὶ μῆνας ϛ′. θάπτεται δὲ ἐν αὐτῇ τῇ παρ' αὐτοῦ νεουργηθείσῃ τῆς Περιβλέπτου μονῇ κατ' αὐτὴν τὴν ἁγίαν μεγάλην παρασκευήν.

ratorem enuntiat, cum propriam filism Zoem prius in matrimonio copulasset. uxor quippe Romani sponte comam posuerat, ut caecitatis periculum, quod marito ab imperatore imminebat, averteret. sic lumen oculorum imperiumque viro elargita est. boc modo praeter spem omnem atque expectationem caecitatis periculo imperator Romanus ereptus, rerum omuium moderator cum Zoe Constantini filia salutatur, in ipso imperii exordio plerisque bominibus proficuis rebus perpetratis. abolevit et allelengyum, tributum scilicet, quod pauperum vice divites persolvebsnt, a Basilio institutum; id abolere quidem Constantinus in animo babuit, sed morte praeveutus uon potuit. sub eius imperio Georgius Maniaces Edessa direpta ad Abgarum epistolam domini uostri Iesu Cbristi manu exsratam, in ea inventam, imperatori Romano Byzantium transmisit. interim imperator lento morbo corripitur, capitis et barbae pilis defluentibus, a Ioanue pupillorum curatore circumventus. imperatrix etenim Zoe Michaelis Romsni fratris amore mirum quantum insaniens, eiusque se clanculum libidinibus tradens, uou rapido et veloci veneno sed blando torpentique laeserat. is ergo magna feria quinta lu balneo apud magnum palatium se lavans, in ipso solio balnei a Michaelis sociis miserabiliter suffocatur, cum imperasset annos quinque et menses sex. sepelitur vero in eo quod ipse sub Peribleptae nomine, hoc est spectabilis, aedificaverat monasterio, ipso magnae parasceues die.

Ἡ Ζωὴ δὲ τὸν Παφλαγόνα Μιχαὴλ ἐπὶ τὸν βασίλειον ἱδρύ-
B σασα θρόνον ᾠήθη μὲν ἀντὶ ἀνδρὸς καὶ βασιλέως δοῦλον καὶ διάκονον ἕξειν, ἀπέβη δὲ ταύτῃ πάντα εἰς τοὐναντίον. ὁ δὲ βασιλεὺς δαίμονι ληφθεὶς καὶ ὑπὸ τούτου κατατεινόμενος, καὶ πάντα ποιῶν ὥστε ἐλευθερίαν τούτου εὑρεῖν, οὐδὲν ὤνησεν· μᾶλλον γὰρ ἐπετείνετο τὸ κακὸν συνεπιλαμβανομένης καὶ νόσου ὑδερικῆς. τῇ οὖν κατεχούσῃ νόσῳ ἐκτρυχωθεὶς καὶ πάντοθεν τῆς οἰκείας ἀπογνοὺς σωτηρίας ἀποκείρεται παρὰ τοῦ μοναχοῦ Κοσμᾶ τοῦ Τζιντζιλουκίου, ὃς διὰ παντὸς συνῆν αὐτῷ καὶ ἐνουθέτει τὰ δέοντα, καὶ θνήσκει ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει, τὴν εἰς τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν ἁμαρτίαν ἀποκλαιόμενος, βασιλεύσας ἔτη ζ΄ καὶ μῆνας η΄.

C Τοῦ δὲ Παφλαγόνος Μιχαὴλ θανόντος τὸ πᾶν κράτος περιέστη εἰς κληρονόμον τὴν βασιλίδα Ζωήν, ἣ τὸν τοῦ βασιλέως ἀνεψιὸν καὶ ὁμώνυμον, Καίσαρα ὄντα καὶ δραστήριον δοκοῦντα καὶ περὶ τὰ πράγματα δεξιόν, ὅρκοις πρότερον φρικωδεστάτοις καταλαβοῦσα ὡς κυρίαν αὐτὴν ἕξει διὰ βίου καὶ δέσποιναν καὶ μητέρα, εἰσποιητὸν προσλαμβάνει υἱὸν καὶ βασιλέα Ῥωμαίων ἀναγορεύει· ὃς τὰς πρὸς αὐτὴν ἀθετήσας συνθήκας, καὶ διὰ τοῦτο μισηθεὶς παρὰ παντὸς τοῦ πλήθους τῆς πόλεως, καὶ τὴν τοῦ δήμου ἀκατάσχετον δειλιάσας κίνησιν, φυγὰς ᾤχετο εἰς τὴν τοῦ Στουδίου μονήν, καὶ εὐθὺς τὸ μοναχικὸν περιβάλλεται σχῆμα. ἀλλ' οὐκ ἀπέδρα· τὸ γὰρ πλῆθος τοῦ λαοῦ κινηθὲν καὶ τοῦτον τῆς μονῆς ἀφαρπάσαν ἄγουσι κατὰ τὸν τόπον τὸν λεγόμενον Σίγμα καὶ εὐθὺς

Zoe Michaele Paphlagone in imperatoris solio collocato, sperabat se loco mariti et imperatoris mancipium ac famulum habituram. sed votis exitus minime responderunt. porro imperator malo genio obnoxius cum nimium affictaretur, nihil intentatum ut ab hac se aerumna liberaret reliquit. sed omnia cassa in vota vocata sunt. quinimo magis ac magis cruciatus augebantur aquae intercutis accessione. itaque continuo morbo confectus, propriaque salute desperata, a monacho Cosma Tzintzilucio, qui illi semper aderat agendaque demandabat, detondetur, paenitensque exacta delictorum confessione facinusque in Romanum imperatorem deplorans occumbit, cum regnasset annos septem et menses octo.

Michaele Paphlagone defuncto universa imperii cura in imperatricem Zoem tanquam heredem devoluta est. haec imperatoris ex fratre nepotem illique cognominem Caesarem creatum, audacem et temerarium rebusque gerendis peropportunum, prius horrendissimo iureiurando devinctum se per omnem vitae tempus quasi dominam ac heram et matrem pertractaturum, in locum filii assumit et imperatorem salutat. verum is pactis cum Zoe initis violatis universae multitudinis odium incurrit, et populi incontinentem impetum timens in Studii monasterium confugit, statimque monachi habitum induit. sed ne sic quidem iram evitavit: multitudo namque populi commota eum a monasterio abreptum in locum qui dicitur Sigma transferunt, subito-

ἐκτυφλοῦσι. τυφλωθεὶς οὖν ἐξορίζεται εἰς τὴν μονὴν τῶν Ἐλε- D γμῶν, βασιλεύσας μῆνας δ' καὶ ἡμέρας ε'.

Τῆς οὖν ἀρχῆς πάλιν εἰς τὴν Ζωὴν μετακυλισθείσης, συμβασιλεύουσαν ἔχουσαν καὶ τὴν ἀδελφὴν Θεοδώραν, μεταστέλλεται ἀπὸ τῆς ἐξορίας Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος, ᾧ καὶ συνάπτεται εἰς κοινωνίαν γάμιου ἡ βασιλίς, τῆς ἱερολογίας γενομένης παρὰ τοῦ πρώτου τῶν πρεσβυτέρων τῆς Νέας. στέφεται δὲ τῇ ἐπαύριον παρὰ τοῦ πατριάρχου Ἀλεξίου, ὃς ἐπὶ τῆς τούτου βασιλείας θνήσκει. ἀνάγεται δὲ εἰς τὸν θρόνον Μιχαὴλ ὁ Κηρουλά- P 184 ριος κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ εὐαγγελισμοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ συνήθει νόσῳ τῆς ποδαλγίας κατάσχετος γεγονώς, ἐπακολουθήσαντος καὶ ἑτέρου συμπτώματος, ἐν τῇ παρ' αὐτοῦ νεουργηθείσῃ μονῇ τῶν Μαγγάνων κείμενος θνήσκει, καὶ ἐν αὐτῇ θάπτεται βασιλεύσας ἔτη ιγ', καὶ τῆς Ζωῆς ἤδη προτελευτησάσης.

Τούτου δὲ τελευτήσαντος Θεοδώρα ἡ πορφυρογέννητος τὴν προγονικὴν βασιλείαν ἀναδέχεται, καὶ ἔτη β' καὶ μῆνας ζ' βασιλεύσασα εἰλεοῦ νοσήματι περιπεσοῦσα θνήσκει.

Οἱ δὲ ταύτης εὐνοῦχοι σὺν τῷ συγκέλλῳ Λέοντι, ἔτι ταύτης ψυχορραγούσης, ἀνάγουσιν εἰς τὸν βασίλειον θρόνον Μιχαὴλ πατρίκιον τὸν Στρατιωτικόν, ὃς ἔτος α' βασιλεύσας καὶ ἄκων τῆς B βασιλείας τῷ Κομνηνῷ ὑπεξίσταται.

Ὁ οὖν Κομνηνὸς Ἰσαάκιος τὴν βασιλείαν ἀναζωσάμενος αὐτίκα τῷ βασιλικῷ νομίσματι ξιφηφόρος διαχαράττεται, οἷα μὴ τῷ θεῷ τὸ πᾶν ἐπιγράφων ἀλλὰ τῇ ἰδίᾳ ἰσχύϊ καὶ τῇ περὶ πολέ-

que excaecant. iile cassua lumioibus solum vertere cogitur in monasterium Elegmorum, postquam regnasset menaes quattuor et diea quinque.

Itaque rursus imperium ad Zoem devolvitur, Theodora sorore una cum ea imperium administrsute. tunc ab exilio accersitur Coustantious Monomachus, cui nubit, ceremoniis rite peractis a primate Novae sacerdote. dieque subsequenti a patriarcha Alexio coronatur, qui sub eiua imperio vitam finit, et in thronum eius aubstituitor Michael Cerularius, die annuntiationi sacro. imperator consueto morbo podagrae correptus uovi symptomatia accessione in Mangsnorum monasterio, ab ipso de integro extructo, moritur, ibidemque sepelitur, cum regnasset aunos tredecim, Zoe item iamdudom mortua.

Eo decedente Theodora Porphyrogenneta paternum imperium recuperat, et cum regnasset annoa duos menses aex, tenois intestini morbo extiuguitur.

Eiua autem eunuchi et Leo syncellos, ipsa adhoc etiam animam agente, in imperatoria sede collocant Michaelem patricium Stratioticum. bic cum regnasset anuum unum, iicet invitus, Comneno imperium cedit.

Isaacios Comnenus cum imperii pondua subiisaet, aubito in regio numismate ae ensem ferentem excudi iussit, tanquam qui non deo aed proprio robori et circa rerum bellicarum usum experientiaa omnia accepta referret.

μους ἐμπειρίᾳ. ἤγαγε δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Αἰκατερίναν ἐκ τῆς ἀνατολῆς, καὶ ταύτην ἀνηγόρευσεν. ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ πατριάρχης Μιχαὴλ ὁ Κηρουλάριος ἀπεβίω, προχειρίζεται ἀντ᾽ αὐτοῦ πατριάρχης ὁ Λειχούδης Κωνσταντῖνος. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς κυ- C νήγιον ἐξελθὼν καὶ φωτὶ ἀστραπηβόλῳ βληθεὶς τοῦ ἵππου τε ἀπεσφαιρίσθη καὶ πρὸς τῇ γῇ ἀφρίζων ἐκυλίετο. γνωσιμαχήσας οὖν ἐφ᾽ ἡμέρας τινάς, εἴ πως ἀνεθείη τῆς νόσου, ἐπείπερ ἔγνω κατ᾽ ἄκρας ταύτῃ ἁλούς, τὴν βασιλείαν ἀποθέμενος τὴν τοῦ Στουδίου καταλαμβάνει μονὴν καὶ τὸν μοναχικὸν ἀσπάζεται βίον, πολλὰ καὶ τῆς Αὐγούστης Αἰκατερίνης συμβαλλομένης αὐτῷ πρὸς τὸ προκείμενον, βασιλεύσας μὲν ἔτη β' καὶ μῆνας γ', ἐπιζήσας δὲ τούτων ἐλάττονα τῷ μοναχικῷ, πᾶσαν ὑπακοὴν πρὸς τὸν ἐν τῇ μονῇ ἡγεμονεύοντα ἐνδεικνύμενος, ὡς καὶ θυρωρὸς γενέσθαι καὶ ταῖς ἄλλαις ὑπηρετῆσαι διακονίαις διὰ πολλὴν μετριοφροσύνην D καταδεξάμενος. προχειρίζεται δὲ ἀντ᾽ αὐτοῦ εἰς βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Δοῦκαν.

Μετὰ δὲ τὸν Κομνηνὸν Κωνσταντῖνος ὁ Δοῦκας ἀναιμωτὶ δίχα πραγμάτων καὶ ταραχῆς τῶν σκήπτρων ἐπιλαμβάνεται. τοῦ δὲ πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ Λειχούδη θανόντος Ἰωάννης μοναχὸς ὁ ἐπίκλην Ξιφιλῖνος προχειρίζεται. τῷ δὲ βασιλεῖ νόσος ἐνσκήψασα οὐ μικρῶς αὐτὸν κατέτρυχεν. ὡς δὲ ἔγνω ἤδη τέλεον τῇ νόσῳ κατεργασθείς, τοὺς ἐξ Εὐδοκίας τῆς βασιλίσσης αὐτοῦ τρεῖς παῖδας Μιχαὴλ Ἀνδρόνικον καὶ Κωνσταντῖνον, ἐξ ὧν πορφυρογέννητος ἦν ὁ Κωνσταντῖνος, πάντας βασιλεῖς ἀνηγόρευσε, Καίσαρα δὲ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν Ἰωάννην. ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ θυ-

abduxit ex Oriente uxorem Caterinam, eamque imperatricem creavit. verum cum patriarcha Michael Cerularius occubuisset, in eius locum Licudem Constantinum substituit. imperator cum isset venatum, igne fulmineo perculsus equoque deiectus spumans humi circumvolutabatur. itaque eum consilii paenituit, nec morbo remittente sed intime misereque vexante, sceptro rerumque moderamine deposito ad Studii monasterium se confert, monasticam vitam amplexus, ad boc Augusta Caterina suam opem conferente. imperavit annos duos menses tres. his minus supervixit in babitu monastico. adeo monasterii praesidi fuit obediens ut et ostiarius factus sit aliisque ministeriis pro sua ingenti moderatione inservierit. in vicem vero suam Constantinum Ducam imperatorem elegit.

Post Comnenum Constantinus Ducas absque sanguine, sine ullo rerum discrimine ac molestia, sceptrum occupat. Licude Constantino emortuo Ioannes monachus cognomento Xiphilinus sufficitur. imperatorem autem obortus morbus vebementissime vexabat. ut cognovit se aegritudine confectum, tres liberos, quos ex Eudocia imperatrice susceperat, Michaelem Andronicum Constantinum, inter quos Constantinus erat Porphyrogenneta, imperatores creat, Caesarem vero fratrem Ioannem. illi fuerunt et tres filiae,

γατέρες τρεῖς, Ἄννα τε καὶ Θεοδώρα καὶ Ζωή. μέλλων δὲ τελευτᾶν, ἔγγραφον ἀπήτησεν ἐκ πάντων ὡς οὐκ ἄν ποτε παρὰ P 185 τοὺς αὐτοῦ παῖδας βασιλέα ἕτερον δέξαιντο· ἐν ᾧ καθυπέγραψαν ἅπαντες. ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ βασιλὶς Εὐδοκία, ὡς οὐκ ἂν οὐδὲ αὐτὴ πρὸς δεύτερον ἐλεύσεται συνοικέσιον. ὃ καὶ ἀπαρτισθὲν τῷ πατριάρχῃ φυλάττειν δεδώκασι. τελευτᾷ οὖν ὁ βασιλεὺς ἐτῶν ὢν ξ' καὶ μικρόν τι πρός, βασιλεύσας χρόνους ζ' καὶ ἥμισυν, ταφεὶς εἰς τὸ Μολιβωτόν.

Κατέσχον οὖν τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ἥ τε σύζυγος αὐτοῦ Εὐδοκία καὶ οἱ παῖδες. σὺν τούτοις οὖν μῆνας ζ' καὶ μικρόν τι πρὸς βασιλεύσασα ἀνάγει τὸν Ῥωμανὸν Διογένην εἰς τὰ βασίλεια, καὶ τούτῳ προσζεύγνυται, καὶ βασιλέα εὐθὺς ἀναγορεύει.

Τὴν οὖν βασιλείαν ὁ Διογένης λαβών, εἶθ' ὕστερον ἐπι- B βουλευθεὶς παρὰ τῶν οἰκείων ἐκτυφλοῦται, καὶ οὕτως θνήσκει, καὶ ἐν τῇ νήσῳ Πρώτῃ θάπτεται, βασιλεύσας ἔτη γ' καὶ μῆνας η'.

Διεδέξατο τὴν βασιλείαν ὁ τοῦ Δούκα υἱὸς Μιχαὴλ ὁ λεγόμενος Παραπινάκης. τοῦ δὲ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Ξιφιλίνου κοιμηθέντος, ὁ βασιλεὺς ἕτερόν τινα προεχειρίσατο Κοσμᾶν μοναχόν, τῆς ἁγίας μὲν πόλεως ἀφικόμενον, μεγίστῃ δὲ τιμῇ διὰ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν παρὰ βασιλεῖ τιμώμενον. οἱ δὲ πολῖται διὰ τὸ τὸν Βοτανειάτην ἐξ ἀνατολῆς ἤδη ἀναγορευθῆναι τά τε ἀνάκτορα κατασχόντες καὶ φύλακας αὐτοῖς ἐπιστήσαντες, καὶ τὸν C βασιλεύοντα Μιχαὴλ καθαιρήσαντες πρὸς τὴν τοῦ Στουδίου μονὴν παραπέμπουσιν μετ' εὐτελοῦς ὑποζυγίου σὺν τῇ Αὐγούστῃ Μαρίᾳ τῇ ἐξ Ἀλανῶν καὶ τῷ τούτου παιδὶ Κωνσταντίνῳ τῷ πορ-

Anna Theodora Zoe. morti proximus fidem ab omnibus scripto exposcit, neminem post se alium imperatorem quam filios excepturum. subacripsere omnes. quinimo et ipsa imperatrix Eudocia nequaquam se secundas nuptias celebraturam scripto promisit. absolutum scriptum patriarchae tradidit, ut conservaret. obit aetatis annorum sexaginta; annos plus minus septem et dimidium regnavit. in Moliboto sepelitur.

Imperii habenas coniux illius Eudocia filiique tenuere. cum vero una cum liberis menses septem vel paulo plus imperasset, Romanum Diogenem in regiam accitum sibi matrimonio iungit imperatoremque pronuntiat.

Occupavit imperium Diogenes, qui deinceps a familiaribus dolis circumventus luminibus privatur, mortuusque in insula Prote sepelitur, cum regnasset annos tres et menses octo.

Ducae filius Michael Parapinaces dictus imperium suscipit. patriarcha Ioanne Xiphilino vita functo, Imperator Cosmam quendam monachum, qui a sancta civitate advenerat, maximo ab se propter eximias virtutes in pretio habitum elegit. cives Botaniatem in Oriente imperatorem creatum audientes regiam occupant, custodes illi imponunt; imperantem Michaelem solio pulsum, vili vehiculo cum Augusta Maria ex Alanorum genere et filio Constan-

φυρογεννήτῳ, καὶ πρὸς τὸν μονήρη μεταλλάττουσι βίον κατὰ τὸ σάββατον τοῦ ἁγίου Λαζάρου, βασιλεύσαντα χρόνους ζ'.

Οὕτως οὖν ὁ Βοτανειάτης Νικηφόρος παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἀναίμακτον ἀπέλαβε τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν κατ' αὐτὴν τὴν μεγάλην τρίτην, καὶ ταῖς τοῦ πατριάρχου χερσὶν τῷ βασιλικῷ D *ταινιοῦται διαδήματι, καὶ γυναικὶ συζεύγνυται τῇ ἐξ Ἀλαμανῶν Μαρίᾳ, τῇ τοῦ Μιχαὴλ συμβίῳ. ἐβασίλευσε δὲ ἔτη γ'.*

Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς ἐβασίλευσεν ἔτη λζ' μῆνας δ', Ἰωάννης ὁ τούτου υἱὸς ἔτη κδ', Μανουὴλ ὁ τούτου υἱὸς ἔτη λη', Ἀλέξιος ὁ τούτου υἱὸς μειράκιον ἔτος α'.

Τοῦτον φονεύσας Ἀνδρόνικος ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος αὐτοῦ ἐτυράννησεν ἔτη γ'. τοῦτον φονεύσας ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Ἰσαάκιος ὁ Ἄγγελος ἐκράτησεν ἔτη θ'. τοῦτον ἐκτυφλώσας ὁ ἴδιος ἀδελφὸς Ἀλέξιος ἐκράτησε καὶ αὐτὸς ἔτη θ'. τοῦτον ἐκδιώξας τῆς P 185 *βασιλείας καὶ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἀνεψιὸς Ἀλέξιος μειράκιον ὤν, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰσαακίου, ἐκράτησε μῆνας ϛ'. τοῦτον φονεύσας ὁ ἐξάδελφος Ἀλέξιος ὁ Δοῦκας, ὁ καὶ Μούρτζουφλος, ἐκράτησε μῆνας β'. φεῦ, καὶ ταῦτα Χριστιανοὶ Χριστιανούς. καὶ πῶς ἔμελλεν ἐφησυχάσαι ἡ δίκη καὶ μὴ παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ ἐξολόθρευσιν; ὃ καὶ γέγονε, καὶ ἡ περίβλεπτος Κωνσταντίνου διὰ τὰς τοιαύτας ἀνοσιουργίας παρεδόθη τοῖς Ἰταλοῖς.*

tino Porphyrogenneta in Studii monasterium ablegant et monachorum albo ascribunt, sabbato qui dicitur Lazari. imperio praefuit annos sex.

Hac ratione Nicephorus Botaniates praeter omnem expectationem magna feria tertia imperium occupavit minime sanguinolentum. diademate imperatorio patriarchae manibus insignitur, iungitque sibi matrimonio Alamannam Mariam, Michaelis coniugem. regnavit annos tres.

Alexius Comnenus imperium tenuit annos triginta septem menses quattuor, Ioannes eius filius annos viginti quattuor, Manuel eius filius annos triginta octo, Alexius huius filius infans adhuc annum unum.

Eo trucidato Andronicus patruus imperium invasit annos tres. Andronico necato Isaacius Angelus fratris filius imperium obtinuit annos novem. Isaacium oculis spoliavit proprius frater Alexius, qui regnavit et ipse annos novem. Alexio imperio atque Cpoli pulso filius Isaacii Alexius puerulus adhuc regnum obtinuit menses sex. hunc cum occidisset patruelis Alexius Ducas, qui et Murtzuphlus dictus est, imperio praefuit menses duos. heu nos miseros! et maxime cum simus Christiani, talia in Christianos machinamur. et quanam ratione divinum iudicium tot scelera laturum esset, et non esset nos captivitati et internecioni traditurum? quod et factum est, et spectatissima urbs Constantini ob similia facinora impietatesque Italis tradita est.

INDEX GRAMMATICUS.

INDEX HISTORICUS.

LIPSIAE,
EX OFFICINA B. G. TEUBNERI.